

amb el se programa de treball que, entre d'altres coses, vol dir recuperació de les nostres tradicions en un sentit pluralista i innovador, i sota la perspectiva de la relació centre-barris com a element integrador.

En qualsevol cas, CDC haurà d'escarassar-se per a demostrar que es segueix una política de sentit contrari a l'abans esmentada.

4- Quedi ben clar que la Conselleria de Cultura es fa receptora de les crítiques que "l'home dels nassos" d'enguany hagi pogut generar, i està disposada a aprofundir un debat serè sobre les seves significacions. En cap cas, però no acceptarem un llenguatge que parli de "l'anomenada Conselleria de Cultura", "d'escarnis" i "d'indignitats"; ni en cap cas tampoc no ens deixarem impressionar per l'intent de crear una atmosfera hostil a la política cultural de l'Ajuntament a determinats sectors de la ciutat. Amb tolerància, la llibertat d'expressió i l'acceptació de la pluralitat, tot; amb l'integrisme i la intolerància, res.

JAUME OLIVERAS i COSTA
Conseller Adjunt a l'Aalcaldia
Responsable de l'Àrea de Cultura

MARIA LLUISA ANTON i LIZASO
Coordinadora dels Serveis de Cultura

INSTANCIA DE N. E. A L'ALCALDE

Pere Jaume Serra i Renom, veí de Badalona amb domicili, al carrer de Sant Pere, 105, 1.er, i amb D.N.I. 38708196, i Josep M. Lluch i Rovira, veí de Badalona, amb domicili al carrer de Laietània, 16-18, 1.er, 1.a, amb D.N.I. 37645221, en nom i representació de l'Assemblea de Badalona de Nacionalistes d'Esquerra

EXPOSEN:

que com a conseqüència de la presentació del projecte de llei d'Harmonització de les Autonomies al Parlament de l'Estat Espanyol, la migrada autonomia aconseguida amb l'Estatut es veurà més retallada si aquest projecte de llei arriba a ésser aprovat per les Corts.

Amb la finalitat de donar una resposta popular de rebuig a qualsevol retrocés en el recobriment de les nostres llibertats nacionals,

DEMANEN:

que l'Ajuntament de Badalona, reunit en sessió plenària, es pronunciï públicament en contra d'aquest projecte de llei i faci arribar aquest acord a les instàncies competents.

Visqueu molts anys.— Badalona, 2 de novembre de 1981 (Signat) Pere Jaume Serra i Josep M. Lluch.

L'Ajuntament a Nacionalistes d'Esquerra:

Res sobre la LOAPA

Nacionalistes d'Esquerra, en data del 24 del proppassat novembre, va demanar als Ajuntaments de Catalunya, es pronunciés en un Ple en contra del projecte de llei de la LOAPA, perquè aquesta llei, en cas d'ésser aprovada, representaria una retallada molt important dels pocs drets aconseguits amb l'Estatut d'Autonomia.

En data del 30 de desembre, el senyor Joan Blanch, en representació de la Comissió de Govern, ens dona la resposta negativa de l'Ajuntament a manifestar-se en un Ple sobre la LOAPA, tot invocant la necessitat de mantenir el pacte municipal i evitar un enfrontament puntual.

A l'esmentada resposta volem fer només uns breus comentaris:

1) Estem d'acord en la necessitat de mantenir els pactes municipals de cara al bon govern de la ciutat, perquè això vol

dir que els interessos dels ciutadans estan per damunt dels interessos dels partits, i no al revés.

2) El projecte de llei de la LOAPA (pactat pel PSOE i la UCD) és un intent de frenar i retallar les autonomies basca i catalana, i això és una clara lesió als interessos de tots els ciutadans i àdhuc perjudiquen d'una manera important l'autonomia dels propis municipis. Per això creiem que era absolutament necessari que l'Ajuntament de Badalona es pronunciés en contra d'aquella llei, tota vegada que la seva missió més important hauria d'ésser la defensa dels drets dels seus ciutadans.

3) En el mateix moment que l'Ajuntament no s'oposa a aquesta nova agressió del govern central, deixa de defensar el poble català i, per tant, els ciutadans de Badalona. A qui defensa, doncs?

4) Hi ha un altre fet que, segons el nostre criteri, és més greu encara. L'evidència de la feblesa dels grups polítics que, per la seva dependència d'altres grups a nivell d'Estat, han d'actuar a la pràctica d'acord amb les directrius centralistes. Això produeix els enfrontaments, tan lamentables, de membres d'un mateix partit bé prou airejats a tota la premsa, però és sobretot contraproductiu pels interessos dels ciutadans de Badalona que van votar aquests partits perquè defensessin llurs interessos i no els de Madrid.

5) Nacionalistes d'Esquerra, per tot això, lamenta aquesta decisió del nostre Municipi, rebutja, una vegada més, la política de claudicació constant i crida el poble de Badalona a informar-se primer de les greus conseqüències que tindria per a tots els catalans l'aplicació de la LOAPA i després a unir-se amb entusiasme a la campanya "No a l'harmonització" que es porta a terme a tots els pobles de Catalunya.

CONTESTA DE LA COMISSIO DE GOVERN

En relació al vostre escrit de data 2 de novembre, i d'acord amb la decisió presa per la Comissió de Govern d'aquesta Corporació municipal, us haig de dir que, en la mesura que els dos partits que integren el pacte de govern municipal, P.S.U.C. i P.S.C. (PSOC-PSOE), mantenen a nivell de política general posicions prou conegudes respecte el projecte de Llei Orgànica d'Harmonització de les Autonomies, i en la mesura que aquestes posicions difereixen de forma prou considerable, hem cregut que el manteniment del pacte de govern de les relacions dels partits polítics que l'integren i del bon govern de la ciutat, aconsellen que l'Ajuntament Ple no es pronunciï, com a tal, respecte la LOAPA, pronunciant que produiria un enfrontament puntual, innecessari i fora del context del govern municipal entre els Grups Comunista i Socialista, que fins ara han demostrat una compenetració exemplar.

Esperem, doncs, que comprendreu les raons que motiven la nostra decisió

Badalona, 30 de desembre 1981

Per la Comissió de Govern
Joan Blanch i Rodríguez

Reunió de la mesa del Congrés de diputats

No s'admetran esmenes de devolució per a la LOAPA

La mesa del Congrés va plantejar-se ahir qüestions d'especial importància, especialment pel que fa a la LOAPA, per a la qual es va decidir de no admetre esmenes de devolució del text al govern i rebutjar així un recurs de la Minoria Catalana

Madrid. (Josep M. Sanmartí) — La mesa del Congrés de diputats, que es reüní ahir per examinar gairebé dos-cents escrits de peticions pendents, ratificà sense caràcter definitiu la decisió de la mesa de la comissió constitucional de no admetre les esmenes a la totalitat a la LOAPA que demanin simplement la devolució del projecte al govern. La tesi d'ambdues mesos, sostingudes sobre un informe jurídic dels lletrats, és que un cop apreciada la necessitat de la llei pel ple de la Cambra, resulta improcedent demanar-ne la devolució al govern. En conseqüència, solament es tindran en compte les esmenes a la totalitat que vagin acompanyades d'un text alternatiu. Aquest fet ja originà una forta polèmica a la comissió constitucional entre els portaveus de les minories nacionalistes i els dels partits majoritaris, que abonaven el criteri de la mesa. Miquel Roca (MC) anuncià que si la mesa del Congrés desestimava llur recurs recorreria al Tribunal Constitucional, car entenen que poden sol·licitar al govern que presenti un nou projecte de LOAPA sense que això comporti una retirada definitiva. Segons impressions recollides per l'AVUI en els medis parlamentaris, tant la UCD com el PSOE tenen la intenció d'accelerar el debat sobre la LOAPA, de manera que estigui llesta del tot cap al mes de juny. Això faria que la comissió hagués d'encetar el debat cap als mesos de

març i abril pel cap alt.

Contra les primeres previsions, la mesa no examina la petició d'Acció Democràtica, escissió socialdemòcrata d'UCD, de formar un grup parlamentari propi amb els seus nou diputats. Javier Moscoso, portaveu d'AD, romangué al Congrés tot el matí fins que li advertiren que no seria resolt aquest afer. L'informe jurídic dels lletrats presentat ahir desaconsella la formació d'aquest nou grup parlamentari, al punt que ha arribat la legislatura, però la majoria dels altres grups s'hi pronuncien a favor. La decisió és de gran importància política i a més comportaria que el PAD rebés un milió i mig de pessetes mensuals en concepte de subvenció al seu grup parlamentari.

La mesa tampoc no discutí altres temes d'abast, com per exemple la petició del Parlament basc perquè el Congrés es pronunciï en relació amb el referèndum sobre la central nuclear de Lemoiz, o sobre la immunitat dels parlamentaris autònoms, però deixà al criteri del president Lavilla si determinades votacions sobre l'Estatut del País Valencià, com les referents a la seva simbologia, es faran secretes o no. La mesa aprovà altres qüestions, com és ara l'adquisició d'una casa propera per destinar-la als grups parlamentaris

El pressupost dintre de l'ANE

D'altra banda, a petició del

grup socialista, el Congrés féu avinent el seu pressupost per al 1982, que puja a 1.842 milions de pessetes. Aquesta xifra significa un augment d'un vuit per cent amb relació a la de l'any anterior, cosa que situa el pressupost dins els marges de l'ANE. D'aquests 1.842 milions, 852 són destinats a despeses de personal. Com a dades més representatives, val a dir que el president guanyarà cinc milions tres-cents mil pessetes entre sou i despeses de representació; els vice-presidents rebran dos milions dues-cents mil pessetes anuals cadascun i els secretaris, un milió nou-cents mil pessetes anuals cadascun. Els diputats cobraran cent vint-i-una mil pessetes al mes si són de Madrid; cent trenta-cinc mil pessetes si no són diputats per Madrid, però hi viuen; cent cinquanta-set mil pessetes si no són diputats per Madrid ni hi viuen. Les subvencions als grups parlamentaris sumen quatre-cents seixanta milions de pessetes. El manteniment dels edificis costarà cent trenta milions de pessetes; la impressió de butlletins i publicacions, cent cinquanta milions; les dietes, trenta-sis milions; les relacions exteriors, trenta milions; el material d'oficines, catorze milions; l'adquisició de llibres, setze milions; el manteniment dels cotxes, set milions tres-cents mil pessetes, correu, quatre milions, etc. És la primera vegada que es coneix aquest pressupost amb detall.

POLEMICA**Un projecte de llei perillós per Catalunya****Reflexions sobre la LOAPA (I)****Antecedents**

La reforma post-franquista contempla el canvi d'un estat centralista i monolític per l'Estat de les Autonomies. Per això la Constitució preveu unes competències que poden ésser exclusives de les Comunitats Autònomes i d'altres exclusives de l'Estat, però que aquest pot delegar a aquestes comunitats autònomes. Les competències exclusives de l'Estat no podien ésser traspassades a les Comunitats Autònomes fins al cap de cinc anys, però una disposició transitòria disposa que les comunitats històriques, entre les quals es troba Catalunya, puguin assumir les competències que l'Estat els delega des del mateix moment de l'entrada en vigor de la Constitució i de l'aprovació dels seus Estatuts.

Art. 150. 3, de la Constitució

"L'Estat podrà dictar lleis que estableixin els principis necessaris per harmonitzar les disposicions normatives de les Comunitats, fins i tot, en el cas de matèries atribuïdes a llur competència. Sempre que ho demani l'interès general. Correspon a les Corts Generals d'apreciar l'existència d'aquesta necessitat, per majoria absoluta de cada Cambra"

PROCEDIMENT QUE S'HA SEGUIT PER ARRIBAR A LA LOAPA

- a) Aprovació per majoria absoluta de la conveniència d'una llei harmonitzadora
- b) Informe Entèria
- c) Pactes U.C.D. - P.S.O.E.
- d) LOAPA

QUE ES LA LOAPA

La LOAPA és una llei que té una doble naturalesa. És una llei orgànica i és una llei d'harmonització. És vol una llei orgànica perquè tingui el mateix rang que els Estatuts, i harmonitzadora perquè pugui incidir en el camp de les competències autonòmiques. D'aquesta manera es creu que es poden harmonitzar els Estatuts, però això de cap manera no ho permet la Constitució, perquè no preveu que una llei sigui a la vegada orgànica i harmonitzadora i també perquè els Estatuts

no poden modificar-se sense Referèndum Popular que els ha donat vigència. En darrer terme, per canviar l'Estatut d'Autonomia de Catalunya caldria també l'aprovació del Parlament català (dos terços dels seus membres).

El govern i el PSOE es justifiquen dient que hi ha preceptes de la LOAPA que són de caràcter orgànic i n'hi ha d'altres que tenen caràcter harmonitzador, però no especifiquen clarament quins són els orgànics i quins són els harmonitzadors.

Però encara que fos així, hem de tenir present que les lleis d'harmonització són normes excepcionals que necessiten l'existència d'un supòsit de fet que les habiliti, necessiten que hi hagi un interès general, i aquest no pot existir apriorísticament.

Harmonitzar vol dir "posar en harmonia", "estar en harmonia", "adaptar-se perfectament entre elles les parts o coses que formen un tot".

Com es poden harmonitzar les disposicions normatives de les Comunitats Autònomes, si encara no existeixen?

ASSAMBLEA DE BADALONA DE
NACIONALISTES D'ESQUERRA

amb l'assessorament de la Comissió
Jurídica de N. de E., formada per Joan
Company, Jordi Pina, Montserrat Xuclà,
Mercè Valls i Quim Rigó

PAUSA

LOAPA

Assistirem en silenci a l'adulteració desvergonyida, per camins no constitucionals, de l'Estatut? La nostra Església va encoratjar la defensa de la identitat catalana, va seguir amb esperança l'elaboració de l'Estatut i en va saludar amb goig l'aprovació. Per això, ara no pot callar. No sols hi ha infracció de textos fonamentals de la nostra societat, com són l'Estatut i la Constitució mateixa, sinó també el trencament del compromís al qual, amb no poc sacrifici, els partits catalans s'havien vingut *pro bono pacis*. ¿Qui podrà creure mai més en la paraula dels polítics espanyols, siguin de drets o d'esquerres? Anem a una degradació de la convivència dels pobles hispànics. Per això, perquè la LOAPA és immoral pel seu fi, pels seus mitjans i per les seves conseqüències previsibles, la conferència episcopal catalana hauria d'interposar, si s'aprova, recurs d'inconstitucionalitat.

H. R.

Preparant l'acte del dia 11

Es vol fer presidir per una mesa institucional*El rector Badia signa la convocatòria*

Barcelona.— El rector de la Universitat de Barcelona, Antoni Badia i Margarit, el president d'Amics de la Ciutat, Miquel Esquirol, l'alcalde de Badalona, Màrius Díaz, el president del Col·legi d'Aparelladors, Josep Mas Sala, juntament amb el president del Centre Comarcal Lleidatà, Trino Balaguer, el president del Club Arnau de Vilanova, Antoni Güell, la directora d'ICESB, Maria Martinell, el president del Club d'Amics de la Unesco, Jordi Pou, i el secretari del Ciemen, Aureli Argemí, han signat la convocatòria de l'acte en suport de les institucions catalanes i de condemna de la LOAPA, que se celebrarà el dia 11, dijous de la setmana entrant.

Aquestes persones integren la comissió cívica de Barcelona, que és la qui ha endegat l'acte, el qual ha de ser preparatori de la manifestació del dia 14 de març contra la LOAPA. L'acte de la setmana que ve es farà al Col·legi d'Aparelladors i, segons que expliquen els convocants, «seria molt positiu que hi fossin presents les personalitats i les entitats més representatives del país». Expliquen en el text que han adreçat a moltes persones que «els difícils moments

que tomem a viure exigeixen fer pinya al voltant de tot allò que vertebrava la nostra realitat nacional, demostrar la nostra ferma voluntat col·lectiva de continuar el procés de recuperació nacional i dir als quatre vents, per tant, que no estem disposats a admetre imposicions que retallen la minsa autonomia aconseguida».

Preparació de l'acte

Ahí i abans-d'ahir s'han fet reunions, d'una banda, amb els partits polítics i, de l'altra, amb el secretari de l'entitat per tal de poder concretar el programa de l'acte de la setmana que ve. En principi, hi ha l'acord —assolit després d'un llarg debat— que la mesa que presideixi l'acte del Col·legi d'Aparelladors sigui reduïda i molt representativa a nivell institucional. Això van acceptar-ho els representants de tots els partits polítics i ahir ho estudiava el secretari d'entitats.

A l'acte del dijous, dia 11, s'hi assistirà per rigorosa invitació i s'hi farà una exposició del que vol ser la jornada del 14 de març; després es procedirà a la lectura, aprovació i signatura del document convocant la diada del 14 de març.

Un projecte de llei perillós per Catalunya

Reflexions sobre la LOAPA (II)

ARTICULAT

Cada un dels articles de la LOAPA afecta o modifica alguna de les competències que ens atorga l'Estatut dintre de la legalitat constitucional vigent. Avui pretenem de fer una anàlisi del títol I d'aquesta llei, per esbrinar de quina manera la LOAPA afecta negativament el desenvolupament de la nostra Autonomia.

DISPOSICIONS GENERALS. Títol I.-

En alguns casos la Constitució estableix que l'Estat ha de dictar el que s'anomenen "normes bàsiques", i les Comunitats Autònomes les han de desenvolupar. Aquestes normes bàsiques haurien de consistir només en uns principis elementals o directius, però de cap manera poden ésser una limitació a l'exercici de la sobirania que correspon a cada Comunitat Autònoma. No obstant això, l'art. 2 de la LOAPA amplia substancialment la funció d'aquestes normes bàsiques, fins a l'extrem de dir que quan algunes d'aquestes lleis afectin "a los intereses generales de la Nación" el Govern central podrà dictar reglaments i executar les lleis. Aquesta disposició aparentment sense importància, està capgirant el sentit que ha tingut sempre, tant aquí com a la resta d'Europa, el concepte de norma bàsica. Està atribuint els poders bàsics que ha de tenir qualsevol Comunitat amb voluntat d'autogovernar-se — poder reglamentari i executiu — al Govern Central pel sol fet que aquest consideri "afectan a los intereses generales de la Nación"...

En el comentari anterior dèiem que la Constitució preveu unes competències que poden ésser exclusives de les Comunitats Autònomes i d'altres exclusives de l'Estat, però que aquest pot delegar a aquestes comunitats autònomes. L'Estatut d'Autonomia de Catalunya (art 10) assumeix alguna d'aquestes competències per exemple:

- Expropiació forçosa.
- Ordenació del crèdit, banca i assegurances.
- Protecció del medi ambient.

La LOAPA, en canvi, no té en compte aquestes disposicions i ens desposseix de totes les competències que ja tenim.

L'art. 5è. estableix un altre principi que afectarà greument el nostre país. Obliga a les Comunitats Autònomes i l'Estat adaptar les seves lleis als principis de la LOAPA, i diu que fins que s'hagi produït aquesta adaptació quedaran anul·lades totes les lleis de Catalunya que siguin contràries a aquests principis, i regiran les lleis de l'Estat. Tot això comportarà una paralització del nostre dret a l'autodeterminació, i encara més si tenim en compte el temps que pot passar abans que el Parlament de Catalunya discuteixi i aprovi totes aquestes lleis d'adaptació i no s'hagi organitzat de nou tot el procés d'execució que comporta una llei perquè sigui plenament eficaç.

Un altre punt important a fer notar és el referent al control de les Comunitats Autònomes quan exerceixen competències delegades de l'Estat. La Constitució ja preveu un sistema de control en cas que les Comunitats Autònomes incompleixin les lleis de l'Estat, control que exigeix l'aprovació del Senat per majoria absoluta. En canvi, l'art. 8è de la LOAPA diu que el Govern, només amb l'informe previ del Consell d'Estat, que no és ni vinculant, podrà suspendre l'exercici d'aquestes competències per part de les Comunitats Autònomes. Aquest article, a part d'ésser inconstitucional, està atorgant al Govern la facultat de decidir si una Comunitat Autònoma compleix o no una llei, i això ho fa amb tot el perill que això suposa.

L'art. 9è. de la LOAPA para d'harmonitzar l'actuació dels poders públics i sotmet els consellers de les Comunitats Autònomes a la voluntat dels ministres de l'Estat. Aquesta disposició viola tres articles de la Constitució.

-137, que estableix que les Comunitats Autònomes gaudeixin l'autonomia per a la gestió dels seus interessos.

-143, que diu que reconeix l'autogovern de les Comunitats Autònomes.

-147, que diu que l'Estatut d'Autonomia és la norma institucional bàsica.

L'art. 10è de la LOAPA estableix que l'exercici de les competències de l'Estat i de les Comunitats Autònomes, que afecten la utilització del territori i l'aprofitament dels recursos naturals que siguin d'interès general, s'ajustarà, en tot cas, a les directrius generals establides en els plans aprovats d'acord amb l'art. 131 de la Constitució. Si bé l'art. 131 de la Constitució preveu que l'Estat podrà planificar l'activitat econòmica, equilibrar i harmonitzar el desenvolupament regional i sectorial, l'art. 148 de la Constitució estableix també que les Comunitats Autònomes tenen competència exclusiva en aquest matèria (apartats, 3, 4, 7, 8, 9, que es refereixen a ordenació del territori, urbanisme, habitatge, obres públiques d'interès per a la Comunitat Autònoma dintre del seu territori, agricultura, ramaderia, espais forestals...) L'exercici d'aquestes competències dependrà de la interpretació que el govern faci de l'interès general, cosa la qual contradia l'esperit de l'art. 131 de la Constitució.

CONCLUSIONS

La lectura anterior ens confirma que si la LOAPA és aprovada, les autonomies es convertiran en no res. Seran uns organismes decoratius i duplicadors de funcionari i de pressupostos. Es a dir, les convertiran en allò que més pot desacreditar-les.

I Si això passa el poble de Catalunya haurà de demanar comptes a aquells partits catalans que han donat suport a la UCD per portar a terme aquesta pastisserada (així defineix Vicent Ventura la LOAPA), i també a aquells altres partits que fan declaracions a nivell general, però que les seves actuacions, quan hi són, no són pas gaire abrandades...

ASSEMBLEA DE BADALONA DE
NACIONALISTES D'ESQUERRA
amb l'assessorament de la Comissió
Jurídica de N. d'E., formada per
Joan Company, Jordi Pino, Montserrat
Xuclà, Mercè Valls i Quim Rigó.

Concertació autonòmica

Miquel Roca: «La LOAPA és una traïció a Catalunya»

Miquel Roca Junyent va adreçar ahir una crida als sectors nacionalistes dels partits que defensen la LOAPA per tal que reflexionin a l'interior dels seus partits i puguin propiciar que aquesta llei sigui rectificada

Barcelona.— Miquel Roca Junyent va manifestar ahir, en un acte públic sobre la LOAPA i els seus efectes —en el cas que sigui aprovada aquesta llei tal com ha estat concebuda—, que «els sectors nacionalistes d'altres partits "proloapistes", sectors que existeixen perquè hem treballat junts moltes vegades, reflexionin dins del seu partit i facin possible la rectificació de la LOAPA, perquè aquesta llei és una equivocació; si no reflexionen, la responsabilitat davant la història la tindran ells, i tots plegats com a generació que ha sofert aquesta vergonya, perquè la LOAPA és una traïció a Catalunya».

Miquel Roca va fer ahir el vespre un acte públic en un hotel de l'Esquerra de l'Eixample, després de recórrer el barri i reunir-se amb representants de diverses entitats. Va explicar els efectes de la LOAPA i el context en què ha estat possible. «La LOAPA —digué— és la primera gran victòria del 23 de febrer, perquè en molts sectors es vol sacrificar l'autonomia i els Estats per a poder aturar el "golpisme" i afirmar així la demo-

cràcia. I és un error i una ingenuïtat perquè si cau l'autonomia, després caurà la democràcia.» El portaveu de CIU explicà que el seu grup parlava l'any passat de la necessitat d'ordenar el procés autonòmic «perquè en eixamplar-se el marc de les autonomies era necessari, i encara ho feia més necessari la baralla continuada entre la UCD i País Valencià o Múrcia», però tot seguit va afirmar que, si s'aprojava el projecte de LOAPA tal com està, «hi perdrem tots, els ciutadans de Catalunya i els de la resta de l'Estat».

En aquest punt, Roca va ser crític envers Rafael Escuredo, president de la Junta d'Andalusia, el qual ha manifestat fa poc que si els bascos i els catalans estan contra la LOAPA és un senyal que és una bona llei. «Amb aquest arguments no es pot sortir de casa —repliquà Roca— i s'instal·la en la política de frivolitat», perquè d'ací a uns mesos es trobarà que el Parlament andalús «estarà arnat i per a resoldre el problema de l'atur i de l'industrialització d'Andalusia, hauran de confiar anant a Madrid.»

En parlar dels efectes de la

LOAPA, exposà la qüestió amb exemples molt detallats: qualsevol reglament de Madrid podrà anul·lar una llei del Parlament, el dret civil català es pot perdre, el Parlament no podrà fer una feina perquè es reduiran les competències exclusives, en reconsideraran els traspassos, i no es podrà contractar ni un ordenança sense permís previ de Madrid. «Quan van fer el projecte —digué referint-se a la UCD i al PSOE—, o es va equivocar molt o volien fer el que han fet. I jo dic que volien fer el que han fet, que és reduir l'autonomia a una descentralització autonòmica.»

Davant del panorama, Roca digué que ell era optimista «perquè Catalunya es resisteix a ser "loapitzada" i hem passat èpoques pitjors i ens en hem sortit». Aquí feu al·lusió al ministre Rosón, «quan per atacar-nos ens envien ministres a dir que som independentistes, cosa que indica que no saben què és Catalunya ni l'han compresa; no ens havien d'enviar aquest ministre que fa uns anys ens hauria empresonat pel fet de cridar "Visca la democràcia"».

Campanya anti-LOAPA

Suport d'institucions a l'acte del dia 11

Barcelona.— Els presidents de la Federació Catalana de Municipis i de l'Associació de Municipis de Catalunya, Joaquim Nadal, alcalde de Girona, i Ramon Muntanyà, alcalde de Vic, encapçalen la primera llista d'institucions que s'adhereixen a l'acte del dia 11 al col·legi d'Aparelladors de Barcelona en suport de les institucions catalanes i contra la LOAPA. Es dona la circumstància que Nadal pertany al PSC.

També s'hi han adherit les següents personalitats: Eugeni Nadal, alcalde de Tàrraga; Joan Majó, alcalde de Mataró; Antoni Comas, alcalde de Sort; Juli Pérez de Rozas,

alcalde de Puigcerdà; Joan Hugas, alcalde de la Bisbal d'Empordà; Anna Bosch, alcaldessa de Mollet del Vallès; Màrius Díaz, alcalde de Badalona; Núria Albó, alcaldessa de la Garriga; Ramon Coma, alcalde de Cardedeu; Agustí Net, alcalde de Fogàs de Montclús; i Ramon Pros, regidor de Sant Cugat del Vallès.

A més dels rectors de les tres universitats catalanes, Antoni Maria Badia i Margarit (UB), Antoni Serra Ramoneda (UAB) i Gabriel Ferraté (UPB), s'hi han adherit igualment els degans de les facultats de filologia (UB), Gabriel Olivé, de lletres (UAB), Josep Fontana, de filosofia.

" AVUI "

10 febrer 1982

X
Concertació autonòmica *

CDC es dol que el PSOE refusi el debat

Intensificaran la campanya anti-LOAPA

Barcelona.— El comitè executiu de CDC ha fet pública, fruit de la seva darrera reunió, una nota en la qual precisa un cop més la seva posició contrària a la LOAPA, que qualifica «d'agressió contra l'autonomia catalana» i contrària al plantejament de l'Estat de les autonomies.

La nota de CDC diu textualment:

«1. — Consta que els pactes autonòmics entre CDC i el PSOE, i en especial el projecte de la LOAPA, continuen mantenint el seu caràcter d'agressió contra l'autonomia catalana. Consta igualment la voluntat del PSOE de no celebrar un debat a nivell general espanyol sobre la LOAPA. CDC ha acceptat sempre les invitacions als debats públics i lamenta que el PSOE refusi el debat i es limiti a continuar atacant l'autonomia de Catalunya.

«2. — El comitè executiu nacional ha decidit intensificar la campanya contra la LOAPA i celebra que la resposta popular a aquesta campanya sigui cada cop més intensa.

«3. — El comitè executiu nacional insisteix que la LOAPA i els pactes autonòmics de la UCD i el PSOE no són tan sols un atac a l'Estatut de Catalunya, sinó també a tot el plantejament autonòmic espanyol. La defensa de l'Estatut català comporta la defensa d'un autèntic Estat de les autonomies i no d'una descentralització supercontrolada i mediatizada.

«4. — El comitè executiu nacional denuncia l'actitud d'alguns sectors polítics que es dediquen a suscitar o exacerbar un sentiment anticatalà arreu d'Espanya. Encara que

de vegades s'intenti cobrir aquests atacs amb l'expressió d'una falsa solidaritat, aquests atacs són realment insolidaris i desestabilitzadors. Serveixen un atàvic reflex anticatalà, que la classe política ha d'ajudar a superar. Serveixen també d'element compensador a les actituds irresponsables, a voltes provocades i sovint desestabilitzadores que molts cops aquests mateixos sectors han adoptat.

«5. — El comitè executiu nacional de CDC exhorta la militància del partit, els seus afiliats que ostenten càrrecs de responsabilitat i especialment al Consell Executiu de la Generalitat a no deixar-se desviar, malgrat les tensions i els enfrontaments de la LOAPA i els pactes autonòmics, de la política d'actuar en el terreny dels problemes concrets i les concretes necessitats del país. Exhorta a fer de l'autonomia un instrument de treball constructiu i a estar sempre atent a les preocupacions reals dels homes i dones de Catalunya.»

"Avui"

11 febrer 1982

AVUI, dijous, 11 de febrer del 1982

Hi assistiran Barrera i un representant del Consell

Avui, acte contra la LOAPA amb presència institucional

El Col·legi d'Aparelladors serà escenari avui d'un important acte contra el procés d'harmonització autonòmica i la LOAPA en què intervindran, entre altres, el president Barrera i un representant del Consell Executiu

S'aprovarà una «crida»

Barrera presidirà avui l'acte contra la LOAPA

Barcelona. — Aquest vespre tindrà lloc al Col·legi d'Aparelladors de Barcelona l'acte contra el procés harmonitzador i el projecte de LOAPA. Aquest acte ha estat promogut per les entitats de la «Crida a la solidaritat» i compta amb l'adhesió de CIU, ERC, PSUC, CCOO i diverses forces polítiques no incloses en l'arc parlamentari. La importància política de l'acte, és fora de dubte més tenint en compte que hi participaran en el lloc més destacat el president del Parlament, Heribert Barrera, que presidirà l'acte, i un representant del Consell Executiu.

A més de Barrera i el representant del Consell, intervindran el professor Badia i Margarit, el secretari general de la CONC; Josep Lluís López Bulla, i Àngel Colom en representació de les entitats, així com el president del Col·legi d'Aparelladors, que moderarà l'acte.

- Informació p. 5
- Editorial p. 3

Barcelona. — Aquest vespre a les vuit tindrà lloc al Col·legi d'Aparelladors de Barcelona un dels actes centrals de la «Campanya anti-LOAPA» que han promogut les entitats aplegades sota la «Crida a la solidaritat», al qual s'han adherit diversos partits polítics, entre els quals CDC, Unió Democràtica, ERC, PSUC i diversos extraparlamentaris, així com el sindicat CCOO. L'acte, en el decurs del qual s'aprovarà una «crida», tindrà un destacat contingut polític tant per la participació popular, canalitzada mitjançant les entitats, com institucional, reflectida no solament en l'assistència de diputats, alcaldes i altres càrrecs públics, sinó en la presència del president del Parlament —que presidirà l'acte— i d'un representant del Consell Executiu encara a determinar.

Donades les limitades dimensions del local on se celebrarà i davant la previsió d'una elevada assistència —cal tenir en compte que l'acte és obert al públic—, s'ha habilitat, a més de la sala on tindrà lloc, una altra

sala al pis superior proveïda d'una pantalla a través de la qual es podrà seguir l'acte, així com la sonorització de tot el local del Col·legi d'Aparelladors.

En el decurs de l'acte, hi intervindran el president Barrera, el representant del Consell Executiu, el professor Badia i Margarit com a representant del món cultural, el secretari general de CCOO de Catalunya, Josep López Bulla, i Àngel Colom, membre del CIEMEN, en representació de les entitats. El president del Col·legi d'Aparelladors, Josep Mas Sala, el presentarà i moderarà i procedirà a la lectura de la «crida». Es preveuen dues parts en el desenvolupament de l'acte. En la primera tindran lloc les intervencions. En la segona, la lectura de la crida que, immediatament després, serà ratificada per les delegacions presents i signada per les personalitats esmentades que ocuparan la mesa.

L'autodeterminació per definició

Els organitzadors guarden

reserva sobre el text de la crida, que volen avançar fins que sigui llegida a l'acte, però que quedà acordada dimarts a la matinada després d'una llarga reunió dels representants de les entitats i dels partits adherits. Com deveu recordar, la inclusió o no de la petició d'autodeterminació —defensada per les entitats— era punt de polèmica, donat que CDC s'hi oposava.

Aquest punt s'ha salvat amb un acord, acceptat per tothom, que obvia el terme «autodeterminació» però recull el concepte a partir de la seva definició en al·ludir al «dret dels pobles a disposar d'ells mateixos» o una fórmula semblant.

Mentrestant, continuaven ahir arribant adhesions a la campanya i a l'acte d'avui en concret, entre les quals les de diversos batlles, regidors, i personalitats del món cultural i professional així com nombroses entitats. Cal destacar també les adhesions rebudes del País Valencià —Acció Cultural i quaranta entitats més— i de les Illes, en concret l'Obra Cultural Balear i diversos regidors.

Ahir, al Col·legi d'Aparelladors de Barcelona

Barrera i Cullell van presidir l'acte públic contra la LOAPA

Aprovat el manifest de la campanya

El president del Parlament, Heribert Barrera, presidint l'acte

Barcelona. — Presidit pel president del Parlament, Heribert Barrera, i el representant del Consell Executiu, el conseller Josep M. Cullell, va tenir lloc ahir al vespre al Col·legi d'Aparelladors l'acte institucional i reivindicatiu alhora en suport de les institucions nacionals catalanes i contra el procés harmonitzador. En aquest acte, s'apravà el manifest que serà l'eix de la campanya iniciada ahir contra la LOAPA i que culminarà amb la manifestació del 14 de març, convocada ja per la «Crida a la solidaritat».

Nombrós públic

A més de la representació del Parlament i del Consell Executiu, presidien també la mesa de l'acte al col·legi d'Aparelladors altres representants qualificats d'entitats que abonen la campanya: Josep Lluís López Bulla, secretari general de les CCOO de Catalunya; Antoni M. Badia i Marga-

rit, rector de la Universitat de Barcelona; el president del Col·legi d'Aparelladors, Josep Mas Sala; i Àngel Colom, en representació del secretariat de «Crida a la solidaritat», que ha estat l'organisme organitzador de la campanya. Aquestes foren les sis personalitats que prengueren la paraula en el transcurs de l'acte, el qual va ser seguit per un nombrós públic, a més de tots els representants de partits —CIU, PSUC, ERC, NE, MCC i LCR— i d'altres entitats culturals o cíviques, com també Ajuntaments, adherits a la campanya.

El manifest aprovat ahir és alhora una requisitòria contra les possibles conseqüències de l'aprovació del projecte de llei d'harmonització i una crida al poble de Catalunya a mobilitzar-se «d'una manera clara, unitària i pacífica», exigint la retirada de la LOAPA.

- Informació p. 5
- Editorial p. 3

Acte contra la LOAPA al Col·legi d'Aparelladors

Barrera: «Que no afegeixin un nou ultratge a Catalunya»

Amb la signatura del manifest que obre la campanya contra la LOAPA, per part dels partits CiU, PSUC, ERC i NE, així com de representants de gran quantitat d'institucions i entitats catalanes, culminà ahir l'acte en suport a les institucions nacionals de Catalunya al Col·legi d'Aparelladors

Barcelona. — «Si la concertació autonòmica tira endavant, els partits que l'han signat afegeiran un nou ultratge a la llarga llista que històricament ha hagut de sofrir Catalunya». Amb aquestes paraules el president del Parlament, Heribert Barrera, conclouïa la seva intervenció, la última de les sis que es produïren en el transcurs de l'acte, institucional i reivindicatiu alhora, del Col·legi d'Aparelladors en suport de les institucions nacionals catalanes i contra la LOAPA.

La mesa de l'acte d'ahir era presidida pel president del Parlament, i integrada pel representant del Consell Executiu, el conseller Josep M. Cullell, el secretari general de CCOO de Catalunya, Josep

Luís López Bulla, el rector de la Universitat de Barcelona, Antoni Maria Badia Margarit, el president del Col·legi d'Aparelladors, Josep Mas Sala, i el representant del secretariat de «Crida a la solidaritat», Àngel Colom. Assistiren a l'acte representacions de totes les institucions i entitats que s'adheriren a la proposta inicial per a endegar aquesta campanya contra la LOAPA feta per la «Crida a la solidaritat», a més d'un nombre públic. Després de les sis intervencions dels representants de la mesa, se signà el manifest que servirà d'eix a la campanya i serà llegit en la cloenda de la gran manifestació convocada per al 14 de març, amb què culminarà

Heribert Barrera començà llegint íntegrament la resolució del ple del Parlament de Catalunya en què es pronuncià sobre la LOAPA i recriminà després veladament al govern de la Generalitat que no s'hagin endegat negociacions amb Madrid sobre la LOAPA com demanava un dels punts aprovats. Per això, segons Barrera, cal que el poble de Catalunya secundi la voluntat del Parlament participant en la campanya. I recordà als partits concertants que, si s'aprova la LOAPA, «podran aconseguir petits poders, però trencaran el compromís implícit que fou la Constitució i l'Estatut».

Obri l'acte el president del Col·legi d'Aparelladors, donant la benvinguda als pre-

sents i remarquant «la responsabilitat històrica» d'aquests moments. Tot seguit, Àngel Colom assenyala que l'acte s'inscrivía en la dinàmica iniciada fa onze mesos amb la «Crida a la solidaritat» que es constituí al Paraninf de la Universitat de Barcelona i tingué la culminació a la gran concentració de Sant Joan al Nou Camp.

Colom insistí que la «Crida» no vol afavorir «ni cap partit ni fer campanya pre-electoral» i, per contra, demanà que «aquells que s'han autoexclòs d'aquest acte, s'hi sentin invitats».

El secretari general de CCOO, López Bulla, recordà d'entrada «la col·laboració de tots els catalans, els d'aquí i els procedents de fora, en la lluita per la democràcia». «Per nosaltres, els treballadors —digué—, va ser un dia extraordinari quan es va votar l'Estatut». Acusà la LOAPA de ser una «agressió brutal a Catalunya», i afegí que ara «l'ofensiva arribava ja una mica tard».

PSC

Els acords de juliol són positius per a Catalunya

Barcelona. — La direcció del PSC ha tramès a les agrupacions del partit una circular en el qual precisa la posició davant la concertació autonòmica i alhora aduint un dossier complet dels documents que la integren i que expliquen les posicions preses pels Socialistes de Catalunya.

En la circular es diu que «els acords de juliol del 1981 són un pas endavant fet amb l'amplitud d'una política d'Estat i la fermesa del pacte entre dues forces polítiques oposades, les més importants de l'Estat». Tot seguit s'explica com va redactar-se el títol vuitè de la Constitució i que després ha vingut l'enfrontament en la resta d'Estatuts. «Per al bé de la democràcia i de l'autonomia, han vist la necessitat de rebair tensions en un procés enormement complex i assegurar-se unes files».

Recalquen que els acords «són positius també per a l'autogovern de Catalunya», assenyalen que són un pas endavant «potser no tan endavant com nosaltres volem i continuarem defensant, però molt més endavant del que l'actual aplicació de l'Estatut de Catalunya i la Constitució a Espanya han aconseguit». Igualment expliquen que «són comprensibles a Catalunya unes reaccions inicials davant els pactes autonòmics i davant el seu procés d'aplicació a través de la LOAPA».

Crida a la manifestació

La crida que ahir va aprovar-se porta per títol «Tots a la manifestació del 14 de març en suport de les nostres institucions i contra l'harmonització». El text, que ahir van firmar les entitats, diu textualment:

«Com altres vegades, la crida a la Solidaritat, en defensa de la llengua, la cultura i la nació catalanes convoca el poble de Catalunya a manifestar, d'una manera pública i unitària, la decisió col·lectiva de continuar amb fermesa el procés de recuperació dels nostres drets nacionals. Aquesta convocatòria respon a una sèrie de fets que durant els darrers mesos han retallat o anuncien una retallada de l'autonomia, aconseguida després de tants sacrificis i lluites, i contradueix el dret de tots els pobles a disposar d'ells mateixos.

El clima d'involució, denunciat en el document programàtic de la crida a la solidaritat del 18 de març del 1981; s'ha agreujat per una desgraciada simbiosi amb les conseqüències de l'intent de cop d'Estat del 23 de febrer. Constatem, en efecte, en el terreny de l'autonomia que:

1. Les lleis i les normes de la Generalitat, Parlament i Consell Executiu són objecte de constants recursos d'inconstitucionalitat, contraris a les competències exclusives i a la potestat legislativa, reglamentària i d'execució dels nostres representants elegits i reconeguts per l'Estatut d'autonomia.

2. Els nostres municipis haurien de sotmetre's a una superposició d'administracions centralistes que diluïren pràcticament les seves pròpies competències i les que té la Generalitat en matèria de règim local.

3. Els pactes autonòmics entre la UCD i el PSOE es tradueixen ja en limitacions substancials en les facultats del nostre autogovern i han desembocat en el projecte de llei orgànica d'harmonització del procés autonòmic (LOAPA).

4. La LOAPA i les altres harmonitzacions intenten establir la llei del fons de compensació interterritorial, que en comptes d'afavorir una recuperació econòmica del nostre país i la possibilitat, per tant, de solucionar l'angoixant problema de l'atur, ens conduirà a una situació desesperada.

5. L'esperit de la LOAPA ha començat a aplicar-se abans de la seva aprovació a les Corts i afecta, per exemple, les comu-

nitats autònomes germanes de les Illes Balears i del País Valencià.

Redueix l'abast de l'Estatut d'autonomia del País Valencià, obliga a adaptar-lo a uns continguts reductius i a un procediment d'elecció oposat al que aprovaren majoritàriament els parlamentaris i municipis de la comunitat germana.

6. La LOAPA i les altres harmonitzacions pretenen que no podem ordenar el nostre territori de la manera que creguem millor.

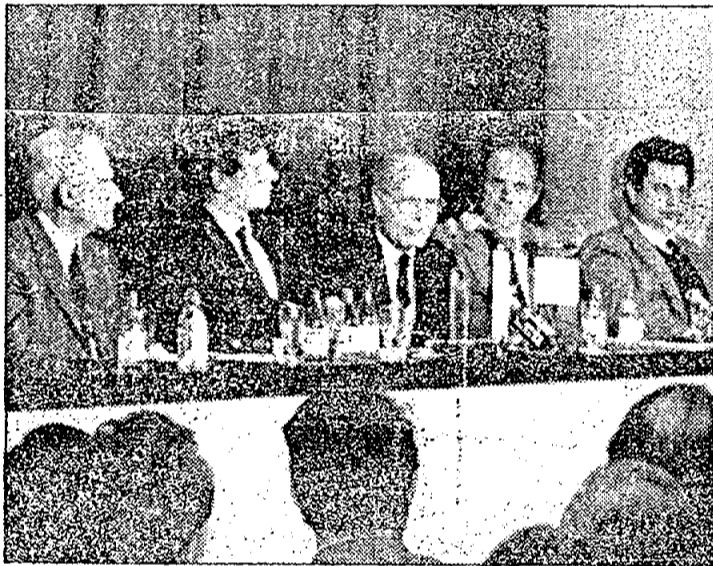
7. La LOAPA i les altres harmonitzacions pretenen impedir la total normalització de la nostra llengua a l'escola, la ràdio i la televisió, i dels nostres senyals d'identitat, des de les festes a l'ús de la bandera.

En definitiva, la LOAPA i les harmonitzacions, actuant contra la voluntat popular expressada en referèndum, tendeixen de fet a transformar l'autonomia en una cosa semblant a la descentralització administrativa, col·lapsant així l'exercici del dret del nostre poble a l'autogovern.

Afecten la nostra vida col·lectiva posant restriccions a la sobirania popular i deixant-nos a mercè d'interessos oposats al foment de la solidaritat constructiva entre tots els pobles de l'Estat.

En aquest panorama és necessari i urgent donar suport a les nostres institucions nacionals, i expressar d'una manera clara, unitària i pacífica que no volem ser harmonitzats. Sabem que la veu de tot un poble és capaç d'exigir la retirada de la LOAPA i de lleis harmonitzadores que cedeixen a les investides involucionistes.

Invitem tots sense excepció, per fidelitat a Catalunya i per damunt de consideracions partidistes, a manifestar públicament el suport a les nostres institucions nacionals, contra l'harmonització. Convoquem tothom a manifestar pels carrers de Barcelona el pròxim 14 de març que volem la llibertat i la democràcia plena, que volem el nostre autogovern sense retallades, que volem exercir els nostres drets nacionals, perquè som una nació.

La mesa que va presidir l'acte

Cullell: lluitem a favor de Catalunya

Josep Maria Cullell, conseller de Política Territorial i Urbanisme, va ser el qui va representar el Consell Executiu en l'acte d'ahir al vespre.

Les seves paraules van ser les següents en parlar de la campanya en suport de les institucions:

Es norma del president de la Generalitat, i també del Consell Executiu, no assistir als actes de caràcter reivindicatiu. Sabem que això no sempre és ben entès ni ben acceptat per tothom, però creiem que en principi la tasca d'un govern no és manifestar-se, sinó administrar, governar i, en el nostre cas, negociar amb el govern de Madrid la plena aplicació de l'Estatut. La nostra tasca és fer de l'Estatut una eina eficaç al servei de Catalunya, una eina eficaç de catalanització i d'autogovern.

Però és cert que això no serà possible si l'Estatut és retallat o desfigurat. És cert que això no serà possible si els pactes autonòmics, i concretament la LOAPA, es consoliden, perquè constitueixen, per part del centralisme, una voluntat de recuperació de les llibertats i dels poders autonòmics que durant els primers anys de la democràcia es varen guanyar. I, per tant, el govern de la Generalitat forçosament ha de valorar positivament l'esforç del poble de Catalunya per conservar el nivell autonòmic que ens dona l'Estatut.

Per altra banda, l'acte d'ahir és un acte institucional. És un acte que no pot ser del tot unitari, com convindria, però no és ni ha de ser un acte de partit o de facció. És un acte de defensa

de l'Estatut, d'afirmació catalana i de suport a les institucions catalanes. És per això que, excepcionalment, hi assisteix un representant del govern de la Generalitat. Hi assisteix per encoratjar-vos en el vostre combat i per regradar-vos.

Per encàrrec del Consell Executiu i del mateix president he de dir-vos encara una altra cosa. He de fer-vos un prec. Doneu a tota la campanya de defensa de l'Estatut, i de defensa de la identitat nacional de Catalunya, una orientació ben positiva. No lluitem contra ningú, lluitem a favor de Catalunya. No defensem cap privilegi, defensem una autonomia real per a tots els pobles d'Espanya. No volem desequilibris ni econòmics ni socials, volem el desenvolupament i el progrés generals. I cal que Catalunya vagi al davant en tots aquests camps: en el polític i en l'autonòmic, en l'econòmic i en el social, en el de totes les llibertats i en el de la solidaritat. Donem al nostre combat aquest sentit obert i fraternal. Donem-lo a l'acte d'ahir, donem-lo a tota la campanya i, també, a la manifestació del 14 de març.

Que ningú a Catalunya, si no és per raons de partit, no es pugui sentir exclòs. Que ningú, fora de Catalunya, si no és per raons de partit, no es pugui

sentir ofès. Que la voluntat de construir un país, el nostre país; que la voluntat de salvar la nostra llengua i la nostra cultura; que la voluntat d'assegurar el nostre autogovern; que la voluntat de consolidar la convivència entre tots els homes que viuen i treballen a Catalunya, entre tots els qui se senten catalans; que la voluntat d'enfortir la solidaritat sigui el nostre mòbil.

Que no ens guï cap esperit de frustració, que no ens guï el partidisme. Que ens guï la voluntat de reclamar el nostre dret a fer una obra ben feta. L'obra ben feta d'una Catalunya autònoma, d'una Catalunya eficaç al servei del seu poble, d'una Catalunya respectada. L'obra ben feta d'un Estat construït en la llibertat, en el reconeixement dels pobles que els componen i en l'exigència de la justícia.

Hem d'afirmar els nostres drets. Amb energia. Amb força. Sense por. Però amb l'esperit obert al diàleg i a l'entesa, dintre i fora de Catalunya.

En nom del govern de la Generalitat i del president us dono les gràcies pel vostre suport a l'Estatut i a les nostres institucions, i per la voluntat que sabem que teniu de defensar Catalunya d'una manera eficaç i d'una manera exemplar.

Sinceritat autònoma

És difícil de mesurar quantitativament i a priori la sinceritat dels polítics i dels grups polítics espanyols quan es tracta de qüestions que afecten Catalunya, ja que només és possible de fer-ho qualitativament i a la vista de les seves actuacions. Però és clar que així com els homes tenen la memòria de les seves vivències, també els pobles tenen la memòria col·lectiva dels esdeveniments de la seva història. Aquesta història ha d'ésser assumida pels polítics per evitar de caure sistemàticament en els mateixos errors i, en el cas de Catalunya, per saber que sempre la política centralista ens ha d'escatimar allò que correspon a la nostra manera de ser i als nostres drets.

Aquesta memòria de què suara parlar va ens ha de permetre recordar que el PSOE va obstaculitzar fins on va poder l'aprovació de l'Estatut del 1932 en els importants debats que hi hagué a les Corts de la segona República. També ens ha de fer recordar que sempre tradicionalment la dreta espanyola ha estat contrària a l'autonomia de Catalunya i que la dreta catalana no havia anat més enllà dels pressupostos d'una Lliga Regionalista que, quan convingué als seus interessos, va recórrer una llei del Parlament de Catalunya davant el

Tribunal de Garanties Constitucionals. Bé, aquestes coses s'han volgut oblidar, però persisteixen i són vigents. Fins i tot he de dir que el mateix Estatut del 1979 va ser fill del consens de les forces polítiques de Catalunya i que no podia ser tan bo com deien quan semblava meravellós al seyor López Rodó i, si era bo per als qui pensaven com ell, difícilment ho podia ser per a Catalunya. Però en fi, es va fer, es va acceptar i el vam acatar amb l'esperança que podia ser una eina de treball per a començar de zero aquella autonomia per a la qual tant havíem patit.

L'Estatut és ple de coses que no ens agraden i ple de mancances que no havien d'haver existit. Entre les primeres hi ha un seguit de lleis orgàniques que poden minimitzar les possibilitats de la nostra autonomia. Però ha aparegut quelcom que no era previst: la LOAPA.

La UCD i el PSOE afirmen que la LOAPA no pot modificar l'Estatut, perquè en fan una lectura centralista, tot i que no es posen gaire d'acord a l'hora de defensar-lo. El PSOE utilitza els mateixos arguments que la UCD, però els socialistes es veuen en la necessitat de reconèixer que, en alguns punts, calen algunes modificacions, les

quals naturalment tampoc no complauren ni convencen els nacionalistes. Els dos grans de l'Estatut asseguren que no vulnera l'Estatut, però tampoc no ho demostren; només ho diuen. I a vegades diuen el contrari.

Diuen el contrari — i convé parlar clar — quan el senyor Martín Villa deia fa quinze dies que, si no fos per la LOAPA, s'hauria hagut de modificar la Constitució. Vam pensar que es tractava d'una informació defectuosa o d'una interpretació incorrecta. No ha estat així, perquè fa vuit dies Martín Villa confirmà el que havia dit i hi afegí que sense la LOAPA s'hauria hagut de modificar també l'Estatut. Bé, què vol dir això? Doncs que, com era ben palès, la LOAPA ho modifica tot, ja que amb ella no cal canviar ni l'Estatut ni la Constitució. Això ho ha dit Martín Villa, no nosaltres. No són invents ni interpretacions parcials, són paraules clares que s'han dit sobre una qüestió important i clara i que desmenteixen les afirmacions que van fent que no modifica l'Estatut.

La finalitat d'aquesta llei és simplement fer d'una possible autonomia política una descentralització administrativa mal feta, perquè no s'aconsegueix ni tan sols fer desaparèixer les

previncies. Volen — com els nacionalistes — donar més autonomia municipal, però reforcen les Diputacions catalanes i reforcen l'administració de l'Estat, tot quedant-se competències que per l'Estatut corresponen a la Generalitat. Si s'augmenta el poder central, el de les Diputacions i el dels municipis, què resta per a la Generalitat? L'estratègia és subtilíssima perquè es vol esclafar el poder autònom entre l'Estat i les Diputacions, i es dupliquen i se superposen les tasques administratives amb la pretensió que l'autonomia sigui cara i mal acceptada.

Caldrà conscienciar-nos per a la reivindicació popular dels nostres drets, fora que el govern de la Generalitat es decideixi a presentar-se davant el govern de Madrid amb fermesa i sense cap mena de claudicació. L'autonomia és un patrimoni de Catalunya, i els governs — del signe que siguin — tenen l'obligació ineludible d'ésser intransigents per aconseguir totes les transaccions i que es materialitzi allò que la Constitució ens permet i l'Estatut ens atorga. Com més cedim més ens trauran, i això és quelcom que no podem permetre.

Albert Alay (ERC)
Diputat al Parlament

AVU-13-#-72

Reflexions sobre la LOAPA

TITOL II. LES DIPUTACIONES PROVINCIALS

La LOAPA preveu que les competències de les Diputacions Provincials es regiran per les lleis de l'Estat. Això pot suposar un perill mol gran per a Catalunya perquè serà el govern qui determinarà les competències de les Diputacions i, per tant, el seu poder de decisió dintre del nostre País. Aquesta nova potestat, que s'autoatribueix el govern, a part de modificar l'Estatut de Catalunya, va contra qualsevol intent de fer desaparèixer les Diputacions Provincials, aparells que no podem oblidar que ens foren imposats des de Madrid i que no responen, en absolut, a la tradicional estructura territorial del nostre País: ens referim a la divisió territorial de Catalunya en comarques.

TITOL III. REGIM GENERAL DE LES ADMINISTRACIONES DE LES COMUNITATS AUTONOMES

En aquest títol la LOAPA no fa res més que anul·lar-nos les competències següents:

- Procediment administratiu.
- Expropiació forçosa.
- Responsabilitat patrimonial de l'Administració Pública..
- Contractes i concessions.
- Regles sobre comptabilitat, control econòmic i financer.
- Regulació dels col·legis Professionals (recordem que el nostre Parlament està tramitant l'aprovació d'un projecte de llei sobre Col·legis Professionals, que si la LOAPA no es modifica no haurà servit de res).

TITOL IV. TRANSFERENCIES DE SERVEIS

Un dels problemes més greus que ens planteja aquest títol és el de la valoració del cost efectiu dels serveis que es traspassen a les Comunitats Autònomes. Per exemple, amb el traspàs s'aprofita per donar de baixa les vacants de més de dos anys, sense valorar si és necessari o no cobrir-les novament.

Un altre punt clarament contradictori és l'apartat segon de l'art. 26, que fixa els criteris de valoració dels traspassos i estableix, com a criteri de referència, l'any immediatament anterior a l'efectivitat de la transferència. En canvi, la Diputació Transitòria 3 de l'Estatut fixa, com a criteri de valoració, el cost efectiu del servei a Catalunya en el moment de la transferència.

TITOL VI - LA LOAPA I LA FUNCIO PUBLICA

Cal remarcar primer que es tracta d'un tema que no pot ser objecte d'harmonització. La regulació de la funció pública correspon a la llei de bases de les administracions públiques, tal i com preveu l'art. 149 de la Constitució. La justificació per incloure aquest apartat dintre de la LOA-

PA no pot ser cap altra que l'afany de retallar i modificar la competència exclusiva reconeguda a l'art. 9 de l'Estatut, que dóna facultats a la Generalitat per "ORGANITZAR LES SEVES INSTITUCIONS D'AUTOGOVERN"

La LOAPA distingeix tres tipus de funcionaris anomenats "cuerpos nacionales"; es tracta d'uns cossos de caràcter estatal al servei de les Comunitats Autònomes, la finalitat dels quals no pot ser altra que la voluntat del govern de col·locar "personal de confiança" en els llocs claus de les administracions autonòmiques.

Diu també aquest títol que les Comunitats Autònomes no podran nomenar ni contractar personal, llevat dels càrrecs polítics, mentre l'Estat no hagi elaborat la llei de bases del règim estatutari dels funcionaris. Amb aquesta disposició deixa sense efecte la llei de Mesures Urgents de la Funció Pública, aprovada pel Parlament de Catalunya, i les disposicions de l'Estatut que es refereixen a aquest tema. És molt important remarcar que si s'aprova aquesta llei, la Generalitat només podrà contractar funcionaris quan s'hagin esgotat (numericament) els funcionaris transferits i "los cuerpos nacionales". I això no s'acaba aquí. L'art. 31 de la LOAPA diu que abans de poder nomenar un funcionari, caldrà comunicar l'existència de la vacant a l'Administració central. Tot seguit el govern haurà d'intentar col·locar un funcionari traspasat o un del cuerpo nacional, per cobrir aquesta plaça vacant. Si no en té cap donarà el vist-i-plau a la Generalitat perquè pugui contractar el seu propi funcionari. Finalment, i per acabar-ho de lligar bé, la LOAPA diu que serà competència exclusiva de l'Estat l'establiment dels criteris per elaboració de proves, convocatòria i celebració d'oposicions i concursos, encara que les vacants a cobrir siguin de llocs propis de les Comunitats Autònomes. En resum, el que pretén aquest darrer títol de la LOAPA és convertir les Comunitats Autònomes en una pura descentralització administrativa.

CONCLUSIONS FINALS

Nacionalistes d'Esquerra, quan diu NO a la LOAPA ho fa d'una manera responsable i amb una coherència absoluta amb els seus principis polítics. I creiem que qualsevol lector dels articles que successivament ha publicat la REVISTA DE BADALONA, podrà adonar-se de la importància que, per tots els nacionalistes, té la lluita contra la LOAPA.

Nacionalistes d'Esquerra es pregunta i us pregunta; No és estrany que un partit que es diu nacionalista, com el PSC-PSOE pugui donar suport a aquesta llei? Suposem que les seves raons tindrà.

Per què no les exposa també a través dels mitjans de comunicació de la nostra ciutat?. Creiem que és l'única manera de propiciar la lliure conscienciació dels ciutadans. I això és la democràcia.

Perquè la democràcia no s'acaba demanant el vot per la "tele" després d'haver contractat els millors tècnics de publicitat, com si es tractés de vendre l'últim model de cotxe de luxe. Aquest podria ser el sistema d'actuació de la dreta, però no escau gens ni mica a un partit d'esquerres.

ASSEMBLEA DE BADALONA DE NACIONALISTES D'ESQUERRA

Amb la col·laboració i assessorament de l'equip jurídic de N. d'E., format per Jordi Pino, Montserrat Xuclà, Mercè Valls, Quim Rigo i Josep Companys.

Suport institucional a l'acte del 14 de març

Acte contra la LOAPA

Dijous passat es presentà públicament del poble de Catalunya en la manifestació del dia 14 de març contra els pactes harmonitzadors i de suport a les institucions catalanes, que compta amb el suport institucional que li dona el Consell Executiu de la Generalitat.

Amb la presència del president del Parlament de Catalunya, Heribert Barrera, i del conseller d'Obres Públiques i Política Territorial de la Generalitat, Josep M. Culler, en representació del President i del Consell Executiu del govern català, la campanya engegada per les entitats cíviques i culturals entorn la *Crida a la Solidaritat*, pren un caràcter institucional que, en paraules del consell Culler, "no va en contra de Catalunya", sinó a favor de Catalunya.

En defensa de l'autonomia real de tots els pobles d'Espanya, de l'identitat nacional de Catalunya i amb una actitud que, demana, fos "positiva".

El manifest entorn del qual gira la campanya, va ser signat pels representants dels partits polítics CIU, PSUC, ERC, MCC i LCR, així com de nombroses entitats cíviques, i institucions, i sera llegit a tall de cloenda de la manifestació que ha estat convocada per al proper dia 14 de març, a Barcelona, en contra de la LOAPA i en suport de les institucions catalanes.

Comunicat de N.E.

D'altra banda, la Coordinadora de Batlles i Regidors Nacionalistes, independents, i

organitzat per la "Crida a la Solidaritat" el dia 14 de març a Barcelona. Instar al Consell Executiu de la Generalitat la presentació de recurs davant el tribunal Constitucional en cas d'aprovació de la llei. Demanar als grups parlamentaris catalans la retirada dels seus diputats a Madrid si la llei prospera. Adreçar sengles telegrams al President de la Generalitat i del Parlament de Catalunya assabentant-los dels acords.

Es venen abonaments per depeses de la campanya

Es venen abonaments per depeses de la campanya

El text del manifest

Balears i del País Valencià.

Red-ueix l'abast de l'Estatut d'autonomia del País Valencià, obliga a adaptar-lo a uns continguts reductius i a un procediment d'elecció oposat al que aprovaren majoritàriament els parlamentaris i municipis de la comunitat germana.

6.— La LOAPA i les altres harmonitzacions pretenen que no podem ordenar el nostre territori de la manera que creguem millor.

7.— La LOAPA i les altres harmonitzacions pretenen impedir la total normalització de la nostra llengua a l'escola, la ràdio i la televisió i dels nostres senyals d'identitat, des de les festes a l'ús de la bandera.

En definitiva, la LOAPA i les harmonitzacions, actuant contra la voluntat popular expressada en referèndum, tendeixen de fet a transformar l'autonomia en una cosa semblant a la descentralització administrativa, col·lapsant així l'exercici del dret del nostre poble a l'autogovern.

Afecten la nostra vida col·lectiva posant restriccions a la sobirania popular i deixant-nos a mercè d'interessos oposats al foment de la solidaritat constructiva entre tots els pobles de l'Estat.

En aquest panorama és necessari i urgent donar suport a les nostres institucions nacionals i expressar d'una manera clara, unitària i pacífica que no volem ser harmonitzats. Sabem que la veu de tot un poble és capaç d'exigir la retirada de la LOAPA i de lleis harmonitzadores que cedeixen a les envessades involucionistes.

Invitem tots sense excepció, per fidelitat a Catalunya i per damunt de consideracions partidistes, a manifestar públicament el suport a les nostres institucions nacionals, contra l'harmonització. Convoquem tothom a manifestar pels carrers de Barcelona el pròxim 14 de març que volem la llibertat i la democràcia plena, que volem el nostre autogovern sense retallades, que volem exercir els nostres drets nacionals, perquè son una nació.

"Com altres vegades, la crida a la Solidaritat, en defensa de la llengua, la cultura i la nació catalanes convoca el poble de Catalunya a manifestar, d'una manera pública i unitària, la decisió col·lectiva de continuar amb fermesa el procés de recuperació dels nostres drets nacionals. Aquesta convocatòria respon a una sèrie de feits que durant els darrers mesos han retallat o anunciat una retallada de l'autonomia, aconseguida després de tants sacrificis i lluites, i contradiuen el dret de tots els pobles a disposar d'ells mateixos.

El clima d'involució denunciat en el document programàtic de la crida a la solidaritat del 18 de març del 1981 s'ha agreujat per una desgraciada simbiosi amb les conseqüències de l'intent de cop d'Estat del 23 de febrer. Constatem, en efecte, en el terreny de l'autonomia que:

1.— Les lleis i les normes de la Generalitat, Parlament i Consell Executiu són objecte de constants recursos d'inconstitucionalitat, contraris a les competències exclusives i a la potestat legislativa, reglamentària i d'execució dels nostres representants elegits i reconeguts per l'Estatut d'autonomia.

2.— Els nostres municipis haurien de sotmetre's a una superposició d'administracions centralistes que diluïren pràcticament les seves pròpies competències i les que té la Generalitat en matèria de règim local.

3.— Els pactes autonòmics entre l'U.C.D. i el P.S.O.E. es traduïxen ja en limitacions substancials en les facultats del nostre autogovern i han desembocat en el projecte de llei orgànica d'harmonització del procés autonòmic (LOAPA).

4.— La LOAPA i les altres harmonitzacions intenten establir la llei de fons de compensació interterritorial, que en comptes d'afavorir una recuperació econòmica del nostre país i la possibilitat, per tant, de solucionar l'angoixant problema de l'atur, ens conduran a una situació desesperada.

5.— L'esperit de la LOAPA ha començat a aplicar-se abans de la seva aprovació a les Illes i afecta, per exemple, les comunitats autònomes germanes de les Illes

El 7 de març:

Festa anti-LOAPA a can Solei

La Comissió Cívica Anti-LOAPA, de Badalona, ha informat que pel proper di 7 de març, és convocat un acte, a Can Solei, per protestar per la "Lay Orgànica de Armonización de los Procesos Autonómicos (LOAPA)". Aquest acte és una preparació a la manifestació que es farà el 14 de març, a Barcelona.

La Comissió Cívica Anti LOAPA, de Badalona, es va formar a partir de les preocupacions que originava tenir una llei com la LOAPA, en portes de ser aprovada pels dos grups polítics fins ara amb més força a l'Estat Espanyol com són la UCD i el PSOE.

Aquesta Comissió badalonina —segons diuen els organitzadors— és oberta a tothom i és difícil tirar endavant perquè ens trobem en una època en la qual el desencís fa que la gent no vagi a reunions. Però malgrat les deificultats nosaltres ens anem reunint periòdicament".

Aquestes Comissions existeixen a tot Catalunya, i són coordinades per una Comissió Central que hi ha a Barcelona, a la qual assisteix gent de molts partits i moltes entitats. "Al menys —segueixen dient els organitzadors— sembla ser que hia ha partits que són contra de la LOAPA, per exemple CiU, l'Esquerra Republicana, el PSUC...". Aquestes comissions són les mateixes que van organitzar l'acte del camp del Barça, el 24 de juny. Es vol que aquesta festa del dia 7 de març, a Can Solei, i la manifestació del dia 14, a Barcelona, siguin la segona part o continuació d'aquella jornada.

La Comissió Cívica Anti-LOAPA, de Badalona, fa una tasca d'informació; intenta donar a conèixer als ciutadans què és la LOAPA, el què representa. Per subvencionar aquesta manifestació del dia 14 s'han fet uns bons de cnet pessetes, que porten uns dibuixos d'en Tàpies, i que a la nostra ciutat es venen a la llibreria "Al Vent". Aquest bon són editats per la Comissió central, que organitza aquests actes amb el suport de més de mil entitats. El 25 per cent del que es recapti a la nostra ciutat serà per organitzar les festa-acte de Can Solei.

El lema de la manifestació serà "Diada de suport a les institucions nacionals catalanes, contra el procés d'Harmonització" i "...Quan convé seguem cadenes... ARA!".

Com diuen els propis organitzadors de l'acte a Badalona, "en aquesta festa es fa també una crida a la solidaritat en defensa de la llengua, la cultura i la nació catalana. La LOAPA, i ho va dir el propi President del Parlament català, Heribert Barrera, retalla les institucions i l'Estatut fins a punts catastròfics per Catalunya"

JORDI MARTI

"Avui" 13 febrer 1982

Després de l'acte de dijous

El PSA retira l'adhesió a la campanya anti-LOAPA

Barcelona. — El PSA a Catalunya ha anunciat la retirada de la seva adhesió i suport als actes i manifestació que, contra la LOAPA, han organitzat les entitats de la «Crida a la solidaritat». El seu secretariat de premsa ha precisat que, tot i que el partit ha manifestat públicament i reiteradament el seu rebuig de la LOAPA i que s'hi referma en entendre que «atempta clarament contra els Estatuts ja vigents» i que «ha estat aplicada a l'Estatut andalús abans de ser aprovat» i en ser «una reforma encoberta de

la Constitució per enfortir un model d'estat centralista, en contra de l'Estat de les autonomies», no pot donar suport a aquests actes, perquè, si bé es presenten amb voluntat unitària, des de la mesa que presideix la presentació del manifest al Col·legi d'Aparelladors s'acusa el PSA d'enemic

L'actitud del PSA, encara que no s'explicita cap intervenció concreta de l'acte del Col·legi d'Aparelladors, podria ser motivada pel parlament que i féu el secretari general de CCOO de Catalunya.

"Avui"

14 febrer 1982

Concertació autonòmica

Reventós critica la campanya anti-LOAPA

«No s'han de buscar enemics a fora»

Barcelona.— Joan Reventós afirmava ahir sobre la LOAPA i l'actual campanya que s'ha endegat en defensa de la integritat de l'Estatut i de rebuig de la LOAPA, que aquest procés «està sotmès a manipulació per culpa de la tendència a buscar sempre enemics exteriors a Catalunya, tant si existeixen com si no, i provocar un enfrontament sistemàtic amb el govern de Madrid. També deia Reventós que això «és una cortina de fum per a amagar les deficiències del govern autonòmic».

Parlant de la LOAPA Joan Reventós insistia en les tesis que el seu partit, el PSC, defensa sobre aquesta qüestió: rebaixar tensions, ser conscients

que el procés era molt complex i assegurar la consolidació de l'Estat de les autonomies.

Reventós també assenyalava en les declaracions a l'agència Efe que el president Pujol «va cometre un gran error rebutjant les nostres propostes de col·laboració el mes de juny».

Sobre el PSC, el seu primer secretari indicava que a final de mes es convocarà el tercer congrés en el qual cal fer un «projecte col·lectiu dels socialistes de Catalunya, assumir-lo, realitzar, cada militant, el treball propi i relançar el partit». També afegia que «separats o discrepants no fariem res».

● Informació p. 9

AVUI

14 febrer 1982

AVUI, diumenge, 14 de febrer del 1982

- 1982 -

Crítiques de Joan Reventós al govern de la Generalitat

«La guerra a la LOAPA és una cortina de fum als defectes»

Qualifica d'error el rebuig de col·laboració del PSC

Barcelona. — Joan Reventós feia ahir unes extenses declaracions a l'agència Efe en què comentava l'actualitat política —bàsicament la LOAPA, les futures eleccions i els objectius estatals— i també criticava l'exercici del govern de CiU, alhora que parlava del congrés del seu partit.

«El procés de la LOAPA —deia— és sotmès a una manipulació deguda a la tendència a cercar sempre enemics externs a Catalunya tant si hi són com no i provocar un enfrontament sistemàtic amb el govern de Madrid. També és una cortina de fum per a amagar les deficiències del govern autonòmic». Aclariria Reventós que la posició política del PSC davant la LOAPA era de rebaixar tensions a partir del fet que eren conscients que es tractava d'un procés molt complex i assegurar que s'avançava en la consolidació de l'Estat de les autonomies. «Si es compleixen els objectius —afirmava—, el 1983 s'haurà configurat aquest estat de les autonomies i amb això se'n beneficia el govern nacional de Catalunya. No s'han de confondre mai els desitjos amb el que és possible i en aquest sentit continuarem avançant, però amb la clara consciència de la situació; no obstant això, em preocupa que pugui haver-hi expressions d'immoralitat real amb actituds excloents; en altres ocasions s'han produït situacions més greus creades pel govern de la UCD, amb

interpretacions restrictives de l'Estatut, i no han estat denunciades amb tanta insistència».

Com a exemples del que afirmava, posava els decrets sobre ensenyament mínim i els de sanitat. «Tota la tècnica de la manipulació —deia— i d'explotació dels sentiments ens pot portar a un carreró sense sortida i és el que els socialistes volem evitar pel bé de la democràcia i de Catalunya».

Sobre la política general de Catalunya, Reventós indicava que el president Pujol «va fer un gran error en rebutjar la nostra proposta de col·laboració del mes de juny i ara demostra una gran miopia política si creu que amb un 28 per cent dels vots Catalunya és seva». Les posicions del PSC, continuava dient Reventós, «es concreten a vigoritzar el Parlament de Catalunya perquè sospitem que CiU no ho desitja, ja que a la pràctica existeix un menyspreu pel Parlament, infrutilitzat pel mateix Consell, i a més les proposicions de llei troben la guillotina amb l'aliança impia que permet sostenir l'actual govern de la Generalitat». Reventós criticava aspectes del projecte d'estatut interior, i deia que «Pujol sembla que té com a únic objectiu mantenir-se a la presidència del Consell i administrar Catalunya com si es tractés d'una empresa privada; plantejades així les coses, hi ha un veritable risc d'assumir una política extraparlamentària».

Reventós proposava com

a eixos de l'acció política: actuació davant l'atur i la crisi econòmica i una política lingüística, ja que deia que la que s'ha fet ara ha estat equivocada tot i que ha indicis de rectificació positiva. La política cultural la jutjava elitista, i encertada la d'urbanisme i medi ambient. Insistia en la necessitat d'avançar «en la unitat civil del poble» i criticava l'augment del funcionariat

En parlar de la situació del PSC, Joan Reventós feia esment que a final de mes es convocarà el tercer congrés del partit i com a objectius indicava: convocar un projecte col·lectiu de socialistes de Catalunya, assumir-lo i realitzar el treball propi de cada militant i a més rellançar el partit. «Separats —deia— o discrepans no fariem res i és per això que tinc la fermesa d'acudir al congrés amb voluntat integradora; així presentaré les meves propostes i iniciaré les meves propostes i iniciatives amb l'objectiu de col·laborar a fer un ampli acord en el qual la pràctica totalitat del partit se senti representada; els enfrontaments personals són moments d'infantilisme i a la meua edat, i amb l'experiència de combat polític, he après que les rivalitats personals són sempre ridícules. Sempre he assumit les responsabilitats que els companys m'han donat i ocuparé aquelles que la majoria del partit em confiï». Igualment afirmava que calia consolidar «un equip de direcció representatiu i eficaç».

El president de CC-UCD, després del congrés de Lleida

Cañellas: la campanya contra la LOAPA no és defensable

Les relacions dels Centristes de Catalunya amb la UCD estatal, així com la posició del partit davant les probables eleccions anticipades i el conflicte suscitat per la LOAPA; són els afers principals a què respon el president del partit, Anton Cañellas, en aquesta entrevista

Anton Cañellas, president dels Centristes de Catalunya-UCD, reelegit no pas sense tensions en el recent congrés de Lleida, sempre el trobeu a punt de defensar un difícil equilibri de posicions entre dos focs: entre el suport al govern nacionalista de la Generalitat i la vinculació a les decisions del govern central d'UCD. Cañellas, incansable, fa viatges sovintejats entre un foc i l'altre. Ahir mateix a la tarda, Cañellas va anar al Palau de la Generalitat, on s'entrevistà amb el president Pujol durant una llarga estona per exposar-li presumiblement el sí, però... I demà, té hora a Madrid per a entrevistar-se amb el president del govern i d'UCD, Calvo Sotelo, amb qui no s'ha vist d'ençà del congrés de Lleida i amb qui, segons Cañellas, té «unes qüestions pendents». Després del polèmic segon congrés centrista, el partit de Cañellas potser encara suscita més interrogants que no pas abans.

Pregunta. ¿Diríeu que el congrés de Lleida, sobretot per l'actitud del secretari general d'UCD, Íñigo Cavero, va significar per part dels centristes un cert distanciament del partit estatal?

Resposta. Jo no ho diria. El que passa és que segurament, al començament del congrés es va crear una situació de poca comunicació entre la nostra candidatura i la UCD. Però crec que després es van refermar les bones relacions. Al mateix temps, això no obstant, vam confirmar la necessitat que a

Catalunya mateix es faci una política amb projecció d'Estat. I, a aquesta posició, hi donem una gran importància: ser presents a la política espanyola a través de la UCD.

R. La vostra candidatura va posar un èmfasi especial en el caràcter autonomista dels Centristes. ¿N'heu sortit més autonomistes, de Lleida?

R. Sí, això és la primera afirmació que podríem fer, però sempre amb vinculació a la UCD, cosa que a nosaltres ens interessa molt perquè creiem que l'espai centrista és imprescindible, a Catalunya. El congrés de Lleida va ser enormement positiu i extraordinàriament viu. La nostra candidatura va guanyar deixant molt patent la posició de partit català, autònom, i vinculat a la UCD.

R. Sembla probable l'avançament de les eleccions generals i n'hi ha que no descartem pas la disgregació d'UCD. Què en penseu?

R. Primer, nosaltres no creiem que s'avancin les eleccions, ja que la UCD ha expressat la voluntat ferma d'arribar al final de la legislatura. Segons, hem confirmat, amb el congrés de Lleida, la unitat del partit i s'hi ha aconseguit més cohesió. Ara bé, en una perspectiva electoral, nosaltres creiem que podem mantenir una sola opció electoral a Catalunya.

P. I a la resta de l'Estat?

R. Malgrat algunes fugues de diputats, això no afecta la UCD com a partit. Crec que la UCD farà cara a les eleccions generals, i s'hi presentarà enormement cohesionada i amb una oferta de màxima

eficàcia.

P. Però, a Catalunya, ¿no el veieu difícil, el manteniment d'un espai polític i electoral propi, entre CiU i el possible auge d'AP?

R. A Lleida, els Centristes vam definir el nostre espai polític: nosaltres sempre hem defensat i defensarem l'Estatut, però dins el projecte polític d'Espanya. No tinc cap complex a defensar tots els continguts de l'Estatut; fins i tot hem fet possible el primer govern, minoritari, de la Generalitat. Però creiem que és negativa per a Catalunya la posició dels partits nacionalistes d'enfrontament constant amb el govern de l'Estat. Aconseguit l'Estatut, això és negatiu per a consolidar l'autonomia i la democràcia. És això, que ens diferencia: no volem anar ni més enllà de l'Estatut ni a mig camí. I quan diem això, nosaltres no usem un doble llenguatge. I hem donat testimoniatge de la nostra fidelitat a Catalunya donant suport al govern de la Generalitat, i sense contrapartides polítiques. Només hem votat contra qüestions que hem cregut que sortien del marc de l'Estatut i de la Constitució.

La campanya contra la LOAPA, electoralista

R. Un dels principals problemes és ara la LOAPA. Sembla que la UCD i el PSOE han acordat d'introduir-hi modificacions importants. Què en penseu?

R. Nosaltres sempre hem dit que no és cert que la LOAPA vagi contra l'Estatut,

Anton Cañellas

sinó que és un desenvolupament del procés autonòmic a tot Espanya. No afecta l'Estatut, però pot ser perfeccionada al Congrés i al Senat. Nosaltres estem oberts a introduir-hi esmenes que millorin els objectius que la van originar. Hem seguit de prop aquest procés i demostrarem d'una manera ben clara que no atempta gens contra l'Estatut.

P. No és pas aquesta la posició dels partits i forces que promouen la campanya de mobilització contra la LOAPA...

R. Creiem que aquesta campanya és molt partidista, i objectivament no és defensable. S'instrumentalitzen tota una sèrie d'arguments per mobilitzar l'opinió pública catalana presentant la llei com un atac a l'Estatut. Crec que no és cert. Nosaltres sempre defensarem els continguts de l'Estatut, però això s'emmarca en l'Estat de les autonomies, i si això arribés a fracassar, tampoc no podríem tenir l'Estatut. Amb tot el respecte per les posicions dels partits, sembla que en aquests moments de rumors d'avançament d'eleccions, n'hi ha que aixequen la bandera contra la LOAPA per motius exclusivament electoralistes.

Josep Gifreu

Concertació autonòmica

Roca: és bo que el PSC rectifiqui en la LOAPA

Ribó vol que no es negociï d'amagat

Barcelona. — Miquel Roca Junyent, portaveu de CiU, declarava ahir a l'AVUI, sobre les possibles negociacions i esmenes dels socialistes —PSC i PSOE— a la LOAPA, que «és bo que els socialistes rectifiquin, perquè així ens donen la raó; ara, doncs, la LOAPA ja no és aquesta llei tan fantàstica ni tan bona com deien...»

Miquel Roca, sobre les qüestions concretes, ens deia que desconeixia els textos que la UCD i el PSOE estan fent servir per a negociar, però pel que s'havia publicat declarava que «és bo que els socialistes reconeguin que l'article segon del projecte de llei de la LOAPA és perillós i dolent», però atorgia que «cal que les rectificacions siguin de veritat, no canviant l'ordre de les paraules i quedant-se en la superfície». Sobre les propostes que s'apunten per l'article segon de la LOAPA, Roca explicava que «la referència a la Constitució és òbvia, només faltaria; però que l'Estat conti-

nui reservant-se la facultat de fer reglament per a casos excepcionals és una qüestió perillosa perquè va contra la Constitució i l'Estatut de Catalunya».

Ribó: que ensenyin les cartes

Rafael Ribó, portaveu del PSUC, també opinava en la mateixa línia, i deia «que ensenyin les cartes i les posin panxa enlaire sobre la taula i que no negociïn d'amagat; si volen que el procés autonòmic vagi bé i no sigui una cursa desenfrenada, que se'n parli entre tots».

També Ribó afirmava que «el que és més possible és que el PSC estigui en la línia de les seves esmenes, però podria fer servir les esmenes aprovades per majoria al Parlament de Catalunya, perquè si no la LOAPA també pot ser insatisfactòria; ja ho hem dit i repetit, el millor seria que aquesta llei es retirés del Parlament».

Col·legis de Catalunya

Proposta per a modificar la LOAPA

Barcelona.— El secretariat permanent dels Col·legis d'Advocats de Catalunya, que integra tots els col·legis d'advocats catalans, ha adreçat a diverses autoritats de l'Estat un important document en què sol·liciten la supressió dels articles 2 i 4 del projecte de la LOAPA i, en cas que això no sigui possible, la seva modificació, per a la qual cosa ofereixen una proposta de redacció alternativa.

L'escrit ha estat adreçat, entre altres autoritats, al president del Govern, Leopoldo Calvo Sotelo, al ministre de Justícia, Pío Cabanillas, i al president del Tribunal Suprem, Federico-Carlos Sainz de Robles.

D'altra banda, la Cambra de Comerç i Indústria de Girona prengué per unanimitat l'acord de fer unes consideracions sobre l'actual moment del procés autonòmic.

• Informació p. 5

Demanen la supressió de dos articles

Els Col·legis d'Advocats proposen canviar la LOAPA

Els Col·legis d'Advocats de Catalunya han fet públic un important document adreçat a diverses autoritats i altes instàncies de l'Estat en què sol·liciten la supressió de dos articles del projecte de LOAPA o, si més no, la seva modificació, per a la qual fan una proposta

Barcelona.— El secretariat permanent dels Col·legis d'Advocats de Catalunya ha fet públic un important document sobre la LOAPA que han adreçat a diverses autoritats i altes instàncies de l'Administració estatal, entre les quals el president del govern, Leopoldo Calvo Sotelo, el ministre de justícia, Pío Cabanillas, i el president del Tribunal Suprem, Federico-Carlos Sainz de Robles. En el document, donen a conèixer la seva posició en relació amb el projecte de la LOAPA i sol·liciten la supressió dels seus articles 2 i 4, que són dos dels més polèmics i que fan referència, respectivament, a la potestat reglamentària de les bases i a la prevalença del dret estatal sobre l'autonòmic. Alhora fan una proposta de modificació d'aquests dos articles per al cas que en sigui impossible la supressió.

Signa l'escrit el president del Col·legi de Barcelona, Josep Pintó Ruiz, en nom dels Col·legis de Barcelona, Tarragona, Lleida, Girona, Sant Feliu de Llobregat, Sabadell, Terrassa, Granollers, Figueres, Tortosa, Manresa, Reus, Mataró i Vic, d'acord —segons subratlla el document— «amb la seva tradicional línia de defensa del dret català, la seva conservació i adaptació, així com del respecte a les potestats legislativa i reglamentària en allò que corresponen a la comunitat autònoma catalana». El text demana d'entrada la supressió dels esmentats articles «i, si no s'aconsegueix aquest propòsit, sol·liciten la seva modificació en el sentit que l'article 2, adaptat al mateix text constitucional i als principis que, derivats d'ell, va posar de manifest la sentència del Tribunal Constitucional de

28 de juliol del 1981 —es tracta de la sentència sobre la llei de Diputacions— quedi redactat com segueix o en termes semblants». Tot seguit exposen la proposta de redactat alternatiu en aquests termes:

«Quan la Constitució utilitzi les expressions «bases», «normes bàsiques» o «legislació bàsica» per referir-se a la competència normativa de l'Estat, s'entendrà que correspon a aquest la determinació dels principis de la regulació de la matèria de què es tracti, als quals s'adaptaran necessàriament les normes autonòmiques de desenvolupament per a garantir la igualtat bàsica dels espanyols, la llibertat de circulació i establiment de persones i béns en el territori espanyol i la realització efectiva del principi de solidaritat.

«Les bases que estableixi la legislació estatal no podran reservar al govern poders reglamentaris ni d'execució.»

Tot seguit sol·liciten la supressió de l'article 4 i «proposen, en el seu defecte, per a garantir en tot cas el pie respecte al patrimoni jurídic català, en perfecta correlació amb les normes constitucionals, que el precepte quedi redactat com segueix o d'una manera semblant:

«Les normes de l'Estat prevaldran, en cas de conflicte, sobre les de les comunitats autònomes en tot allò no atribuït a l'exclusiva competència d'aquestes. El dret estatal serà supletori en darrer terme en tot cas, del dret de les comunitats autònomes.»

Per la seva part, la Cambra de Comerç i Indústria de Girona prengué per unanimitat l'acord de fer unes consideracions sobre l'actual moment

del procés autonòmic.

Després de recordar la seva petició als poders públics, amb data del març del 1976, d'un Estatut d'autonomia per a Catalunya, ara, després de l'experiència d'aquesta etapa, «la Cambra proclama amb satisfacció que les seves vinculacions amb la Generalitat en el marc de l'Estatut gaudeixin d'una eficàcia que justifica positivament les anteriors demandes de la corporació».

«Per això mateix —continua— no pot deixar de manifestar la preocupació amb què contempla qualsevol projecte de llei o decisió política que, amb la intenció global de coordinar i harmonitzar el procés autonòmic de l'Estat, pugui comportar una limitació de les actuals atribucions autonòmiques o un obstacle per al bon fi de les futures transferències.»

«Preocupen a la Cambra —acaba—, d'altra banda, les innegables incidències que les incerteses i dubitacions projecten en el món econòmic de Catalunya i de tot l'Estat espanyol, ja prou amenaçat pels desequilibris que provoca l'actual crisi.

Avui, entrevista Pujol-Reventós

Precisament el projecte de la LOAPA i la seva incidència en el procés autonòmic català serà l'objecte principal de la conversa que avui tindran el president Pujol i el líder del PSC, Joan Reventós, a petició del president de la Generalitat. Com deveu recordar, dimarts passat Pujol s'entrevistà amb el cap de CC-UCD, Anton Cañellas. Per la seva part, Reventós va tenir ahir una llarga conversa amb l'ex-president Tarradellas.

Entrevista amb Garaikoetxea A.VUI 7-8-81

Euskadiko Ezquerria blasma el pacte de les autonomies

Euskadiko Ezquerria es va sumar ahir a la resta de partits nacionalistes en el seu blasma del pacte de les autonomies. Dirigents de la coalició van entrevistar-se ahir amb Garaikoetxea per tractar d'aquesta qüestió i dels efectes que té per al País Basc

Bilbao. (Juanjo Romano, corresponsal.) — Qualificant el procediment seguit d'«irrespectuós i antidemocràtic», el comitè executiu d'Euskadiko Ezquerria ha rebutjat els pactes autonòmics signats per la UCD i el PSOE. La coalició abertzale assegura que «el recurs a uns experts en autonomies no pot entendre's si no és com a recerca d'una autoritat moral de la qual, el govern, les corts generals, la UCD i EL PSOE són mancades».

Ahir mateix, els dirigents d'Euskadiko Ezquerria s'entrevistaren al matí amb el lehendakari Carlos Garaikoetxea al palau d'Ajuria Enea per tal de tractar dels recents pactes autonòmics i el contingut de l'entrevista que al mes de juliol va tenir el president basc amb Calvo Sotelo. La setmana passada l'esmentada coalició havia presentat davant la mesa del Parlament autonòmic un escrit en el qual demanava la compareixença del lehendakari perquè informés de l'entrevista.

Encara que no ha transcendit el fons del que van tractar el president Garaikoetxea i Euskadiko Ezquerria durant la reunió d'ahir, hom pensa, a la llum del que va acordar l'ex-

cutiu de la coalició de l'esquerria abertzale, que aquesta coalició cridà l'atenció per tal que les institucions autonòmiques mostrin la seva condemna absoluta d'aquesta operació d'emmordassament de l'autonomia basca i de la voluntat nacional del poble basc.

Revisió constitucional

Euskadiko Ezquerria entén que per sobre de les consideracions de caire tècnic i jurídic que puguin establir-se sobre la Constitució i els Estatuts, hi ha el caràcter bàsic i polític d'aquests textos legals. En aquest sentit, manifesta que «el projecte de LOHPA constitueix una revisió constitucional de pacte, i una conculcació del text de l'Estatut de Gernika. Concretament, en el tractament desvirtuador que es fa del que han de ser les bases, normes bàsiques, legislació bàsica, etcètera, desvirtuant el concepte de llei-marc, supeditant a la pràctica la legislació de les comunitats autònomes no tan sols a les suposades bases, sinó també als reglaments i actes executius del govern central».

«La intenció que s'amaga en els pactes signats i en la

LOHPA —continua dient Euskadiko Ezquerria— resulten absolutament inadmissibles, en tant que constitueixen una vulneració dels principis establerts en l'Estatut i un frau als ciutadans bascos i les forces polítiques que l'abonaren».

Procediment irrespectuós i antidemocràtic

El procediment seguit per a l'elaboració dels pactes autonòmics, ha estat qualificat per Euskadiko Ezquerria d'irrespectuós i antidemocràtic. Basen l'opinió en els raonaments següents: «perquè s'ha amagat als ciutadans, als partits nacionals i a l'opinió pública la informació de què era exactament allò que es pretenia i allò que en realitat s'estava tramant sota l'informe Enterría; perquè s'ha marginat les forces polítiques majoritàries de les comunitats autonòmiques, en un aspecte fonamental per al futur, tant d'aquestes com del conjunt de l'Estat; i perquè en opinió nostra és una burla i una manca de respecte envers la màxima institució de representació popular, Les Corts Generals, a la qual, com a tal, s'ha robat un debat i un protagonisme que li pertanyen».

AVUI 27-12-81

Declaracions del conseller de Treball basc

«La LOAPA és una idea de Martín Villa»

Acusacions a la UCD i el PSOE

Bilbao. — Mario Fernández, conseller de Treball del govern basc i copresident de la comissió mixta de transferències, ha declarat a la revista «Euskadi» que la LOAPA —lleï d'harmonització del procés autonòmic— va néixer prenent com a únic punt de referència el País Basc i Catalunya i va assenyalar que va ser una idea personal de Martín Villa amb el suport del PSOE:

«Croc —afirma— que en un determinat sector cristallitza ja la idea que la LOAPA és una posició personal de Martín Villa que compta amb el concurs inexcusable del PSOE.»

«Es comença a tenir clar —afegei— que la LOAPA neix a conseqüència del 23 de febrer que té com a objecte, d'una manera exclusiva, el País Basc i Catalunya. És mentida que la

LOAPA sigui necessària per a ordenar el procés autonòmic. La seva raó està en el fet que hi ha dues àrees de l'Estat espanyol (Catalunya i Euskadi) en les quals no poden decidir la UCD i el PSOE sols.

Mario Fernández va manifestar també que les esmenes presentades pel PNB a la LOAPA tenen per objecte la seva devolució al govern perquè li siguin suprimides les condicions de llei orgànica i llei d'harmonització.

Sobre el rellevament en el càrrec de ministre d'Administració Territorial, Mario Fernández va indicar que Rafael Arias Saigado els havia dit que continuaria la mateixa política empresa pel seu antecessor, bé que la qüestió autonòmica escapa a la competència exclusiva d'un sol ministre i s'enquadra en la política general del govern».

Sobre el suport parlamentari

Garaikoetxea no promet incondicionalitat al govern

El president basc insistí a suprimir la LOAPA

Madrid.— Calvo Sotelo i Garaikoetxea van coincidir ahir en la necessitat d'esgotar la legislatura i evitar la convocatòria d'eleccions anticipades. Malgrat això però, segons les declaracions del lehendakari, la minoria basca no donarà un suport total al govern i encara menys en el debat parlamentari de la LOAPA, que per Garaikoetxea és com un vestit mal fet.

En aquest sentit, al terme de l'entrevista que ahir al matí van celebrar el president del govern central, Calvo Sotelo, el lehendakari basc Carlos Garaikoetxea, el ministre d'Administració Territorial, Arias Salgado, i el delegat del govern al País Basc, Marcelino Oreja, Garaikoetxea assenyalava: «La millor trajectòria que podia seguir la LOAPA és romandre al marge de les tasques legislatives del govern. Sóc molt escèptic sobre les possibilitats de recomposició d'aquesta llei. És com un vestit mal fet; és millor fer-ne un de nou que no pas mirar d'arreglar-lo. Seguirem en el tràmit parlamentari i recorrerem després al Tribunal Constitucional i una sèrie d'àmbits en els quals tenim plena fe. Jo dubto molt que un Tribunal Constitucional pugui aprovar la LOAPA si segueix el seu camí actual.»

Després, Garaikoetxea assenyalà que el president del

El president del govern, Leopoldo Calvo Sotelo, va rebre ahir al matí al palau de la Moncloa el president del govern basc, Carlos Garaikoetxea, amb el qual analitzà el moment actual de les relacions entre el govern i la comunitat autònoma basca

govern havia expressat la seva voluntat que el camí estatutari segueixi i que la LOAPA no esdevingui una cotilla per a aquest estatut, però aquí estem parlant en dos llenguatges: un, el de la seguretat jurídica, que és el que nosaltres parlem; i un altre, en termes de voluntat política, que és com es manifesta el govern quan diu que no pensa que els pactes autonòmics hagin de fer malbé el panorama estatutari. Garaikoetxea anuncià una confrontació total en la qüestió de la LOAPA, i pel que fa al possible suport

del PNB al govern en el Parlament indicà que «en els projectes de llei que xoquin amb els nostres plantejaments l'enfrontament serà notable».

Finalment, sobre la central nuclear de Lemoiz, el president del govern basc manifestà que Calvo Sotelo havia reiterat la seva posició «i jo he expressat la meua contrarietat perquè crec que cal un referèndum. Ha quedat la voluntat —finalitzà— d'explorar noves vies d'entesa potser en la direcció d'aquest control públic, que nosaltres creiem que ha de ser més sever i profund.»

Els acords sucursalistes (II)

Avui 27-7-81

Com era d'esperar, els del PSOE i els de la LCD s'han posat d'acord ambé ací al País Valencià després, i com a conseqüència, no cal dir-ho, que hagen posat d'acord a Madrid els senyors Felipe González i Calvo Sotelo. I tothom sap que on va la corda, va el cor. Hi ha d'acords, però, perquè estem absolutament d'acord a deixar els autonomies reduïdes a la mínima expressió mentre que ací «ells» —també, perquè cada volta van resultant més «ells» els qui fins ara no parixien estar tan allunyats de la seua realitat immediata— han hagut de passar-se dotze o catorze hores discutint per repartir-se el poder sense fer la impressió d'haver cedit massa davant la «part contrària». I dic la «part contrària» perquè em pense que parlar d'«autònom» seria exagerar. Quasi tant com parlar de repartiment de «poder» ja que, a la fi, què s'ha repartit? Allò que en diuen «carteres» d'un anomenat «govern» (ni més ni menys!) que ni tan sols és «autònom». Es queda en re-autonòmic.

Tot açò seria per a deixar-ho córrer si o fora que hi ha qüestions difícils d'ig-

norar. Posem per cas, la qüestió de l'ensenyament de l'idioma. La «cartera» d'«Ensenyament» ha quedat en mans de la LCD i dissortadament no hi posaran Barceló una altra vegada, ja podem estar-ne ben segurs! Aquells eren temps en que la LCD, encara no s'havia après la tècnica de fer caure el PSOE en el parany «catalanista» tantes vegades com els convé. L'Abril Martorell —el del «cançó catalanista» que s'ha d'«extirpar», etc.— era a Madrid de vice-president del govern i li preocupava poc el seu bressol electoral. Tenia fidels que li vigilaven. Després va perdre les posicions a dins del govern i a més a més, ací a casa nostra, li va sortir una «contestació vagament crítica».

Ha hagut de ser ell, doncs, el qui selecciona els «vigilants de la finca» electoral. I també és ell qui atua la fòbia municipal de l'«anticaltanisme». Ell, ajudat, no cal dir-ho, del meritori senador Broseta que es coneix el tema perquè l'ha viscut de dins estant quan interpretava la «personalitat valenciana» no tan diferenciada com ara la vol.

Hi havia, al començament de les discussions perquè el PSOE poguera

tomar a formar part d'un «govern» que vol ser «concertat», és a dir, en que hi haja totes les forces polítiques, diguem-ne valencianes, amb representació parlamentària, una condició que semblava *sine qua non*: que el PSOE proclamara la «diferència» total del «valencià» com a «llengua» respecte al «català» i, per tant, de la seua cultura que ha de ser estrictament «valenciana». El PSOE s'hi va resistir i com que des de Madrid estiraven orelles a uns i altres, s'ha arribat a l'acord que no hi ha haja acord. És a dir, que no hi haja cap definició prèvia sobre què s'ha d'entendre per «valencià». Així doncs, ¿quina cosa ensenyaran a les escoles, si és que s'arriba a ensenyar alguna cosa, en nom del «valencià»? Perquè hi ha més qüestions entremig com, per exemple, si l'ensenyament d'allò que s'acorde que és «valencià» haurà de ser obligatori o no, i on s'haurà d'ensenyar, si a les comarques històricament de parla catalana o allà on decideixa l'òrganisme que es cree a aquest efecte, vés a saber format per qui. Perquè hi ha opinions ucedistes força «autoritzades» segons les quals no ha de ser obligatori l'ensenyament com passa amb el cas-

tellà, durant que acò seria una imprecisió. El català no n'és, d'obligatori. Per tant d'eixa òptica tan «valenciana», i a les comarques —o zones comarcals— on l'idioma siga poc parlat, més val deixar-ho córrer, segons eixes opinions tan «autoritzades».

Es clar que els de la LCD empenyen altres paraules per dir el mateix. I els del PSOE que ho pensen, s'ho callen. Els de la LCD saben que l'idioma no és únicament l'idioma, sinó un signe polític per a la identificació dels valencians en tant que tals. I d'això es tracta, que no arriben a identificar-se perquè mai no puguem fer valer la seua força de poble amb veu i vot. El vot si que el volen —i tant!— però la veu no cal perquè si arribem a recuperar la veu, tindrien «ells» tan domesticat el vot?

Vicent Ventura

Les opinions dels escrits que publiquem a les planes de «Diàleg», obertes sovint a posicions contraposades, no són forçosament compartides pel diari i reflecteixen el parer del qui les signa

Els acords sucursolistes (i III)

AVUI 28-2-81

Aquesta és la qüestió i no sols des del punt de vista de la UCD. Cal veure les coses tal com són. Perquè si el PSOE creguera que la identitat valenciana és una força d'alliberament i es mantindria en l'ambigüitat en què es manté davant de qüestions fonamentals com ara l'idioma? Tampoc el PSOE no vol un poble valencià amb veu i vot i en tant que valencià perquè pugui arribar a ser qui és. Poble «diferenciat» com diuen que volen els qui parlen de la «personalitat valenciana diferenciada». Però que tampoc el PSOE, malgrat allò del PSPV que cada volta és menys important en les seues sigles, no vol un electorat conscient de la identitat que li correspon. Això l'obligaria a ser més PSPV que PSOE i els del PSOE prefereixen oblidar allò de PSPV. Davant el recobriment de la identitat nacional dels valencians, que no es pot entendre sense les referències històriques del passat i sense la comunitat lingüística i cultural present, única manera de veure les coses que permeten parlar de futur, el PSOE posa PSPV darrere de PSOE. Perquè a la fi, ¿qui mana en el PSPV (PSOE)? Manen els qui a

Madrid es «concentren» sobre la LOHPA amb la qual se'ns impedeix d'utilitzar l'article 151 de la Constitució. És a dir, manen «ells» com sempre.

Les hem de veure de més grosses encara perquè l'ambigüitat i l'ignorància dels problemes és ben poc probable que condueixquen als aclariments correctes sobre la unitat de l'idioma; l'obligatorietat sense la qual mai no arribarem a recuperar-lo i per tant la possibilitat de bastir una cultura com cal al més normal possible. ¿Perquè volen la «cartera» de Cultura si no tenen la de l'Ensenyament, que és a la base de l'única cultura possible per als valencians? És a dir, la que ens uneix, tots els pobles que emprem la mateixa llengua.

El que voldria el PSOE és no haver d'enfrontar-se amb el problema que som els valencians. Prefereix ignorar que no tenim més alternatives: o valencians o res. I anem camí de res, és a dir, de contribuents de l'Estat espanyol, que es queixen constantment del poc cas que els fa l'Estat a què contribueixen. Però, què hi farem? Eix és el nostre problema com a valencians. No el d'«ells». I és un problema que ja ha

arribat al seu punt de «non retour». En els mateixos rengles del PSOE (PSPV), els més autoritzats militants, els que no provenen de l'afiliació precipitada a partir del 20 de novembre del 75, ni de la ben poc anterior, tot just el necessari per a poder parlar — amb una certa desvergonya — de «clandestinitat» són allò que diem «nacionalistes», és a dir, gent conscient que hi ha més que una possibilitat perquè el poble valencià siga lliure, és a dir, que siga ell mateix. Tota la resta serà reduir-lo a un cens electoral i una llista a Hisenda per a pagar l'impost sobre la renda personal.

Haug de confessar que — prou menys dur del que diuen — l'espectacle dels vells militants nacionalistes del PSPV — quan el PSOE no era més que un record de feia quaranta anys i en tot cas alguna tertúlia amable i innocent — em fa pena.

Els veig esforcir-se per justificar l'injustificable: la servitud madrilenya a què estan sotmesos, que els obliga a defensar l'indepensable. Quina tristesa sentir-los parlar sobre les bondats de la «concentració» per tirar endavant la LOHPA presentada com el

màxim que es pot aconseguir donades les «circumstàncies». Han de defensar l'estatut del Magnoli i, fins i tot, la concessió del blau a la «senyera» acceptant que passe per veritat històrica el que és una mentida com una catedral.

Com s'ho faran per defensar, si arriba el cas — podria arribar — les «normes del Puig»?

Feina tenim per endavant els qui no varem voler perdre el temps, que s'ha perdut des que el PSPV s'integrà al PSOE. La farem, però. D'això poden estar ben segurs els qui voldrien que aquestes «qüestions» estigueren oblidades. No es poden oblidar si volem ser l'únic que podem ser: nosaltres mateixos. És a dir, alguna cosa més que un nom en el cens electoral per a elegir diputats al Parlament... de Madrid.

Vicent Ventura

Les opinions dels escrits que publiquem a les planes de «Dialec», obertes sovint a posicions contraposades, no són forçosament compartides pel diari i reflecteixen el parer del qui les signa

Per un 11 de Setembre unitari en defensa de la nació catalana

TOTS CONTRA LA LOAPA

L'Onze de Setembre de 1714 és el dia en què el poble català, després d'una resistència heroica, va perdre les seves llibertats nacionals, i mentre aquestes no seran totalment recuperades, la Diada Nacional de Catalunya serà un dia de lluita, de demostració pacífica de la voluntat d'un poble que vol recobrar plenament la seva llibertat.

Aquest Onze de Setembre es commemora davant una ofensiva creixent del centralisme espanyol, uniformista i reaccionari, engegada amb l'objectiu de retallar i desvirtuar encara més la minsa autonomia que tenim; es commemora enmig d'una crisi que afecta cada dia més greument l'economia catalana i que repercuteix en l'augment progressiu de l'atur i en la baixa constant del poder adquisitiu dels treballadors i treballadores i les capes populars; i es commemora, encara, en una situació en què la llengua i la cultura nacionals continuen en la pràctica essent preterides de la majoria de nivells de la societat (premsa, ràdio, televisió, ensenyament, comerç, indústria, administració pública, etc.) i són explícitament menyspreades i reprimides pels agents de l'Estat espanyol.

La situació actual, doncs, és molt greu i el projecte de reconstrucció nacional, unitàriament compartit a la sortida del franquisme per les forces cíviques, socials o polítiques de Catalunya, es veu ara seriosament obstaculitzat des de fora i irresponsablement traït des de dins del país.

Davant aquesta situació d'agressió i desgavell, la Crida a la Solidaritat en Defensa de la Llengua, la Cultura i la Nació Catalana considera que la commemoració de l'Onze de Setembre no pot limitar-se a afirmacions genèriques sobre la democràcia i l'autonomia, ni pot convertir-se en una diada sense contingut reivindicatiu, com potser alguns voldrien.

La Crida a la Solidaritat, davant aquest Onze de Setembre, es creu en el deure de denunciar els aspectes que comprometen més greument el nostre present i el nostre futur. Per això, una vegada més,

—Diem no als tristament famosos pactes antiautònomicos concertats entre la UCD i el PSOE, que han donat base a tota l'ofensiva centralista actual;

—Diem no a la LOFCA (Llei orgànica de finançament de les comunitats autòno-

mes), que penalitza i discrimina econòmicament Catalunya;

—Diem no a la LOAPA (Llei orgànica d'harmonització del procés autònom), que anul·la tota autonomia legislativa i aspectes essencials d'autonomia administrativa;

—Diem no a les altres lleis i projectes de llei adreçats a restringir l'ús dels signes d'identitat nacional i de l'idioma propi o a limitar el poder autònom, entre les quals cal destacar el projecte de llei de Diputacions provincials, directament adreçat a desfigurar la representativitat del nostre Parlament i a entrebancar l'acció del nostre Govern;

—Diem no a la política d'impugnacions contínues que el Govern de l'Estat practica contra les lleis del Parlament i els decrets del Govern de la Generalitat, impugnacions que ben sovint acaben en sentències decantades a una interpretació centralista de l'ordenament jurídic actual;

—Diem no a l'escandalosa discriminació de Catalunya en els pressupostos d'inversió pública de l'Estat, que accentua la sagnia de diners que se'n van i no tornen,

diners en la seva major part producte de les classes treballadores;

—Diem no a la via morta en què es troben els traspassos de competències en matèria socio-econòmica i laboral principalment, així com a l'acció concertada entre el Govern centralista i la patronal CEOE per impedir l'establiment d'un marc de relacions de treball autònom, que permeti aplicar mesures urgents, eficaces i adequades a la nostra realitat nacional en relació amb l'atur, la reconversió industrial i els altres problemes socio-econòmics;

—Diem no a la política centralista de Ràdio-Televisió Espanyola, totalment discriminatòria per l'idioma català; als entrebancs per a un control autònom efectiu del sistema de mitjans de comunicació de Catalunya; i, en general, a totes les actuacions de l'Estat i els seus agents a Catalunya contra l'ús públic del nostre idioma;

—Diem no a l'acció concertada entre el Govern centralista i els sectors franquistes de la burgesia valenciana per intentar de trencar la unitat de l'idioma català, i, en general, a tota la política adreçada a impedir les relacions normals de comunitat històrica i cultural entre els Països Catalans.

La Crida a la Solidaritat, davant aquest Onze de Setembre, es referma en el seu principi bàsic d'unitat de tots els catalans

—en la tasca de reconstrucció nacional: econòmica, social, lingüística i cultural;

—en la defensa i l'enfortiment de les nostres institucions d'autogovern i de llur plena capacitat legislativa, executiva i judicial;

—en la voluntat de solidaritat i cooperació amb els altres pobles, especialment aquells que estan en una situació de dependència dins l'Estat espanyol i arreu;

—en l'actitud de neutralitat activa, al marge de la dinàmica imposada pels blocs militars, amb vista a una veritable pau mundial;

—en definitiva, en l'afirmació permanent del nostre irrenunciable dret d'autodeterminació nacional.

Per això, la Crida a la Solidaritat convoca tothom a manifestar-se formant un gran front cívic unitari per exigir:

— RETIRADA DE LA LOAPA, DE LA LOFCA I DE LES ALTRES NORMES I PROJECTES ANTIAUTÒNOMICS.

— COMPETÈNCIES IMMEDIATES PER AL REDRECAMENT ECONÒMIC SOCIAL I CULTURAL DE LA NACIÓ CATALANA.

CRIDA A LA SOLIDARITAT

L'Estació de RENFE serà completament remodelada i modernitzada

L'estació del tren, la vella estació de la RENFE, canviarà la seva fesomia externa i interna en els propers mesos. Són molts els badalonins que agafen el tren cada dia per anar a Barcelona a treballar o a estudiar. Aquests badalonins hauran pogut veure que des de fa unes setmanes hi ha unes bastides penjades a les façanes de l'edifici. És el principi del canvi. I és que l'estació del tren es posarà al dia.

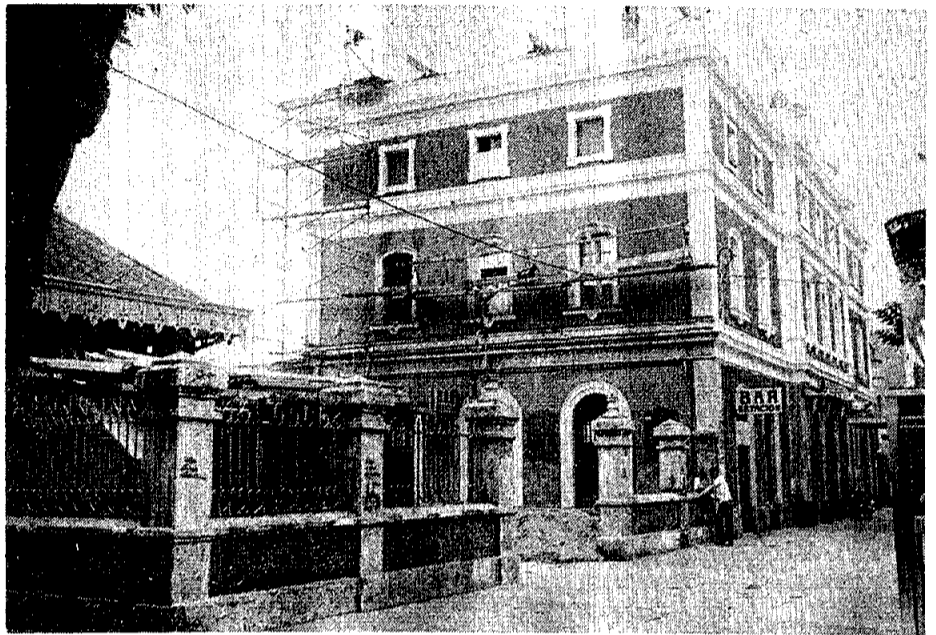
Amb l'excusa de celebrar-se el passat Campionat Mundial de Futbol a Espanya, la Direcció General de RENFE decidí destinar uns diners per arranjar les estacions de ferrocarril de les ciutats on es celebren partits i també de les poblacions importants que les envolten. I aquí apareixia Badalona. Però, com moltes d'altres coses que s'havien de fer pel Mundial, la celebració d'aquest aconteixement esportiu ja passà i l'estació seguia igual. Ara, tantmateix, s'ha decidit invertir aquests diners i portar a la pràctica, amb uns mesos de retard, allò que estava previst.

En els dies que es porten d'obres, l'usuari del ferrocarril encara no haurà pogut veure les millores, ja que s'ha començat

per arranjar la taulada i el pis de dalt de l'edifici. Però ara ja es pot veure la façana pintada. Les obres més importants, no obstant, es faran al vestíbul de l'estació. El lloc de venda de bitllets es canviarà, les dependències interiors es modernitzaran i el vestíbul serà transformat. Aquí hi va haver un xic de polèmica, ja que la Direcció General de RENFE, volia do-

plafons que s'instal·laran. Aquestes obres estaran llestes en un parell o tres de mesos.

Però l'obra més important es farà a l'exterior. A les andanes i les vies. L'andana s'aixecarà uns quaranta centímetres, de tal manera que vindrà al mateix nivell que la porta del tren, cosa que facilitarà al màxim el seu accés. Tal com està ara

ANUNCIS OFICIALS

Instal·lació d'activitats

Per la Comunitat de Propietaris ha estat demanada llicència per a instal·lar un garatge al carrer de Julio Galve i Brusson, 157 - 179, cantonada al carrer d'Alfons XII.

* * *

Per Catalina Trigo i Trigo ha estat demanada llicència per a instal·lar un taller de fusteria mecànica al carrer de Venus, 1

* * *

Per Contagua, S.A. ha estat demanada llicència per a instal·lar un taller de mecanitzat de peces al carrer de Julio Galve Brusson, 41.

* * *

Per Manuel Ballester Escuder ha estat sol·licitada llicència per a instal·lar un establiment d'autoservei a l'avinguda del Marquès de Sant Mori, 182, bloc A.

D'acord amb el que disposa el Reglament d'activitats molestes, insalubres, nocives i perilloses s'obre informació pública per termini de deu dies hàbils, perquè si algú considera que les activitats que es pretén desenvolupar d'alguna manera l'afecten, pugui fer les observacions i reclamacions que cregui adients.

Els expedients objecte d'aquests Edictes es troben en el Servei d'Activitats classificades, de la Secretaria Municipal, durant l'horari normal d'oficina.

nar-li un caire modern, amb cel ras i el sostre baixat, amb plafons, més d'un metre. No obstant, el cap de l'estació va dir que era una pena modernitzar en l'aspecte extern el vestíbul, ja que se li podia donar un aire senyorial i modernista.

I així es farà. S'aprofitaran les columnes i l'alçada del sostre per donar un aire més romàntic a aquesta part de l'edifici. L'usuari, per això, disposarà de millor informació d'horari de trens i de les destinacions respectives, mitjançant uns nous

Possibilitat de fer el servei militar a Creu Roja del Mar a Badalona

A tots els joves badalonins, de 16 a 18 anys, que els interessi poder fer el servei militar enrolats a la Secció Naval de Creu Roja de Mar de Badalona, tenen aquesta possibilitat, des d'aquest any.

A l'Assemblea local de Creu Roja, carrer Barcelona, es donarà tot tipus d'informació per la documentació i requisits necessaris.

s'ha de fer l'acció de pujar un esglaió per arribar a la part més baixa de la porta del tren. Evidentment, això és un esforç, innecessari, i també un perill, per persones ja grans o amb limitacions físiques. A més es millorarà el pas que hi ha per sota de les vies, a la mateixa estació; es canviaran les tribunes que cobreixen les andanes; es millorarà la il·luminació i s'arranjarà aquella entrada més senyorial que hi ha a l'esquerra de l'estació. Podem dir que l'estació del tren agafarà un aire molt diferent del que té ara. A més hem d'afegir que la paret que separa el carrer d'Eduard Maristany de les vies serà ensorrada i canviada per una barana, que permetrà una més gran visibilitat a més de poder veure el mar. En aquest moment ja hi ha uns quaranta metres d'aquesta via, en pla experimental.

Però potser la reforma més espectacular, i més llarga i costosa de fer, serà la de l'andana. Hi ha el projecte de fer-la arribar des de l'edifici de l'estació fins al pas a nivell de la Rambla-carrer del Mar. En conjunt, cinc-cents metres d'andana que farien possible l'arribada de trens en formació triple, és a dir, de nou vagons. Molts cops, a l'estiu, els trens de la costa van en nombre de nou vagons per unitat, i sempre els darrers cotxes han de quedar-se tora de l'andana, amb el consegüent perill pels viatgers que baixen del ferro-

canigósetmanari independent
dels països catalansEditor:
Xavier Dalfo HorsDirectora:
Isabel-Clara SimóRedacció i Administració:
Via Augusta, 59 / Tel. 218 63 87
Barcelona-6Impressió:
GRAFOS, S.A.
Passeig de Carles I, 157
Barcelona-13Distribució:
S.G.E.L.
Societat General Espanyola de
Llibreria
Àvila, 129 / Tel. 300 55 11Dipòsit legal:
GE. 37/1958COPYRIGHT BY CANIGÓ
Prohibida la reproducció del text,
fotografies o dibuixos
sense citar-ne la procedènciaCANIGÓ no tornarà els originals
que no hagi sol·licitat prèviament,
i tampoc no hi mantindrà
correspondència.Els conceptes i opinions
sostinguts als articles signats
que apareixen a les planes de
CANIGÓ
no representen, necessàriament,
l'opinió d'aquesta revista.

Contra la LOAPA

La cosa és complicada: què es pot fer quan UCD i PSOE decideixen tirar davant una mesura legislativa i executiva? La lluita a les Cambres és inútil, perquè aquells dos grups hi tenen majoria. Aleshores, què fer? Queda el recurs al Tribunal Constitucional, és clar. I és el que es fa ara, a propòsit de la LOAPA. Ara bé, com que la Constitució mateixa, tan entusiàsticament subscripta per molts dels qui ara en pateixen les conseqüències, parteix de la base de la «unitat», i com que a més té moltes lectures, la cosa es complica més encara. Es pot netejar la pols amb un drap polsós?

Resulta sorprenent que algú se senti sorprès de la LOAPA. Hi va haver un consens; hi va haver una Constitució, que, fora de Xirinacs i algunes matisacions, tothom va trobar d'allò més bé. I va haver el gran esglai del 23-f, i, com a conseqüència, no es buscà una solució eficaç i anticolpista, sinó que tothom es decantà per un carca, gris i feble, anomenat Calvo Sotelo. I com que, naturalment, la culpa de tots els mals, la tenia Catalunya —perquè al País Basc, fins i tot Rosón, amb el seu índex de coeficient mental, negocia amb ETA p-m (VII A)—, es començà a passar factura de la bigotada a Catalunya. I així s'infantà la LOAPA. Ara hi ha les protestes. No hauria estat millor preveure coses tan fàcilment previsibles? Calia esperar una UCD dividida i una oposició domesticada?

Els recursos anti-LOAPA presentats al Tribunal Constitucional són cinc: el del govern basc, el del Parlament basc, el del Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, el del Parlament de Catalunya i el del front anti-LOAPA, format per diversos parlamentaris.

Aquests dies ha aparegut a «El País» una sèrie d'articles de Francisco Fernández Santos, titulada «España y las Españas». El seu punt de vista, òbviament, no és el nostre, però val a dir que es tracta d'unes reflexions honestes i a les antípodes del fanatisme ultramontà tan habitual en aquesta mena d'articles i en aquesta mena de premsa. Fernández Santos diu que la composició nacional de l'Estat és «el problema dels problemes», i que l'Estat espanyol sempre ha hagut de qüestionar, en primer lloc, la seva pròpia identitat, cosa insòlita en altres formacions estatals. Aporta la cita de Montesquieu: «Mentre un poble vençut no perdi la llengua, pot conservar l'esperança».

«El problema dels problemes». Sempre. Eternament. La nostra existència com a poble és un problema, car, si un cop posats a reflexionar, resulta que ni els Països Catalans ni Euskadi ni Galícia no són Espanya, què els queda? Què són?

El problema és, sobretot, Catalunya. La LOAPA només és una anècdota. Perquè la qüestió de fons és que no poden amb nosaltres i no poden sense nosaltres. Tindrem LOAPA. Moltes loapes. De fet, mai no hem deixat de tenir loapes, unes més brusques, d'altres mesurades. I si manen els socialistes, cosa més que probable, continuarem tenint loapes, fins i tot més contundents.

Nosaltres sí que sabem quina és la solució al «problema dels problemes». Allò que és tràgic és que «ells» no saben la solució. Probablement perquè no n'hi ha cap, de Castella estant. ●

Reunió estatal a Andalusia

El front anti-LOAPA prepara les alegacions del recurs

La LOAPA serà una de les grans qüestions de debat en la pròxima campanya electoral. Precisament ahir el front anti-LOAPA estatal es reunia a Sevilla per continuar les tasques de preparació d'alegacions un cop el recurs d'inconstitucionalitat ha estat acceptat a tràmit

Regina Ferré

Sevilla. — Els participants en la reunió del front anti-LOAPA que ahir es va celebrar a Sevilla —partits nacionalistes catalans i bascos, PSUC, PC i PSA— es varen ratificar en la voluntat de mantenir «una acció conjunta per defensar la Constitució i els Estatuts d'autonomia».

Entorn d'una mateixa taula es varen reunir: Josep Pi Sunyer, d'ERC; Raimon Escuder, de CIU; i Jordi Solé Tura, del PSUC per Catalunya; Santiago Carrillo, Enrique Curiel i Felipe Alcaraz, del PC; José Rubalcaba, del PNB; i José Luis Lizundia, Eduardo Urizar, d'Euskadiko Ezquerria, del País Basc, i Luis Uruñuela, secretari general del PSA (partit convocant), Juan Carlos Aguilar, Francisco Hidalgo i Emilio Pérez Ruiz.

El front anti-LOAPA va continuar ahir els treballs de preparació de les alegacions, un cop ha estat acceptat a tràmit el recurs previ d'anti-constitucionalitat, subscrit per cinquanta diputats, que es va presentar el dia 3 d'a-

gost. Segonís explicà a l'AVUI Juan Carlos Aguilar, del PSA, signant en nom dels cinquanta parlamentaris del recurs previ, «el front anti-LOAPA serà el darrer a presentar alegacions perquè ha d'estudiar el contingut dels altres quatre recursos presentats pels Parlaments i governs català i basc.» Entre els acords sortits d'aquesta reunió hi ha el de designar una comissió que s'encarregui de redactar l'escrit d'impugnació del projecte de llei.

Entrant ja en valoracions polítiques, els membres del front anti-LOAPA van coincidir, tots ells, que la llei d'harmonització serà un dels grans punts de debat de la campanya electoral. En relació amb un comunicat que va fer públic el PSOE d'Andalusia acusant la reunió del front anti-LOAPA «d'intent de pressionar el Tribunal Constitucional», els partits van estar d'acord que darrera d'aquestes declaracions hi ha l'intent del PSOE de desviar l'atenció de la qüestió de fons: «la inconstitucionalitat d'una llei pactada

per ells amb la UCD». «Nosaltres no pressionem ningú, exercim el dret constitucional de recórrer contra una llei que ha creat un problema d'Estat perquè posa en perill l'Estat de les autonomies». Aquesta era l'opinió comuna de tots els presents. La coincidència entre forces polítiques que pertanyen a un ampli espectre ideològic va ser qualificada pel secretari general del PSA com «una autèntica mostra de responsabilitat política per part dels integrants del front anti-LOAPA».

Finalment, sobre l'argument utilitzat pel PSOE en el sentit que estan contra la LOAPA comunitats privilegiades com Catalunya i el País Basc, enfront de la resta del país, tant el PSA com el PC varen manifestar que aquesta contradicció era falsa. Jordi Solé Tura, del PSUC, va assenyalar el perill d'utilitzar aquest argument de les nacionalitats, que, al seu entendre, a Catalunya pot afavorir la divisió entre la comunitat catalana de naixement i els emigrants.

Les eleccions arribaran abans que no entri en vigor

El debat de la LLOHPA no ha acabat

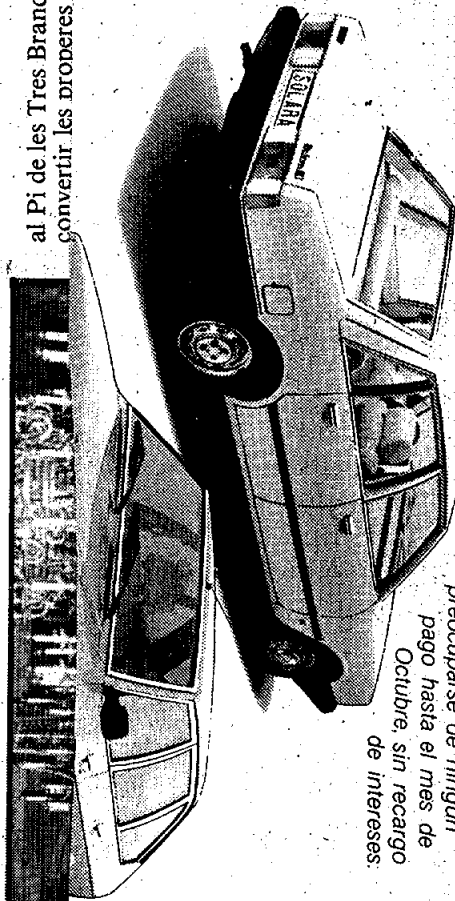
Avui a la tarda, el Parlament de Catalunya es reunirà per prendre l'acord de presentar recurs d'inconstitucionalitat previ contra la Llei Orgànica d'Harmonització del Procés Autòmic, LLOHPA, que dijous passat al vespre va deixar en llibertat el Senat, sense modificacions respecte a com la va deixar el Congrés. Aquest recurs s'afegirà als promoguts pel Govern de la Generalitat, govern i parlament bascos i cinquanta diputats al Congrés que en la seva majoria formen part del "front del refus" a la llei: Minoria Catalana, PNB, PSA, PCE-PSUC i diputats no adscrits. Entre aquests recursos, que el Tribunal Constitucional haurà de resoldre d'una o altra manera, i una disposició de la pròpia LLOHPA que ajorna la seva entrada en vigor fins al cap de cinc mesos de la seva publicació al Butlletí Oficial de l'Estat, no es compta que la llei, si és que el Tribunal la deixa, passar,

El Parlament de Catalunya farà hores extraordinàries i treballarà fins a les 24 hores.

entri en vigor abans de la primavera de l'any vinent, és a dir: un cop passades les eleccions generals, segons tots els pronòstics. Això fa que ja no es pugui dubtar del caràcter electoral que arribarà a tenir el debat entorn la LLOHPA en els propers mesos, ja que la promesa de fer-la aplicar o d'impedir-ho formarà part de moltes campanyes electorals. En tot cas, el debat públic sobre la llei arribarà dilluns a les pantalles de televisió: demanat pel PSOE per explicar la seva posició, el debat ha estat fixat a les nou del vespre per la primera cadena, i hi intervindran representants del PSOE, UCD i CiU, PNB i membres del govern, al llarg d'una hora de confrontació d'arguments. Per donar-ne un avenc, en aquesta plana es recull un resum dels que, per una i altra banda, han anat apareixent des de fa prop d'un any als mitjans informatius.

El Tribunal Constitucional haurà de resoldre d'una o altra manera, i una disposició de la pròpia LLOHPA que ajorna la seva entrada en vigor fins al cap de cinc mesos de la seva publicació al Butlletí Oficial de l'Estat, no es compta que la llei, si és que el Tribunal la deixa, passar,

al Pi de les Tres Branques — de convertir les properes eleccions

preocuparse de ningún pago hasta el mes de Octubre, sin recargo de intereses.

Segunda y definitiva venta. Vd. estrena un nuevo coche de la gama Talbot, la más moderna del mercado. Y puede irse tranquilo de vacaciones sin tener que preocuparse de ningún pago hasta el mes de Octubre, sin recargo de intereses.

Y, SI LO DESEA, EMPIECE A PAGAR SU NUEVO COCHE EN EL MES DE OCTUBRE.

los Concessionarios Talbot valorar mas que nadie su coche usado, a cambio de un nuevo Talbot.

L'aparell burocràtic

Possiblement, el ciutadà no participa activament o desconeix l'entrellat de l'aparell administratiu, però no per voluntat pròpia sinó perquè el mateix aparell resta tancat de portes enfora, encallat en èpoques passades...

—Sí, efectivament, l'agilització i modernització de les estructures és una altra necessitat que cal escometre. La inercia del funcionari és clàssica, però cal advertir que això ha estat així perquè al funcionari no se l'ha motivat en el seu lloc de treball, de saber perquè acompleix determinada funció i possibilitar-li el seu accés a noves categories dins l'escala, a assolint llocs de major responsabilitat.

ment al contingut de la disposició transitòria —aquí el nostre personatge palesa el seu coneixement de les lleis, deixant anar de sobre el número, data i demés característiques tècniques de la resolució esmentada—, però el desenvolupament que va fer dels conceptes potser no va ser el prou explícit o ajustat que s'hauria d'haver fet. Davant aquesta inconcreció, penso que totes les interpretacions són possibles.

Tant parlar de la llei i de les disposicions legals, així com de les mancances o impediments que troben els ajuntaments per tirar endavant, ho serà pe acabar demanar al nostre personatge: creu necessària una nova Llei de Règim Local?

—Sí, sí. Per suposat, ara es tem funcionant amb una Llei de Règim Local que correspon a una situació de la societat espanyola molt diferent a l'actual, han passat molts anys s'han hagut de posar molts pedregos de lleis i reglaments

Catalunya, dues comunitats

(Ve de la pàg. anterior)

aquest i la Constitució una llei harmonitzadora com la LOAPA. Diré que, perquè se sàpia el que volem, la nostra aspiració és que a Catalunya es torni a restablir la situació del temps de la República, en la qual hi havia una dreta i una esquerra nacionalistes, malisant que si abans la dreta era regionalista ara voldriem que fos autènticament nacionalista, perquè tots els representants de Catalunya a les Corts de Madrid defensin igualment els drets nacionals de Catalunya. Entenem que a Madrid tots els catalans hem de fer una mateixa política nacional i quan això s'hagi aconseguit podrem fer a Catalunya una política netament d'esquerra i no altres, mentre que la dreta farà la que li correspon.

Amb tot això queda ben clar que la nostra aspiració no és una política de divisió de comunitats, sinó d'integració de tot el poble en una sola comunitat catalana, forta i amb vigor. Sempre he defensat que el català és una manera d'ésser i no una raça. La història ho demostra prou bé, però perquè això sigui possible cal que els partits a Catalunya siguin estrictament d'obediència catalana i sense obligades dependències de Madrid. En el nostre cas és prou clar, ja que no hem de defensar interessos econòmics. Només defensem els interessos nacionals de Catalunya i en particular els dels treballadors del nostre país, hagin nascut o no a Catalunya, però que hagin adquirit o vinguin assolir l'hàbit de ser catalans.

Albert Alay
Diputat al Parlament

que defensava els treballadors. Fou l'Esquerra la que va portar aquella autonomia, malgrat el PSOE i malgrat la dreta. També a Catalunya hi havia immigrants, i no pocs, i votaven l'Esquerra junt amb els nacionalistes catalans. Aleshores hi havia una dreta catalana regionalista i una esquerra catalana nacionalista que agafava tot el ventall polític d'esquerra. Avui l'Esquerra no és majoritària com llavors, perquè aquell espai el cobreix conjuntament amb el PSC-PSOE i PSUC, però amb la remarcable diferència que mentre el PSUC vol mantenir les competències assolides, ERC vol augmentar-les reformant l'Estatut i el PSC-PSOE vol rebaixar-les fent una lectura tendencial de l'Estatut o intercalant entre

(Passa a la pàg. següent)

Albert Alay
Diputat al Parlament

Catalunya, dues comunitats

tots els qui vivim a Catalunya, tensió que fer esment d'això comporta la divisió en dues només és comprensible si que són favorables a la LO. voreix els immigrants. Penseu que en aquests moments, prou delicats, una tal actitud seria inadmissible. És admissible que ells sostinguin que no tenen el mateix criteri que nosaltres o que ho veuen en una altra perspectiva, però totalment intolerable que pretenguin que l'antiloapisme és contrari a cap de les dues comunitats.

Quin perjudici es pot produir als immigrants amb un més ampli exercici de l'autonomia? Cap, tot el contrari, amb la reducció del poder autònom en som tots perjudicats, aquí i on sigui. L'exercici d'aquest poder pot ser més ben portat o menys, pot ser més de dreta o més d'esquerra, però això és un altre problema que només es pot resoldre en democràcia pel resultat de les eleccions. ¿Pot algú afirmar que amb l'aplicació de la LOAPA es beneficia el treballador de casa nostra? Seriosament, ningú. Si l'autonomia va venir lligada a la democràcia a Espanya

de parlar de la LOAPA. El més sorprenent i el que vull assenyalar és que això significaria una divisió de Catalunya en dues comunitats. Pel que sembla, alguns partits deuen considerar que ells representen en exclusivitat la comunitat castellano parlant, i això és encara més greu perquè no s'ajusta a la realitat i perquè, si així fos, la divisió en dues comunitats l'haurien produïda els mateixos partits polítics espanyols.

Tots els partits tenen simpatitzants catalans i castellano parlants i per tant és totalment absurd parlar de divisió de comunitats. Suposo que el PSC-PSOE també té catalans que el voten i que per tant deuen estar d'acord amb els seus plantejaments loapitzadors. Com hi ha castellano parlants que ens voten a nosaltres o el PSUC o CiU i que per tant estan en contra de la LOAPA.

Voldria aclarir una cosa que ja s'ha dit prou vegades: la LOAPA no afavorirà de cap manera els castellano parlants i l'oposició els beneficia. L'oposició a aquesta llei afavoreix tots els qui viuen a Catalunya amb independència del seu origen, mentre la seva defensa perjudica tothom. Engendrar lleis que rebaixen el sostre autònom perjudica

Les discussions sobre com s'ha de commemorar el proper 11 de Setembre han girat entorn de si calia fer esment de la LOAPA o no en la crida unitària dels partits polítics catalans. El tema era prou important perquè fos motiu de greus discrepàncies. D'una banda, UCD i PSC-PSOE s'han negat a aquesta pretensió, ja que eren els qui havien engendrat la LOAPA.

Respecte a això cal preguntar-se: ¿com és possible commemorar l'11 de Setembre sense fer referència a una llei concertada que tants perills comporta per a Catalunya? La resposta serà diferent segons el partit a què es pertanyi. S'ha arribat a l'acord de fer un lema curt que serveixi com a crida al poble i que a l'hora de la manifestació cada partit porti les pancartes que més li convinguin i amb plena llibertat, perquè ningú no pugui dir que en la nostra Diada es barra el pas, ni tan sols als qui no mereixen ser-hi perquè amb la seva actuació concertant estan fent més mal que bé al nostre país.

Tot i amb això no podem deixar de considerar els arguments que s'han esgrimit per dir que en la crida no s'ha

A LA VORA DE...

Des d'Euskadi

«**M**ugav», revista mensual que es publica al País Basc, publica un escrit amb aquest títol: «Què tenim contra la LOAPA?» El signen diverses personalitats, i en transcripció uns paràgrafs; redactats amb el to mesurat d'aquella revista, plantegen unes interessants consideracions.

«Hem vist debatre, i en bona part aprovar, un projecte que diu que és harmonitzador, però que fins ara ha creat més desharmonies que les que ja hi havia al País Basc i a Catalunya, sense que observem mostres d'alegria i satisfacció a la resta de les comunitats autònomes. Si els uns es consideren perjudicats, i els altres no semblen certament satisfets, la pregunta és òbvia: qui beneficia el projecte de llei?»

«Si es tractava d'harmonitzar interessos, ¿on hem vist el diàleg entre els representants de les diverses nacionalitats i regions de l'Estat? Quines eren les contradiccions que calia superar entre les comunitats autònomes, i entre aquestes i poder central?». «El contingut del projecte ha estat decidit per una comissió sense cap representativitat, i en absència dels afectats ha decidit també que es tanqués una etapa, sense gairebé donar temps que s'obris. Però encara és més sorprenent comprovar que només dos governs autònoms s'han oposat a veure's substituïts d'aquesta manera: el basc i el català. ¿Es que només ells desitjaven, en la pràctica, l'autonomia? Com ja es sabut, s'ha considerat que la generalització de les autonomies era l'únic camí perquè alguns acceptessin la reivindicació

ció de les dues nacionalitats, Euskadi i Catalunya. I ara resulta que algunes comunitats no mostren gaire interès per aprofitar les autonomies... amb l'excepció, altra vegada, d'Euskadi i Catalunya.»

«Es desconfia del poble basc i del català, i això és el que tenim contra la LOAPA... Creiem que tenim prou raons, bascos i catalans, per a desconfiar dels qui ens tenen recel.» «Avui tenim la impressió, més que mai, que el franquisme fou molt més que un home i una victòria.»

D'altra banda, l'important «Financial Times» de Londres ha publicat un informe extens sobre el País Basc, en el qual es diuen coses dignes de consideració: «La LOAPA és l'instrument legal més fort del moment per a desmuntar l'Estatut d'autonomia; preten abolir les jurisdiccions basques en matèries ja adjudicades i fer que la legislació basca depengui de Madrid, deixant el Parlament basc sense poder real. Els socialistes, patrocinadors de la LOAPA juntament amb UC'D, prefereixen que la LOAPA s'aprovi, per tal de negociar en el futur amb el sector nacionalista els poders que els pren aquesta llei, a canvi del suport del PNB al Parlament espanyol.»

Graham i Gardner conclouen: «La LOAPA col·loca pràcticament la política basca en el punt on es trobava fa nou mesos».

Per la transcripció,

Josep M. Espinàs

El procés autonòmic

Avui 12-8-82

La LOAPA potser algun dia entrarà en vigor, o potser no. Sigui com sigui, aquesta llei polèmica no deixa de ser una anècdota al costat del veritable problema de fons: el que han d'esdevenir les autonomies en el context de l'Estat.

La reivindicació de l'autonomia per part de determinats pobles ve de molt lluny. Als pactes signats abans de l'any 75 per arribar a punts coincidents en el conjunt de forces democràtiques de tot l'Estat per tal d'assolir objectius clars i comuns en el procés de canvi, no sols va ser-hi present, sinó que tothom —de cor o de paraula— la va assumir. El clam «Volem l'Estatut» va traspasar fronteres fins al punt que una transició sense projecte autonòmic no hauria tingut credibilitat. En aquest estat de coses s'acceptà —i la victòria catalana fou important— el reconeixement del president de la Generalitat i el seu retorn de l'exili. Josep Tarradellas sortí de la Turèna, com a testimoni d'un passat, per tal d'ocupar el lloc per al qual els catalans l'havien escollit molts anys endarrera i ocupar —així de la ma-

de Madrid— un lloc en el present. D'exiliat i perseguit va tornar —encara que semblava de petulicula— altra vegada al poder.

Però la «sinceritat» autonòmica de molts partits aviat es va veure frenada. Exactament quan aquesta paraula va començar a deixar de ser buida per anar-se emplenant de contingut. Com a figura folklòrica estava molt bé, com a dipositoria d'unes competències teòriques que atorgaven els Estatuts, també. Ara, quan es tractà de posar en marxa aquest procés i fer efectives les atribucions atorgades, van començar a sorgir els problemes. Uns problemes que anaven molt més enllà de la interpretació d'uns textos legals.

Algú ha dit que aquest canvi d'actitud va ser determinat pels fets del 23 de febrer. Crec que el canvi és molt anterior. Exactament des del moment en què determinats polítics es van llançar a demanar l'autonomia per a tothom. Pobles sense cap mena de tradició en aquest terreny, i potser sense saber que fer-ne, van rebre la consigna d'exigir l'autonomia. El camí era marcat. Ja

només faltava entrar en el terreny dels greuges comparatius i primmar les competències de l'altre per tal d'exigir-les. Es obvi que el nostre Estatut d'autonomia ha estat un mirall. Si l'haguéssim fet diferent, els altres també haurien estat diferents.

I amb el «café amb llet per a tothom» es va jugar la primera carta per a «reconduir» l'Estat autonòmic a un procés de més o menys descentralització. Potser molts dels inductors no sabien gaire bé el model de societat que era l'Estat de les autonomies, però tenien molt clar que fins aleshores des de Madrid es movien una sèrie de fils que no estaven disposats a cedir. Havien aconseguit donar credibilitat a la transició i ara calia reduir al màxim les atribucions que havien cedit. El paper dels delegats del govern així ho demostra. De ser un càrrec tècnic, s'ha convertit en un càrrec polític. I no parlem de la figura dels governadors civils...

Actualment hi ha qui s'espanta de la dinàmica del procés autonòmic. Expliquen que hi haurà disset autonomies

amb lleis, competències i actuacions possiblement no coincidents. S'estripen els vestits i afirmen que això no pot ser. Obviament aquest era el fet previsible en què desembocava el seu incontrolat «fervor autonòmic». I al cap i a la fi, cada poble té els seus problemes i autonomia vol dir tenir el poder de donar-los les seves solucions. L'autonomia apropa el poder al poble.

Però hi ha qui tot això no li convé i prefereix continuar tutelant l'actuació de tothom des del seu despatx i, per aconseguir-ho, tal com, estaven les coses, calia crear la «febre de les autonomies». La llastima és que alguns sí que teniem molt clar el que volia dir aquesta paraula. I aquí neixen els problemes.

Josep M. Orta

Els nacionalistes enfront de la UCD i el PSOE

Al debat de la LOAPA a la televisió s'exposaren les tesis ja conegudes

CiU i PNB en remarcaren la seva inconstitucionalitat

Un moment del debat: Roca Junyent, portaveu de la Minoria Catalana, a l'esquerra, va discutir la defensa de la llei feta per Prats (PSC-PSOE), a la dreta

Madrid.— El debat sobre el projecte de la llei orgànica d'harmonització del procés autonòmic (LOAPA) enfrontà ahir novament davant les càmeres de la televisió la tesi dels partits nacionalistes.

El debat, més tècnic que no pas polític, quedà resumit en les conclusions finals de les persones que hi participaren. «Els partits nacionalistes refusen la llei per la seva inconstitucionalitat», argument defensat per Mario Fernández. «La llei confirma l'enfrontament entre els partidaris de dos models de societat, la que s'organitza arreu en un Estat central i la que s'agrupa lliurement», tesi de Miquel Roca.

Per l'ex-ministre Rafael Arias, la LOAPA té aquests objectius: la generalització de les autonomies està pensada per a tot Espanya, estableix la igualtat de les comunitats davant la llei i està basada en el principi d'igualtat. El senador Prats defensà la llei perquè estableix criteris de solidaritat, transforma l'Estat centralista i és respectuosa i coherent amb la Constitució i els diferents Estatuts.

Rafael Arias Salgado, ex-ministre d'Administració Territorial, el vice-president del govern basc, Mario Fernández, el diputat i portaveu de la Minoria Catalana, Miquel Roca, els senadors Joan Prats i Francisco Ruiz Ri-

sueño en representació del PSOE i la UCD respectivament.

Mario Fernández inicià el col·loqui dient que la llei és innecessària i il·legal, respon a l'objectiu de modificar els Estatuts d'autonomia basc i català, es va fer amb l'exclusió dels partits nacionalistes i constitueix un exponent de la involució autonòmica. «Al País Basc hi ha qui l'anomena llei del 23 de febrer», va dir.

Joan Prats defensà la necessitat del projecte de llei per a articular la relació de les autonomies amb l'Estat i transformar l'Estat centralista. El senador Ruiz es manifestà en la mateixa línia. L'ex-ministre d'Administra-

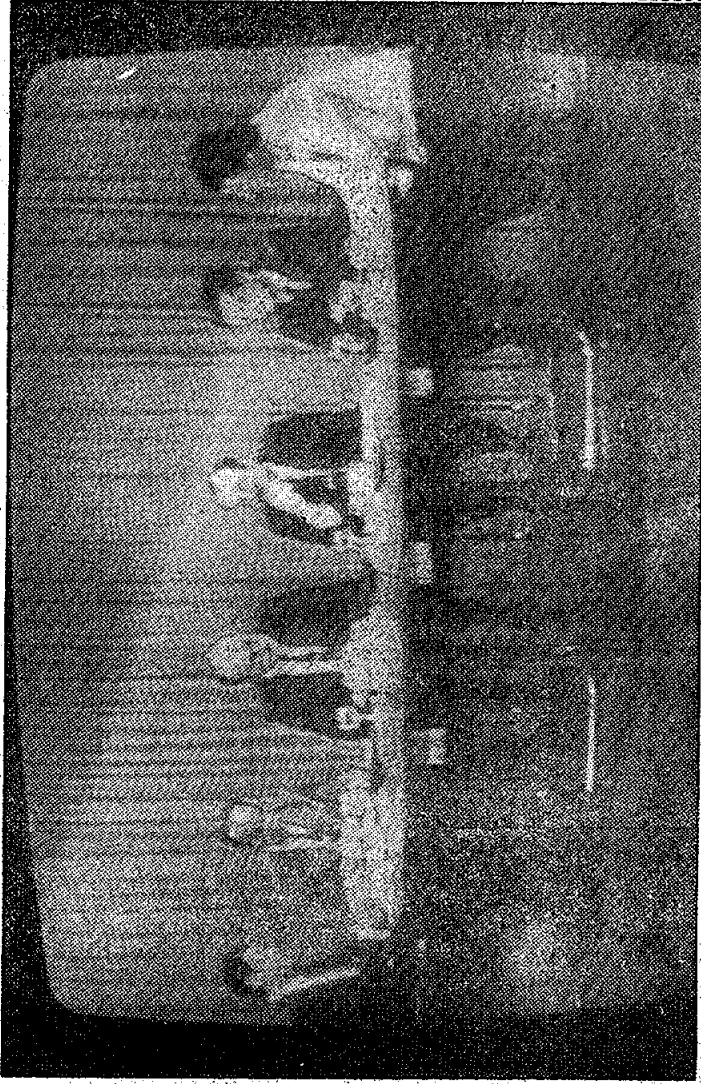
ció Territorial va resumir així les seves funcions: regula la funció pública, reforma l'administració de l'Estat i estableix un model de relacions entre els governs autonòmics i les diputacions provincials.

Miquel Roca es mostrà partidari d'una regulació de les relacions, però contrari a la manera com la resol el projecte de llei aprovat. «Estableix la cota baixa de les autonomies, és inoportuna, no resol els problemes de les autonomies, introdueix una modificació en el procés autonòmic segons la Constitució, no contribueix a l'affirmació del procés democràtic i és tècnicament dolenta».

La discussió de la influència de la llei sobre els Estatuts, punt segon del debat, va centrar-se en el seu article quart, que estableix la supremacia de la llei estatal en les competències concurrents. Els representants dels partits promotors de la llei van defensar que les comunitats autònomes eren sobiranes en les seves competències exclusives. En aquest moment l'espectador va tenir la sensació que la frontera entre aquests dos tipus de competències no quedava gens clara, perquè els participants es perdien en tecnicismes jurídics. «La LOAPA, va dir Roca, anul·la pràcticament els Estatuts aconseguits per la via de l'article 143 de la Constitució». Recordà que la UCD i el PSOE no van voler votar al Senat l'esmena que establia que la llei no modificava els Estatuts d'autonomia i assenyalà que catorze Col·legis d'Advocats havien dit que la LOAPA modificava el dret civil català.

Debat sobre el projecte de llei orgànica d'harmonització autonòmica

La LOAPA enfrontà un cop més els partits a TVE

ROBERT

Els qui participaren en el debat, d'esquerra a dreta: Mario Fernández, Miquel Roca, Joan Prats, Francisco Ruiz, Fernando Arias Salgado i el moderador, López Castillo, informador de TVE.

Madrid. — La constitucionalitat de la llei orgànica d'harmonització del procés autonòmic (LOAPA), la seva influència sobre els Estatuts d'autonomia i la finalitat de la llei van ser els tres eixos fonamentals del debat sobre la polèmica llei que ahir a la nit va ser emès en diferit per la primera cadena de la televisió.

Els ponents representaven els partits que estan a favor i en contra de la LOAPA. Entre

els primers hi havia, per la UCD, el senador Francisco Ruiz Risueno i l'ex-ministre d'Administració Territorial Rafael Arias Salgado i, pels socialistes, el senador Joan Prats, del Partit dels Socialistes de Catalunya. Els representants dels partits que s'oposen a la LOAPA foren Miquel Roca Junyent, diputat de CiU i portaveu de la Minoria Catalana, i Mario Fernández, vice-president del govern

d'Euskadi.

• Informació p. 12

AVUI 5-8-82

Consell Consultiu

Precisions sobre el seu dictamen

Barcelona.— El Consell Consultiu de la Generalitat ha fet pública una nota —signada pel seu president F. Fernandez de Villavicencio— després del dictamen que va fer sobre la LOAPA, a petició del Consell Executiu i del Parlament de Catalunya, que va donar motiu perquè tant el Consell Executiu com el Parlament fessin un recurs previ d'inconstitucionalitat contra aquesta llei al Tribunal Constitucional. La nota del Consell Consultiu, segons s'hi diu, es fa perquè «hi ha hagut alguns errors informatius sobre el caràcter i funcionament d'aquesta institució en relació amb el quals voldríem fer algunes precisions». La nota té quatre punts i diu:

1r. Les deliberacions del Consell, el sentit d'aquestes i el resultat de les votacions són secrets. La revelació d'aquest secret pot fer responsables, no solament els membres, sinó també el personal del Consell.

2n. L'aprovació d'un dictamen requereix, si més no, majoria absoluta, si bé tots els membres del Consell tenen el deure de signar-lo, malgrat que en dissenteixin o formulin vot particular.

El dissentiment eventual, el vot en contra o la simple abstenció no apareixen en el text del dictamen, sinó només en l'acta de la sessió, que és reservada; únicament es fan públics els vots particulars, que acompanyen el dictamen.

3r. El Consell es limita a emetre els dictàmens que li sol·liciten, en els quals expressa la seva opinió tècnico-jurídica sobre si una norma, sigui de l'Estat, sigui de la Generalitat, s'ajusta al que disposa la Constitució i l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. Mai no expressa ni pot expressar criteris polítics ni d'oportunitat o conveniència.

4t. Totes aquestes precaucions, formals i de fons, impedeixen que en qualsevol cas, l'actuació institucional dels membres del Consell pugui ser valorada des d'una perspectiva política.

Per tot això, el Consell Consultiu ha de mostrar una vegada més el seu agraïment als mitjans de comunicació social, però, al mateix temps, els prega encardiment la màxima atenció als punts exposats, que aïhora preserven la independència política d'aquesta institució».

DES D'UN ESCÓ

Altres cop en defensa de Catalunya

A començament de desembre se celebrà un ple parlamentari sobre la LOAPA que, com deu recordar el lector, anà seguit de cinc resolucions. Les de CiU i ERC, després unificades, parlaven, rodonament, de refús i de presentar recurs d'inconstitucionalitat si la llei era aprovada. El PSUC incidia, sobretot, en la lluita d'esmenes.

Recordem l'essencial de la llei, sobretot perquè no ens acusin, a vostès i a mi, d'ignorants, de cridaners o de separatistes, com ja ha fet alguna veu autoritzada del PSC.

Al títol primer es parla de com l'Estat pot tenir, malgrat els traspassos, un poder reglamentari i mantenir a les comunitats autònomes les seves lleis i disposicions. S'explica com s'ha d'harmonitzar, adhuc abans que les comunitats autònomes hagin legislat. De com l'harmonització ha de poder seguir el dret estatal. De com el delegat del govern podrà requerir les comunitats autònomes i de com els ministres espanyols ho podran fer com els consellers autonòmics. I de com ha de ser l'exercici de certes competències. El títol segon parla del reforçament de les Diputacions. Al títol tercer es diu com l'administració pública autonòmica és supeditada a la legislació de l'Estat i de com aquest ha de dur el control de l'activitat econòmica i financera dels Ajuntaments i de les mateixes comunitats autònomes. Al títol quart es fa referència als traspassos de serveis i s'estableix una normativa general diferent a l'establerta en la llei orgànica espanyola que és l'Estatut d'autonomia. Al títol cinquè es parla de la reforma de l'administració. I al títol sisè es parla dels funcionaris, s'estableix prohibicions sobre la creació de cossos i escales i la supervisió de l'Estat en qualsevol mena de mobilitat dels funcionaris. Això és, la LOAPA.

Després, les lectures i els lectors ja comencen tot el rebombori. El drama del PSC. Les tergiversacions, de base tècnica, defugint els arguments polítics, dels qui imposen units aquesta mena de llei de jurisdiccions —UCD i PSOE—, parlant de necessitats generals i de la insolidaritat catalana i basca. I la lluita política menada per Roca i Junyent, sobretot. I les múltiples manifestacions jurídiques, a Catalunya, sobretot, de Josep Maria Vilaseca i Josep Maria Puigsaletes. I a Madrid, entre d'altres, en el magnífic article de «El País» —5 del 6 del 82— del catedràtic de dret administratiu Jesús Leguina.

Ara, la cambra catalana, en compliment de certs acords i basant-se en el dictamen emès pel consell Consultiu, ha presentat al Tribunal Constitucional recurs previ d'inconstitucionalitat. Recurs que fou aprovat per majoria absoluta —centristes i PSC s'abstingueren, llevat del diputat socialista senyor Salvador Suñé, que votà a favor— en el darrer ple extraordinari del dia 31. El recurs és a la totalitat. I si no prospera, a tretze articles i a una disposició transitòria. És a dir, a tot el que constitueix un intent de fer recular allò que havia estat pactat, sovint amb sacrifici.

Ja saben vostès que dilluns es van presentar quatre recursos més: govern de la Generalitat, govern i Parlament bascos i front anti-LOAPA, amb la signatura de cinquanta diputats espanyols.

Esperem que aquesta clara voluntat política d'involució autonòmica, que neix de la recança dels pactes, de la por del 23 de febrer i de la tenaç resistència dels alts funcionaris polítics espanyols, sigui frenada per la justícia, ja que no ho ha pogut ser pel diàleg.

Joan Colominas i Puig

AVUI 10-8-82

Montpeller

Resolució contra la LOAPA al congrés de l'AIDLCM

Montpeller.— Els 29, 30 i 31 de juliol passat tingué lloc al Centre des Rencontres de l'Ajuntament de Montpeller el novè congrés de l'Associació Internacional per a la Defensa de les Llengües i Cultures Amenacades.

Georges Freche, diputat i batlle de la ciutat de Montpeller, i el consell municipal oferiren un vi d'honor als participants. Seguidament Raymond Dugrand, alcalde adjunt, acompanyat d'altres personalitats i consellers municipals, va saludar tots els invitats i expressà la joia amb què la vila del Llenguadoc Marítim

s'honorava d'acollir aquell congrés. El professor Jordi Costa, president de l'AIDLCM, va remercier en nom dels congressistes l'Ajuntament de Montpeller i agrai la presència de la premsa i de la RTVF. S'estengué després a recordar la fraternitat secular de Catalunya i Occitània.

Els delegats i representants d'entitats culturals i lingüístiques de les nacions sense Estat propi i comunitats o regions participants en el congrés denunciaren actituds i conductes dels centralismes.

Les resolucions aprovades per l'assemblea seran adreçades al Consell d'Europa; al Parlament Europeu, als governs dels Estats respectius i a altres organismes oficials per tal d'obtenir-ne les condicions necessàries de protecció i desenvolupament d'aquestes llengües i cultures discriminades en els seus propis territoris.

AVUI 11-8-82

Sobre l'aprovació d'una moció contra la LOAPA en el congrés de l'AIDLCM

La notícia sobre el congrés de l'Associació Internacional per a la Defensa de les Llengües i Cultures Amenacades, publicada en l'edició d'ahir, va quedar greument mutilada per raons d'espai. Per a la correcta comprensió del text, cal afegir-hi el següent paràgraf sobre l'aprovació d'una moció contra la LOAPA: «La moció pertocant a l'Estat espanyol demana la derogació de la llei orgànica d'harmonització del procés autonòmic (LOAPA). Afirmar que aquesta llei constitueix una greu amenaça a l'autodeterminació de les comunitats humanes per a desenvolupar llur llengua i llur cultura pròpia».

El debat a TVE s'emetrà aquest vespre

Els recursos contra la LOAPA, admesos pel Tribunal Constitucional

Madrid.—El Tribunal Constitucional ha admès els cinc recursos d'inconstitucionalitat contra el projecte de llei orgànica d'harmonització del procés autònom (LOAPA), per la qual cosa la tramitació d'aquest projecte queda en suspens fins que es pronuncii l'alt tribunal.

Com deveu recordar, els cinc recursos foren presentats: dilluns pel govern basc i català, pels Parlaments autonòmics de les dues nacionalitats i el cinquè pel front anti-LOAPA i amb la signatura de cinquanta diputats.

En una nota del Tribunal Constitucional feta pública ahir al matí s'indicava que «s'ha acordat tenir per presents els esmentats recursos i comunicar als presidents del Congrés de diputats, del Senat i del govern la suspensió automàtica d'aquest projecte de llei».

El Tribunal Constitucional demanava ahir al president del Senat el text definitiu de la LOAPA; «una vegada enviat aquest, se'n donarà coneixement als recurrents perquè formalitzin els seus recursos en els termes que estableixen les esmentades disposicions i aleshores el Tribunal decidirà sobre el tràmit definitiu d'admissió».

A Catalunya, segons que apuntava Europa Press, fonts de Convergència i Unió manifestaren que «no ens fem gaires il·lusions sobre els resultats finals dels recursos». La Generalitat i el Parlament, per la seva banda, no volien fer cap comentari a l'acceptació dels recursos.

Molt més optimista era Enrique Curiel, del grup comunista, que creia que, arran de la suspensió de la tramitació de la llei, era possible la reobertura del diàleg entre els partidaris de la LOAPA i els qui en són contraris.

En canvi, Mario Fernández, vice-president del govern basc, es mostrava escèptic pel que fa a la represa d'aquest diàleg.

Finalment, el debat sobre la LOAPA ajornat la setmana passada s'emetrà per diferit i no en directe a dos quarts de deu del vespre i tindrà una durada aproximada de tres quarts d'hora. Contra el criteri de CIU i del PNB, UCD tindrà dos representants en el debat, Arias Saigado i el senador Ruiz Señor, el PSOE un, Joan Prats, i també un els bascos i els catalans, que seran representats per Mario Fernández i Miquel Roca respectivament.

● Informació p. 13

Els cinc que s'havien presentat dilluns

El Tribunal admet els recursos contra la LOAPA

La tramitació del projecte de llei queda en suspens

Madrid.—La sala de vacances del Tribunal Constitucional ha admès els escrits pels quals s'interposen cinc recursos previs d'inconstitucionalitat contra el projecte de llei d'harmonització del procés autònom (LOAPA), la qual cosa vol dir que se suspèn la tramitació del projecte de llei que va ser aprovat fa molt poc per les Corts generals.

Hom deu recordar que dilluns passat van presentar-se cinc recursos a la LOAPA, dos corresponents al Parlament basc i català, uns altres dos als governs de Catalunya i Euskadi i un altre signat per cinquanta diputats, que liurà al jutjat de guàrdia Enrique Curiel, del grup comunista.

La suspensió de la tramitació tindrà efecte quan l'admissió pel Tribunal Constitucional dels escrits d'interposició dels recursos sigui publicada al Butlletí Oficial de l'Estat, la qual cosa previsiblement s'esdevindrà avui o a tot estirar, demà.

La decisió de la secció de vacances del Tribunal Constitucional va ser adoptada dimarts en una reunió, el contingut de la qual no va transcendir fins ahir quan es comunicà oficialment l'ad-

José Luis Nuñez, del PCE, Enrique Curiel, secretari del grup comunista, Josep Maria de Bes, de CIU, Jordi Solé Tura, del PSUC i Julio Aguilera Azcarate, del PCA, dilluns a la sortida del jutjat de guàrdia on lluraren el recurs dels cinquanta contra la LOAPA

missió als recurrents i als presidents del govern, del Congrés de diputats i del Senat.

En la comunicació de l'admissió dels escrits cursada ahir, el Tribunal Constitucional anunciava, segons que informava l'agència Europa Press, que ha estat demanat al president del Senat el text del projecte de la LOAPA per tal que en el seu moment es «doni vista» d'aquest als recurrents, tal i com legalment estava previst.

Curiel espera el diàleg i Fernández és escèptic

Per a Mario Fernández, vice-president del govern basc, la suspensió de la tramitació de la LOAPA era un pas que ja estava previst en interposar els recursos. Sobre la possibilitat de reprendre el diàleg, Mario Fernández es mostrà escèptic i criticà les posicions de la UCD i del PSOE, els quals va acusar de no tenir la més mínima intenció de dialogar.

Els Parlaments i governs basc i català lliuren els seus recursos

50 diputats presenten el cinquè recurs contra la LOAPA

Amb la presentació, per part de cinquanta diputats, d'un recurs previ d'inconstitucionalitat contra la LOAPA, el nombre total de recursos contra aquesta llei s'eleva a cinc. Els altres són els cursats pels Parlaments i governs basc i català

Madrid. — Enrique Curiel, secretari general del grup parlamentari comunista, i l'advocat José Luis Núñez, assessor jurídic del mateix grup, van presentar ahir a la tarda davant el jutjat de guàrdia corresponent un recurs previ d'inconstitucionalitat contra la llei orgànica d'harmonització del procés autonòmic (LOAPA).

És la primera vegada que es fa servir el dret de presentació d'un recurs previ d'inconstitucionalitat contra una llei aprovada per les Corts generals. En aquesta estrena han estat cinc el total de recursos presentats contra l'esmentada llei: dos d'ells corresponen a la Generalitat i el Parlament català, els altres dos al govern i el Parlament basc, que ho feren ahir al matí, i, finalment, el de les cinquanta signatures correspon al front anti-LOAPA.

La LOAPA, per tant, quedarà paralitzada fins que no es pronunciï el Tribunal Constitucional, i és molt probable que això esdevingui a final d'octubre amb la publicació de la sentència. El recurs signat pels cinquanta diputats, que sorgí de la reunió celebrada ahir al matí al Congrés de diputats pel front anti-LOAPA, no va poder ser presentat abans de les dues de la tarda perquè la reunió no havia finalitzat encara. Atès que a la tarda no hi ha activitat oficial en els serveis de l'alt tribunal, l'escrit va ser dipositat davant el jutjat de guàrdia, ja que el termini acabava anit.

El recurs consta de dues parts ben diferenciades: impugnació de la totalitat de la LOAPA «perquè vulnera, per la seva naturalesa orgànica i d'harmonització, el que és establert en els articles 81 i 153 de la Constitució» i en segon

lloc la impugnació de dos articles concrets, uns dels més importants de la llei. En síntesi, una part del recurs sosté que la llei no és orgànica ni harmonitzadora, i el segon bloc d'impugnacions entra en detalls sobre quins articles de la LOAPA vulneren el que s'ha estipulat a la Constitució.

En aquesta segona part hi ha les següents impugnacions: setze articles, dues disposicions addicionals i una transitoria —afirmen els signants del recurs— vulneren l'article 149.3 de la Constitució sobre el sistema de competències que aquest article estableix i el que s'estableix als Estatuts d'autonomia de Catalunya, País Basc, Galícia i Andalusia, així com a la resta d'Estatuts autonòmics aprovats segons el procediment dels articles 143 i 146 de la Constitució.

També impugnen els articles de la llei referits a les Diputacions perquè vulneren l'article 150.3 de la Constitució (apreciació de la necessitat d'harmonitzar determinades matèries), i alhora uns altres set articles de la LOAPA sobre les transferències, perquè vulneren l'article 146.2 de la Constitució, que tracta del traspàs de serveis a les comunitats, uns altres dos articles sobre la funció pública, perquè vulneren els articles 14 i 103 (administració pública).

Finalment els signants del recurs impugnen també l'article de la LOAPA que regula l'execució per les comunitats de la legislació estatal perquè consideren que vulnera l'article 155 de la Constitució, que tracta del requeriment del govern central a les comunitats autònomes.

El Tribunal Constitucional haurà de traslladar ara el text d'aquest recurs al govern i al Congrés i Senat. S'obrirà després un període de presentació d'al·legacions per les parts interessades i després es dictarà sentència. Si el Tribunal Constitucional admet el recurs previ d'inconstitucionalitat, quedarà suspesa la publicació de la LOAPA al BOE fins que el tribunal dicti sentència.

Els signants

Cinquanta diputats, els que exigeix la llei, van signar el recurs previ d'inconstitucionalitat. A més de tots els membres dels grups parlamentaris comunista, i minories basca, catalana i andalusista (quaranta-dos en total), s'hi van afegir Juan Maria Bandrés (EE), Josep Pi-Sunyer (ERC), Fernando Sagaseta (UPC), Andrés Fernández (ex-PSOE) i Pilar Brabo (ex-PCE), tots ells del grup mixt, així com Jon Botanch i Josep Arnada, del grup centrista i catalans, i Cipriano García Rollán, del grup parlamentari socialista, encara que va donar-se de baixa del PSOE ja fa temps.

Finalment no van signar el recurs Ramon Tamames, també del grup mixt després d'haver-se'n anat del PCE, ni els diputats per Segòvia, Modesto Fraile i Carlos Gila, actualment també en el grup mixt i procedents d'UCD. Segons Curiel, aquests dos últims diputats havien posat la condició d'obtenir el suport dels diputats que signaven aquest recurs per a interposar-ne un altre de semblant contra el projecte de llei orgànica que incorpora Segòvia a la comunitat autònoma de Castella-Lleó. Se sap d'altra banda que el

front anti-LOAPA havia negociat amb diputats del PSOE i d'UCD perquè signessin aquest recurs, bé que finalment només ho feren els dos centristes de Catalunya, dels quals no se sap si també se'n van del partit del govern.

Assistiren a la reunió Jordi Solé Tura i Enrique Curiel, pel grup comunista, Ramon Trias de Bes, per Minoria Catalana, i Juan Carlos Aguilar, pel grup andalusista. No ho feren els representants de la minoria basca, que subscriu, evidentment, el recurs.

El text del govern basc

D'altra banda, el recurs d'inconstitucionalitat presentat pel govern basc contra la LOAPA es fonamenta en l'oposició al caràcter de llei orgànica i harmonitzadora, segons que van informar fonts de l'executiu autonòmic.

El govern basc va presentar ahir al matí davant el Tribunal Constitucional el recurs contra trenta-tres articles i dues disposicions addicionals.

Al llarg del recurs, el govern basc fa especial esment del fet que no es pot admetre el rang de llei orgànica de la LOAPA i manifesta que la naturalesa de l'harmonització és contrària a la Constitució.

En concret, el recurs és formulat contra els paràgrafs un i dos de l'article primer i els articles 4, 5, 7, 8, 9 i 10. Per la seva banda, al títol segon, el govern basc entén que són inconstitucionals els articles de l'11 al 17, els paràgrafs un i dos dels articles 18 i 19 respectivament, i l'article 21.

Pel que fa a l'article més polèmic de tota aquesta llei tan conflictiva, el govern autonòmic recorre contra els articles del 22 al 28 i, en el títol sisè, contra els articles del 31 al 38. Alhora inclou en el recurs d'inconstitucionalitat les disposicions addicionals segona i tercera.

Un any per a la redacció del projecte de llei

El recurs d'inconstitucionalitat presentat ahir pel front anti-LOAPA (PCE-PSUC, CiU, PNB, ERC, EE i PSA) contra aquesta polèmica llei culmina un llarg i tens procés parlamentari i extraparlamentari que comença fa just un any amb els pactes autonòmics entre el govern i el PSOE. Aquests acords venien precedits d'un discutit informe d'un equip d'experts dirigit pel professor Eduardo García de Enterría i d'una altra llei d'harmonització, que entre altres coses regulava (i retallava) l'ús del mot «nació» i de les llengües no castellanes en determinats àmbits. La LOAPA, a naixia, doncs, envoltada de polèmica i de recels mutus, fruit en gran part del 23 de febrer i de l'actuació de Rodolfo Martín Villa com a ministre d'Administració Territorial, circumstàncies que posaren fi al pacte establert el 1977 entre el president Suárez i les forces nacionalistes.

Cal dir que durant les discussions dels pactes autonòmics es produí un fet que després es demostrà decisiu: inexplicablement, el govern i el PSOE despenjaren de les converses i de l'acord final no solament el PNB i CiU, partits al poder a Euskadi i a Catalunya, sinó també el PCE-PSUC i àdhuc AP, partit que s'havia declarat decididament partidari de l'harmonització. Així desapareixia també el principi segons

el qual la construcció de les autonomies (i el desenvolupament constitucional en conjunt) havia de ser fruit del consens, igual com ho fou la Constitució mateixa. Així sorgia el front anti-LOAPA.

Un diàleg de sords

Els partits nacionalistes protestaren fortament, tant pel procediment com pel contingut primitiu de la LOAPA, i la campanya s'anà enduint sobretot després que els Parlaments d'Euskadi i de Catalunya es pronunciaren contra el projecte de llei. Pressionats amb duresa, socialistes i centristes estudiaren la presentació d'esmenes a llur propi text, però diverses maniobres mal conegudes encara ho impediren. Això, per sempre, provocà una crisi dins el grup parlamentari de Socialistes de Catalunya. Tot i això, es mantingueren contactes al nivell més alt entre ambdós blocs a causa de la transcendència de l'afer. A final de febrer els socialistes es declaraven disposats a esmenar nombrosos articles, cosa que no impedí el 14 de març d'enguany una gegantina manifestació a Barcelona en contra de la LOAPA.

L'1 d'abril, la ponència constitucional del Congrés encetà la reelaboració del projecte, després que el debat de les

esmenes a la totalitat demostrés l'assor de l'enfrontament. La majoria d'articles del projecte de llei foren modificats per la ponència, però nacionalistes i comunistes consideraren que els canvis, bé que importants, eren encara insuficients i que la LOAPA continuava essent inconstitucional i atemptatòria contra els Estatuts català i basc.

El debat a la ponència, doblat amb unes complicades negociacions a quatre bandes, tingué alts i baixos i arribà a dividir els dos partits majoritaris, però acabà també sense acord. A partir d'aquell moment, ni el Congrés ni el Senat no tocaren ni una sola coma del text de l'informe de la ponència. Al Congrés, tots els passos fets resultaren enormement crispats i tensos, mentre que al Senat prevalgué la discussió tècnica-jurídica, cosa que permeté una aproximació doctrinal sense resultats positius, malgrat alguns intents d'última hora.

Interessos polítics

Aquesta llei, mal feta i sobretot mal pactada, ha actuat a més de paral·lel d'interessos partidistes i de tensions polítiques. Només cal dir, per exemple, que la LOAPA ha evitat la formació d'un front governamental al Congrés entre la UCD, CD, CiU i PNB, fet que ha

deixat el govern Calvo Sotelo incapacitat per a grans iniciatives (llevat de l'ingrés a l'OTAN) sense el consentiment dels socialistes.

Des del punt de vista de contingut, dos articles essencials separen nacionalistes i comunistes d'UCD i PSOE. Per una banda, determinar quines són les lleis de l'Estat que formen part del «bloc de constitucionalitat» (Constitució, Estatut i lleis), que serveix per a interpretar els Estatuts (article primer). Incloure-hi lleis com la LOAPA (no esmentada explícitament per la Constitució) significa pels nacionalistes un tomb sencer a la idea autonòmica sostinguda fins ara i, per tant, una deformació de la Constitució. Per altra banda, la disputa se centra en l'abast exacte de les competències exclusives de les comunitats autònomes. Pels centristes i socialistes, algunes d'aquestes competències exclusives són en la pràctica compartides amb l'Estat segons el bloc constitucional, i en aquests casos preval el dret estatal (article 4), tesi que els nacionalistes consideren una retallada substancial de llurs Estatuts. Els nacionalistes rebutgen també, entre moltes altres coses, el caràcter de llei orgànica i harmonitzadora que té tota la LOAPA. Això és en síntesi el que ha d'aclarir ara el Tribunal Constitucional.

Acord contra la LOAPA

Recursos previs d'inconstitucionalitat

El Consell Executiu ho decideix ahir i el Parlament avui

Barcelona. — El Consell Executiu de la Generalitat va acordar, a la reunió que va celebrar ahir, la presentació d'un recurs previ d'inconstitucionalitat contra la LOAPA, que dijous va ser aprovada pel Senat.

La decisió del Consell Executiu també coincideix amb la decisió que avui predrà el Parlament de Catalunya, reunit amb caràcter d'urgència per posar a debat i votació la presentació del recurs previ d'inconstitucionalitat, tal com s'havia acordat fer-ho fa unes setmanes.

Amb aquestes dues decisions, l'arreglament de les institucions de govern de Catalunya davant d'aquesta llei quedarà definitivament patent, tal com s'han anat manifestant des que va gestar-se la LOAPA a partir dels pactes autonòmics signats fa just un any.

El Consell Executiu, en iniciar la reunió d'ahir, va ser informat pel president Pujol de l'aprovació de la LOAPA per part del Senat i dels efectes greus que té sobre les competències de la Generalitat de Catalunya, reconegudes en la Constitució i en l'Estatut d'autonomia.

El ple del Parlament va ser convocat ahir a la tarda en tràmit d'urgència i amb caràcter extraordinari, donat que la Cambra legislativa catalana està en període de vacances parlamentaris. El ple té un ordre del dia curt, ja que és integrat per un sol punt: la proposta d'interposició del recurs previ d'inconstitucionalitat per impugnar la LOAPA, presentada pels grups parlamentaris de Convergència i Unió, PSUC i Esquerra Republicana.

Donat el nombre de diputats dels grups que han presentat la proposta del recurs previ, que sumen vuitanta-tres vots,

pot afirmar-se ja ara que serà aprovada sense cap dificultat i que tindrà l'oposició dels diputats dels grups del PSC i de CC-UCD.

El motiu de convocar el ple en un dissabte a la tarda és que el recurs previ d'inconstitucionalitat té un termini breu per a la seva presentació al Tribunal Constitucional, que és de setanta-dues hores des que la llei quedà aprovada i això va ser ahir a la tarda, cosa que indica que diumenge acaba el termini. Un cop aprovada la decisió de presentar-lo, aquest recurs s'ha de redactar i trametre al Tribunal Constitucional.

Al ple del Parlament d'ahir els partits que han discernit en la LOAPA una agressió a Catalunya faran sentir de nou la seva veu per deixar clara la seva posició.

● Informació p. 5

Ho decidí ahir

El Consell també presenta recurs previ contra la LOAPA

El Parlament l'acordarà a la sessió d'avui

Barcelona. — El Consell Executiu de la Generalitat acordà ahir interposar recurs previ d'inconstitucionalitat contra la LOAPA. El Parlament de Catalunya farà el mateix a la sessió extraordinària que celebrarà avui. En tots dos casos el recurs ha de ser presentat abans de diumenge, data en què acaba el termini legal havent estat aprovada la LOAPA dijous al vespre pel Senat.

El Consell Executiu es va reunir ahir al matí a la Casa dels Canonges, residència oficial del president. Pujol informà de l'aprovació de la LOAPA pel Senat i proposà la presentació del recurs, que fou aprovat pel Consell.

Avui mateix el Parlament de Catalunya celebrarà una sessió extraordinària en què decidirà també la presentació de recurs previ, donada la majoria que formen els partits que s'oposen a la LOAPA, concretament CiU, PSUC i ERC. El president Barrera signà ahir la convocatòria del ple i fou comunicada per telegrama a tots els diputats. Més enllà d'aquest tràmit formal, però, els diputats ja estaven advertits de la celebració del ple, si bé calia concretar-ne la data, i és de suposar que el canal d'informació es deu haver mantingut a través dels mateixos grups parlamentaris.

Ahir mateix va tenir entrada al registre oficial del Parlament el dictamen preceptiu del Consell Consultiu de la Generalitat. Aquest era un requisit indispensable perquè legalment el Parlament pugui acordar la presentació del recurs. També el Consell Executiu necessitava el dictamen del Consell Consultiu. El dictamen ela-

Avui es tornaran a veure les diferències davant la LOAPA

borat pel Consell Consultiu consta de més de cent cinquanta pàgines i raona, amb arguments jurídics treballats a fons, per què poden esdevenir inconstitucionals diversos articles de la LOAPA. Els dictàmens del Consell Consultiu, com és sabut, no són vinculants, però en tot cas és, com hem dit, un requisit ineludible.

El ple del Parlament s'iniciarà a les sis de la tarda. Abans, a dos quarts de cinc es reunirà la mesa i a la una del migdia ho haurà fet la junta de portaveus. D'aquesta manera haurà quedat lligat el procediment per a la presentació del recurs.

Un cop el ple hagi decidit la presentació del recurs, el tràmit consisteix inicialment només amb la comunicació al Tribunal Constitucional,

en un escrit breu i en el qual no calen gaires arguments, dels articles de la LOAPA que s'impugnen. Això és el que cal fer dins el termini de setanta-dues hores després d'aprovada la llei, termini que es clou diumenge, donant per suposat que diumenge és dia hàbil i que per tant funciona el registre d'entrada del Tribunal Constitucional.

Posteriorment es demanarà oficialment a les Corts el text aprovat de la LOAPA i aleshores es presentaran, ara sí ja detallades, les corresponents al·legacions.

Moció sobre el pla de serveis contra incendis

Al marge de la qüestió de la LOAPA i continuant amb l'activitat parlamentària, el grup parlamentari del PSUC ha presentat una moció en què es demana al Consell Executiu de la Generalitat que presenti, en el termini de tres mesos, informació detallada sobre l'aplicació de les directrius contingudes al pla de serveis contra incendis i de salvament de Catalunya.

Aquesta informació hauria d'incloure, segons la moció, «la convocatòria preceptiva dins de l'esmentat termini de la comissió nacional i de les comissions de brigada i de parc que s'estableixen al mateix pla».

Com deu recordar, el grup del PSUC presentà una interpel·lació al ple que es va celebrar dimecres passat i que va tenir com a únic punt el dels incendis forestals. La interpel·lació del PSUC es referia a les iniciatives adoptades per la Generalitat per a coordinar els diferents serveis contra incendis.

Els bisbes d'Euskadi, la LOAPA i Benegas

Sort que el PSOE a Bascònia no té el poder! Perquè, si jutgem per les expressions de Txiki Benegas amb motiu de les reflexions dels bisbes bascos sobre la LOAPA, l'Església es veurà perseguida com en temps del franquisme, quan no volia passar pels camins fressats que marcava la llei del més fort. Cas Añoveros.

Benegas, del PSOE, qualifica la carta dels bisbes de «inadmissible i intolerable en un sistema democràtic perquè constitueix, per part d'alguns representants de l'Església, una clara intrusió en qüestions que pertanyen a la única sobirania de les Corts i dels representants del poble espanyol legítimament elegits per aquest».

Hom es pregunta des de quan, en una democràcia, les instàncies no' estrictament polítiques tenen prohibit manifestar-se justament en qüestions que són d'interès general. Des de quan un grup d'intel·lectuals, o d'obrers, o d'empresaris, o de bisbes, o de vegetarians, o d'ecologistes no es poden manifestar per qualsevol mena de qüestió d'interès personal o sense cap mena d'interès?

El senyor Benegas, per defensar «un

sistema democràtic» (?) està disposat a no permetre ni tolerar la llibertat d'expressió. En queda alguna cosa, de l'esperit democràtic, si tots els ciutadans i les institucions o associacions de tota mena han de viure emmordassades si no pensen i parlen com està manat per la dictadura de les majories? Des de quan aquesta intolerància mereix el nom de democràcia? En tot cas, si el senyor Benegas en vol dir «democràcia» d'aquell govern que té per «inadmissible i intolerable» la llibertat d'expressió de les instàncies que no són estrictament polítiques (quan aquestes no es posen a favor dels qui manen), aquesta mena de democràcia tindrà molts parentius amb la «democràcia ortodoxa» o, potser millor amb les anomenades «democràcies populars». Atenció a no deixar-se portar pel geni o per la impotència! Això pot degenerar en violència i terrorisme; una cosa que a Benegas —i a mi— no ens plauen!

Hi ha un petit detall que Txiki Benegas no vol tenir present i que constituïria una contradicció amb el seu propi punt prioritari de posar per damunt de tot, com a primer valor, «la sobirania de les Corts i dels representants

del poble». Benegas no es vol assabentar que al País Basc les seves Corts i govern tenen majoria absoluta i que aquesta majoria ha estat elegida legítimament pel poble basc. Tenint en compte aquesta realitat, pels mateixos set sous, resultaria que els bisbes —segons Benegas— tindrien tot el dret de manifestar el seu pensament a favor de la majoria governamental: és a dir, en contra de la LOAPA. El que passa és que el secretari general del PSE-PSOE —vull suposar que en nom de tot el seu minso col·lectiu— va declarar fa uns mesos públicament que «el seu partit no era nacionalista». Ja està tot dit. Per ell, no té cap força dins Euskadi que el govern legítim del PNB sigui majoria. Benegas sols respecta i vol fer respectar la majoria instal·lada a Madrid.

A més el senyor Txiki Benegas, pel que es veu, no té cap idea aproximada del que representa la instància cristiana per a aquells que tenen fe en Jesús de Natzaret com el gran alliberador dels homes i dels pobles (que en són el seu natural complement). Això no li ho crítics. Sols ho constato. Si Txiki abans de fer públiques aquestes declaracions desafortunades en contra de la pastoral

dels bisbes bascs, simplement perquè s'han pronunciat en contra de la LOAPA, s'hagués informat prèviament amb el sacerdot Victor Manuel Arbeloa, del PSOE, com ell i president del Parlament Foral de Navarra, segur que li hauria llimat més d'una formulació de la seva lamentable afirmació citada. No ho ha fet. Ha estat una pena.

En un sistema democràtic, tota mena d'instàncies no estrictament polítiques tenen el dret explícit i contundent de poder-se manifestar sobre tot allò que els «roïb». A més tenen la virtut de perfilar, ajustar, purificar les determinacions polítiques, que acostumen a ser resultats aleatoris. Això no vol dir que no es respectin. Però s'es crític en relació amb elles i fa possible corregir-ne els seus defectes en un ulterior moment històric. D'aquí el pes de la «societat civil» en una democràcia. Més important que els mateixos seus delegats. El poble és sobirà. El govern no; es delegat. I el poble es manifesta habitualment —no sols un dia cada quatre

(Passa a la pàg. següent)

Josep Dalmau

M. Josep Dalmau

ment com a democràcia, si vol continuar mantenint-se dins un sistema de respecte dels drets fonamentals. Això no vol dir que al·lo que afirmen els bisbes més o menys solemnement com a tals en assumptes temporals vagi directament a missa. Les seves declaracions no són dogmes de fe. El cristià les escolta i les passa pel sedàs de la pròpia consciència i... les seguirà o no. Les respectarà tot i no compartir-les. I si els cristians mateixos gaudim d'aquest dret crític en les cartes pastorals dels bisbes, amb molta més raó pot estar-hi en desacord un no creient.

Però en una democràcia cal que aprenguem a respectar el dret d'expressió dels qui no pensen com nosaltres. És bàsic. En tot cas al·lo «intolerable i inadmissible» en una democràcia són les actituds semblants a les que ha manifestat Txiki Benegas, perquè atendien contra l'estructura mateixa de l'esperit democràtic.

Ple extraordinari ahir a la tarda

El Parlament de Catalunya porta la LOAPA al Tribunal Constitucional

La interposició del recurs previ s'aprovà per majoria

El Parlament vota recórrer contra la LOAPA al Tribunal Constitucional

Barcelona. — El Parlament de Catalunya va prendre ahir la decisió de presentar recurs previ d'inconstitucionalitat contra la LOAPA, car aprovà una resolució, presentada per CiU, ERC i PSUC en què s'assenyalen els articles en els quals es creu que hi ha elements d'inconstitucionalitat. La resolució va ser aprovada, tal com demana el reglament de la Cambra, per majoria absoluta, amb els vots dels diputats de CiU, ERC, PSUC, no adscrits i el socialista Salvador Sunyer, que sumaren 79 vots, i amb l'abstenció dels diputats del PSC i de CC-UCD.

Dilluns, doncs, es presentarà el recurs que, a partir de l'aprovació de la resolució, han de confeccionar els serveis jurídics del Parlament de Catalunya. El recurs es presentarà al Tribunal Constitucional dins el termini de setanta-dues hores que assenyalà la llei orgànica del Tribunal Constitucional per a aquesta mena de recursos. Si el recurs prospera, és a dir,

si el Tribunal Constitucional sentència que hi ha elements d'inconstitucionalitat a la LOAPA, aquesta llei haurà de tornar a iniciar el procés d'elaboració a les comissions corresponents de les dues cambres legislatives de Madrid.

El recurs, que es fonamenta en el dictamen del Consell Consultiu, es presenta contra tot el projecte i cadà un dels seus preceptes per infracció dels articles 81 i 150,3 de la Constitució; també contra setze articles i la disposició transitòria per infracció dels preceptes de l'Estatut de Catalunya que regulen les competències de la Generalitat; contra tres articles més perquè infringeixen diversos articles de la Constitució; i contra uns altres tres articles perquè infringeixen les disposicions transitòries de l'Estatut.

Els grups parlamentaris i els diputats no adscrits que des de sempre han estat contraris a la LOAPA van manifestar

ahir al ple les seves posicions polítiques i insistiren en la defensa del sostre autonòmic en el marc de la Constitució, alhora que recalcaron la defensa de les llibertats democràtiques que la LOAPA, des de l'angle polític, podia començar a posar en perill. Els partits que han votat la LOAPA a Madrid defensaren la seva existència en les seves intervencions miraren de fer avinents els perills que comporta la campanya feta contra la LOAPA, més que no pas a reblar els conceptes polítics i jurídics que avalen la llei.

No es gravà el programa de televisió sobre la LOAPA

Madrid. — El programa que TVE havia previst de fer sobre la LOAPA no es va gravar ahir al matí en vídeo, perquè va haver-hi malentesos en la convocatòria dels participants. Havia de participar en aquest

programa un representant de la UCD, el ministre d'Administració Territorial, un representant del PSOE, el vicepresident del govern basc, Mario Fernández, i el portaveu de la Minoria Catalana, Miquel Roca i Junyent.

A mig matí, des dels estudis de televisió de Madrid es va telefonar al vicepresident del govern basc per preguntar-li per què no havia acudit a gravar el programa, i aquest respongué que no havia rebut cap convocatòria; Miquel Roca també confirmà després que ell tampoc no havia rebut cap convocatòria; a televisió digueren que la notícia havia sortit a la premsa, però els participants insistiren que no s'havien de saber convocats per les notícies dels diaris.

Ara com ara, no s'ha fixat cap nova hora de gravació del programa, que era previst d'emetre dilluns.

EDITORIAL

Recursos anti-LOAPA

A i mateix dia en què s'acomplia el primer aniversari de la signatura dels acords autonòmics entre la UCD i el PSOE, firmats per Leopoldo Calvo Sotelo, com a president del govern central, i Felipe González, com a secretari general dels socialistes, acords que donaven pas a la posterior redacció del projecte de llei orgànica d'harmonització del procés autonòmic, ara ja aprovat amb el suport de totes dues formacions polítiques tant al Congrés de diputats com al Senat, el Parlament de Catalunya, reunit ahir a la tarda en sessió extraordinària, aprovava amb un ample marge de vots afirmatius la presentació davant el Tribunal Constitucional d'un recurs previ d'inconstitucionalitat contra aquest projecte de llei.

Amb aquesta decisió presa per la cambra legislativa catalana culminava un procés iniciat al Parlament el mes de desembre passat, quan amb els mateixos vots era aprovada al ple una

resolució també contrària a la LOAPA. El recurs que ara es presentarà a instàncies del Parlament català ve a unir-se al que dividí també decidí presentar el Consell Executiu de la Generalitat.

Aquests dos recursos, elaborats des de Catalunya, coincidiran amb els altres dos que, des d'Euskadi, també el govern basc i el Parlament autonòmic pensen presentar. A aquests recursos procedents de dues de les nacionalitats històriques, cal afegir-hi un cinquè, presentat amb el suport almenys de cinquanta signatures de diputats i senadors. Amb la presentació d'aquests cinc recursos davant el Tribunal Constitucional es donarà compliment a l'acord pres dilluns passat pels partits que integren l'anomenat front anti-LOAPA: PCE-PSUC, CIU, PNB, PSA, ERC i Euskadiko Ezkerra.

Val a dir que la decisió de tirar endavant els recursos catalans s'ha pres després d'haver es-

tudiat tant el Consell Executiu com el Parlament el dictamen jurídic encomanat al Consell Consultiu, el qual ha analitzat en profunditat el text del projecte de llei de la LOAPA i ha assenyalat en les seves conclusions la sèrie important de punts que considera anticonstitucionals.

Tot queda ara a mans del Tribunal Constitucional, que rebrà abans de les setanta-dues hores preceptives aquests recursos previs. Si aquesta alta magistratura observa algun punt anticonstitucional a la LOAPA, prosperaran aquests recursos i el projecte de llei haurà d'iniciar novament el seu procés d'elaboració legislativa. Així mateix la dinàmica política, acarada ara a un nou procés electoral, pot fer ajornar o suspendre definitivament aquesta LOAPA, que podria perjudicar i perjudicaria l'autonomia assolida.

AVUI

LOAPA

Presentats els recursos del Consell i del Parlament

La sentència del Tribunal pot trigar tres mesos

Barcelona.— Ahir van ser presentats al Tribunal Constitucional els recursos que el Consell Executiu de la Generalitat i el Parlament de Catalunya van decidir presentar a la LOAPA. Els dos recursos presentats per les dues màximes institucions catalanes representatives del poble i de l'autonomia van ser lliurats per funcionaris al registre del Tribunal Constitucional dins el termini legal previst —setanta-dues hores a partir de l'aprovació de la LOAPA, dijous a la tarda al Senat— per la llei orgànica del Tribunal Constitucional.

Els dos recursos previs d'inconstitucionalitat s'han interposat a tots els articles de la LOAPA.

Recurs del Consell Executiu

El recurs del Consell Executiu és presentat en nom i representació pels advocats Rafael Entrena, Josep Ramon Parada Vázquez, Joan Josep Pintó i Manuel Maria Vicens Matas. És acompanyat, el text del recurs, de les certificacions de l'acord del Consell Executiu del dia 30 de juliol en el qual es va decidir interposar-lo i es van designar els advocats esmentats per a actuar en representació i defensa; i és acompanyat, igualment, de la certificació acreditativa d'haver-se acomplert el que és previst en l'article 41 de l'Estatut d'Autonomia sobre el dictamen previ del Consell Consultiu.

En el cos del recurs es diu que es consideren infringits per la LOAPA els articles de la Constitució: segon; novè, apartats 1 i 3; catorzè, el 81; 31, 103, apartats 1 i 3; 131; la tota-

litat dels compresos en el títol vuitè; el 166; 167 i els concordants. També es diu en el text que «es consideren infringits els preceptes de l'Estatut d'autonomia de Catalunya i de la Llei Orgànica del Tribunal Constitucional concordants i relacionats amb els citats i igualment tots els altres preceptes dels esmentats textos legals que guardin una connexió directa o indirecta amb aquests».

El text del recurs —que segons es diu textualment es formalitzarà amb un escrit posterior— suplica al Tribunal Constitucional que es tingui per presentat l'escrit i sigui ad., és; que tingui per interposat, em temps i forma, en nom i representació del Consell Executiu de la Generalitat, recurs previ d'inconstitucionalitat contra la totalitat del projecte de LOAPA i cada un dels seus preceptes; donar vista als advocats, en la representació que ostenten i en el moment processal oportú, del text de l'esmentat projecte de llei que al seu dia remet a l'alt tribunal la presidència de les Corts per formalitzar degudament la impugnació; acordar la suspensió del projecte de llei conforme al que preveu l'article 79,2 de la llei del Tribunal Constitucional i, al seu dia, previ els tràmits legals pertinents, dictar sentència per la qual es declari la inconstitucionalitat del projecte de llei, així com de tots i cada un dels seus preceptes.

Recurs del Parlament

El recurs que va presentar-se ahir en nom del Parlament

de Catalunya és signat pel president de la cambra, Heribert Barrera, i també és acompanyat de les certificacions de l'acord del ple del Parlament de dissabte passat, i de la decisió de la Mesa del Parlament.

El ext ha estat preparat pel servei jurídic del Parlament, i en ells —és diu— s'esmenten com a fonaments del recurs tres aspectes. El primer és en virtut del que disposa l'article 79,1,b de la llei del Tribunal Constitucional; el segon, que es desprèn del mateix article legal, és que el Parlament està capacitat per a fer-ho; i el tercer, que el recurs s'interposa en el termini de tres dies subsegüents a la data en què va acabar-se la tramitació al Senat de la LOAPA.

En el text es detalla —segons va aprovar-se en el ple de dissabte— la totalitat del projecte i cada un dels seus articles per infracció dels articles 81 i 105,3 de la Constitució; els articles 2, 9, 18, 19,1; 19,2; 21,2; 26,3; 32,1; 32,2; 32,5; 34,1; 35; 37,1; 37,2; 37,3; disposició transitòria per infracció dels preceptes de l'Estatut de Catalunya que regulen les competències de la Generalitat en relació amb l'article 149,3 de la Constitució; l'article 4 perquè infringeix l'article 149,3 de la Constitució; l'article 26,2 per infracció de la disposició transitòria sisena de l'Estatut, ambdues en relació amb l'article 147,2 de la Constitució; i l'article 7,2 per infracció de l'article 155 de la Constitució.

El Tribunal Constitucional també haurà de cridar els representants legals que nomeni el Parlament de Catalunya, en els terminis dels tres mesos que té per a dictar sentència. Es a dir que fins a l'1 de desembre no se sabrà el resultat del recurs. Mentrestant la LOAPA no es publicarà al BOE.

Presentats els cinc recursos previs contra la LOAPA

Ahir van ser presentats al Tribunal Constitucional els cinc recursos contra la LOAPA que havien anunciat fa uns dies els dos governs autonòmics de Catalunya i Euskadi, els dos parlaments autonòmics d'aquestes comunitats i un grup de cinquanta diputats i senadors nacionalistes i comunistes

Madrid.— Ahir van ser presentats, en el termini de les setanta-dues hores legals previstes per la llei del Tribunal Constitucional, a aquest alt organisme, els cinc recursos contra la LOAPA, que han interposat els governs autonòmics de Catalunya i d'Euskadi, els Parlaments d'aquestes dues comunitats, i el que han signat cinquanta diputats i senadors dels grups Minoria Catalana, Basc, Comunista i altres membres de diferents grups parlamentaris.

El recurs del Parlament de Catalunya és signat per Heribert Barrera i ha estat preparat pel servei jurídic de la Cambra catalana. Shi recull l'acord que va ser aprovat en el ple de dissabte del Parlament de Catalunya que explicava els articles concrets de la

LOAPA que poden ser susceptibles d'inconstitucionalitat.

El recurs del Consell Executiu de la Generalitat ha estat interposat pels advocats Rafael Entrena, J. R. Parada Vázquez, J. J. Pintó Ruiz, i Manuel Vicens. Mataés, els quals ho han fet en representació del govern de Catalunya. Aquest recurs, igual com els altres, és contra tota la llei i a cada un dels seus preceptes.

Pel que fa al recurs del govern basc contra la LOAPA, es fonamenta en l'oposició al caràcter de llei orgànica i harmonitzadora.

D'altra banda, fou Enrique Curiel, secretari general del grup parlamentari comunista, el qui lliura ahir al jutjat de guàrdia, abans que s'acabés el termini.

● Informació pp. 5 i 12

UNESA finançarà la central de Lemoiz si el govern la confisca

La publicació del decret del govern central per a confiscar Lemoiz i el finançament de les obres per part d'UNESA està pendent d'acord amb el govern basc. Així la inclusió de l'executiu autonòmic en la comissió de confiscació dependria que els nacionalistes moderessin la seva actitud davant la LOAPA

Bilbao.— La confiscació de la central nuclear de Lemoiz per part del govern central juntament amb el finançament de les obres per part d'UNESA és la nova fórmula que s'especula per a poder continuar la seva construcció, paralitzada des del 13 de maig passat, segons fonts que esmenta el diari madrileny «El País».

Segons aquestes informacions, el govern està preparant un decret- llei per procedir a la confiscació, però la seva publicació quedaria congelada fins que no s'arribi a certs acords amb el govern basc.

Aquests acords raürien en la inclusió de l'executiu autonòmic a la comissió de confiscació, a canvi que els nacionalistes moderessin les seves posicions a la campanya anti-LOAPA i que donessin suport a la UCD en certes votacions

J. R. al Congrés de diputats.

Amb aquesta mesura política, els aspectes econòmics i financers podrien córrer a càrrec d'UNESA, ens que aplega totes les empreses del sector elèctric per evitar un precedent que es considera perillós, com és la intervenció pública en una empresa elèctrica privada.

En aquest projecte, segons les fonts esmentades, han influït diferents factors: en primer lloc, el desig del govern de la UCD de aconseguir uns cops d'efecte que millorin la seva imatge davant les eleccions generals vinentes; en segon lloc, el malestar a certes àrees polítiques i financers davant l'actitud d'Iberduero, poc decidida a reprendre les obres.

Per a l'endegament de les mesures esmentades caldria la creació d'una societat anònima propietària de la central

nuclear de Lemoiz amb la separació definitiva de les obres de la propietat de l'empresa elèctrica Iberduero. Per aconseguir jurídicament el projecte, cal que primer es produeixi la separació entre Lemoiz i Iberduero per després formar una societat diferenciada a la qual sigui possible d'aplicar el decret de confiscació de les obres.

Segons fonts dignes de crèdit, però, la propietat de la central nuclear, un cop acabada, continuaria a mans d'Iberduero, tal com va quedar àmpliament confirmat als acords signats entre l'Administració central, el govern basc i l'empresa elèctrica.

Aquest fet fou confirmat a la junta general d'accionistes, esdevinguda a final del mes de juny, pel mateix president de l'empresa.

Encara que Iberduero no ha expressat cap opinió sobre la notícia, se sap que no hi ha calgut gaire bé. La seva oposició, però, pot no tenir gaire efectivitat, ja que no es veuria abonada per les entitats financeres que donen suport al projecte Lemoiz.

Avui

30 juliol 1982

Avui 30-7-82

X Aprovada ahir al Senat

La LOAPA serà impugnada davant el Tribunal Constitucional

Josep M. Sanmartí

Madrid. — La LOAPA sortia ahir del Senat tal com havia entrat, és a dir, sense cap modificació, sense que els dos partits que la sostenen haguessin acceptat ni una sola de les esmenes tossudament defensades pels senadors nacionalistes. Per contra, aquests no votaren favorablement ni un dels articles, llevat d'una disposició final. D'aquesta manera, queden enllestits totalment els tràmits parlamentaris d'aquesta polèmica llei, que no cal que torni al Congrés de diputats, i comença una nova fase de l'enfrontament a través dels anunciats recursos al Tribunal Constitucional i de la discussió davant l'opinió pública entre els dos blocs.

Els partits contraris a la LOAPA tenen a partir d'avui tres dies per a presentar un recurs previ d'inconstitucionalitat, per al qual ja s'han aplegat les cinquanta signatures de diputats necessàries. A més, ahir es confirmà la celebració d'un debat televisat entre el ministre Arias Salgado, els senadors Joan Prats (PSC), Ruiz Risueño (UCD) i Mikel Unzueta (PNB) i el diputat Miquel Roca (CiU). La gravació és prevista per a dissabte vinent.

El debat d'ahir al Senat

tingué poca història, un cop perdudes totes les esperances d'una entesa, ni que fos parcial, sobre el text de la llei. Per donar una idea de l'ambient, val a dir que gran part de les esmenes no foren defensades, sinó solament mantingudes, i molts dels articles de la llei foren aprovats sense el quòrum reglamentari de senadors. Ni tan sols l'obligació dels funcionaris traspassats a les comunitats autònomes de conèixer la llengua cooficial motivà un debat a fons. Tanmateix, la tranquil·litat de la sessió fou trencada en dues ocasions. La primera, arran d'una intervenció del senador Casademont (CiU), el qual afirmà que la llei venia predefinida i que als passadissos molts senadors centristes i socialistes li havien declarat llur disconformitat amb la llei. El senador Casas (PSE) el reptà a donar els noms, mentre que el ministre Arias Salgado digué que ell callava moltes de les converses privades que havia tingut amb Miquel Roca (CiU).

La segona ruptura del to del debat anà a càrrec del senador basc Elósegui, que en un abrandat discurs denuncià a tall personal la LOAPA com un atemptat a Euskadi i Catalunya i féu una crida al rei perquè no signi la LOAPA quan li sigui presentada. Amb una gran habilitat, el senador Pere Portabella manifestà que, si bé amb la LOAPA tots hi perden perquè no ha estat filla d'un consens general, prenien la paraula als portaveus del PSOE i UCD, recollida al Diari de Sessions, sobre llurs interpretacions de la LOAPA. El senador Ruiz Risueño (UCD) digué que acceptaven aquest repte. Les últimes intervencions foren d'un to molt moderat.

A la comissió constitucional del senat

S'elabora el dictamen de la LOAPA

Nacionalistes demanen flexibilitat

Josep M. Sanmartí

Madrid. — Fora del període de sessions, ahir es reuni la comissió constitucional del Senat per elaborar els dictàmens dels Estatuts d'autonomia de Canàries, Castella-la Manxa i Aragó, així com la polèmica LOAPA. El debat dels tres Estatuts escalfà l'ambient a la comissió per al posterior de la LOAPA, perquè la consigna no pública donada als partits majoritaris és que no es modifiqui el text procedent del Congrés de diputats, a fi d'evitar la seva devolució a la Cambra baixa. Aquest fet reflecteix en gran mesura la inestable situació política que viu el país, perquè ningú no sap què passarà el mes de setembre vinent i cal deixar ben lligades les lleis bàsiques en tramitació al Senat.

El senador aragonès, Antonio Bolea posà el tema sobre la taula dient que hi ha un xantatge moral per a no modificar els Estatuts al Senat amb l'ambigu argument que no se sap si les Corts generals tornaran a obrir les portes el mes de setembre vinent i acusà d'«obstruccionistes» aquells senadors que no acceptaren les esmenes dels seus companys aragonesos, cosa que motivà que l'Estatut d'Aragó fos aprovat amb el vot contrari dels senadors centristes d'aquest territori. El sistema electoral per al Parlament canari originà també una llarga i aspra discussió, mentre que l'Estatut de Castella-la Manxa fou aprovat sense cap objecció.

La defensa de les set esmenes a la totalitat de la LOAPA plantejà aquest mateix problema, o sigui, si el Senat té capacitat i voluntat per a discutir a fons i, si cal, modificar la llei. En aquest sentit, algunes ma-

nifestacions foren especialment dures. Per exemple, Jaume Casademont (CiU) digué que si el Tribunal Constitucional declara inconstitucional aquesta llei sobre la qual el Senat amb prou feines es pronunciarà, seria la desqualificació definitiva de la Cambra. Josep Benet recordà, per la seva banda, les promeses fetes per Felipe González i Calvo Sotelo sobre la voluntat de diàleg de llurs partits al Congrés i al Senat, i remarcà que, en canvi, les minories nacionalistes es troben que els dos partits majoritaris no han presentat ni tan sols les seves esmenes transaccionals del Congrés, ni han acceptat a la ponència cap de les cent setanta-cinc esmenes presentades.

Els atacs dels nacionalistes a la LOAPA foren francament durs. Tres senadors d'ERC, Víctor Torres, Joan Casanelles i Josep Rahola, uniren llurs eus i denunciaren amb energia l'atac que la LOAPA constitueix contra la Constitució i les autonomies. Subratllà el senador Torres les il·lusions frustrades dels catalans i Joan Casanelles el caràcter involutiu de la llei pel ue fa a les autonomies. També el senador Pere Portabella criticà la tasca feta pels ponents i posà en relleu que la LOAPA multiplicarà els conflictes. Des del punt de vista tècnic, els portaveus dels grups anti-LOAPA objectaren especialment el caràcter orgànic i harmonitzador de la llei.

La resposta principal anà a càrrec del senador Joan Prats (PSC), que en un bon discurs rebutjà les crítiques formulades, subratllant que la LOAPA comporta el desenvolupament coherent de la Constitució, dels Estatuts i de les lleis estatals. «És la doctrina del procés».

AVUI 27-5-82

Segons els socialistes bascos

«La pastoral contra la LOAPA, inadmissible»

Sant Sebastià. — El Partit Socialista d'Euskadi considera «inadmissible i intolerable» la pastoral dels bisbes bascos contra la LOAPA, en un comunicat que va fer públic ahir en resposta als quatre prelats signants del text eclesialístic.

«El PSE-PSOE considera la mencionada pastoral —diu el comunicat— inadmissible i intolerable en un sistema democràtic perquè significa per part d'alguns representants de l'Església una clara intromissió en qüestions que pertanyen a l'única sobirania de les Corts generals i als representants del poble espanyol legitimament elegits per aquest».

El Partit Socialista d'Euskadi diu que la pastoral dels bisbes conté afirmacions d'una enorme gravetat i irresponsabilitat, quan atribueix a una llei democràticament elaborada efectes tals com «alterar substancialment el contingut d'un compromís, retallar els drets de les minories i obstaculitzar greument el camí cap a la pacificació d'un poble».

Els socialistes bascos diuen que totes aquestes afirmacions són gratuïtes i «és especialment greu que els bisbes bascos continuïn posant con-

dicions, encara que sigui indirectament, per a la pacificació d'un poble, quan l'ús de la violència i el terrorisme no pot tenir mai cap justificació o excusa en una societat democràtica. És inadmissible que els bisbes bascos puguin ells mateixos admetre que una llei pugui ser la raó o l'excusa perquè ells recorrin a la presió violenta, a les actuacions al marge de la llei o a la violència terrorista, com únic camí possible encara que lamentable».

L'esmentat partit entén que els representants de l'Església no poden substituir les funcions del Tribunal Constitucional «permetent-se des d'un document oficial de l'Església el luxe gratuït d'afirmar que la LOAPA és una mutilació parcial de l'Estatut d'autonomia». Els representants de l'Església deien, entre altres coses, que, si prosperava l'esmentat projecte de llei, «l'actual malestar degenerarà en irritació i frustració, la confiança de l'Estat quedarà seriosament minada i la mateixa voluntat estatal de reconèixer efectivament la personalitat del poble basc serà posada en dubte».

Aliança Popular: màxima preocupació

Aliança Popular ha manifestat, en un comunicat fet públic, la seva màxima preocupació davant el contingut de la pastoral dels bisbes bascos sobre la llei orgànica d'harmonització del procés autonòmic. Aquest partit creu que «lamentablement per la gravetat del seu contingut està molt lluny de servir a la consecució del necessari clima de pau i concòrdia que la situació demana».

posició política la coneixen diverses persones, que són les que l'havien de conèixer en el seu moment». Recalcà que l'únic que podia dir és que explicarà a l'opinió pública la decisió que pensava prendre.

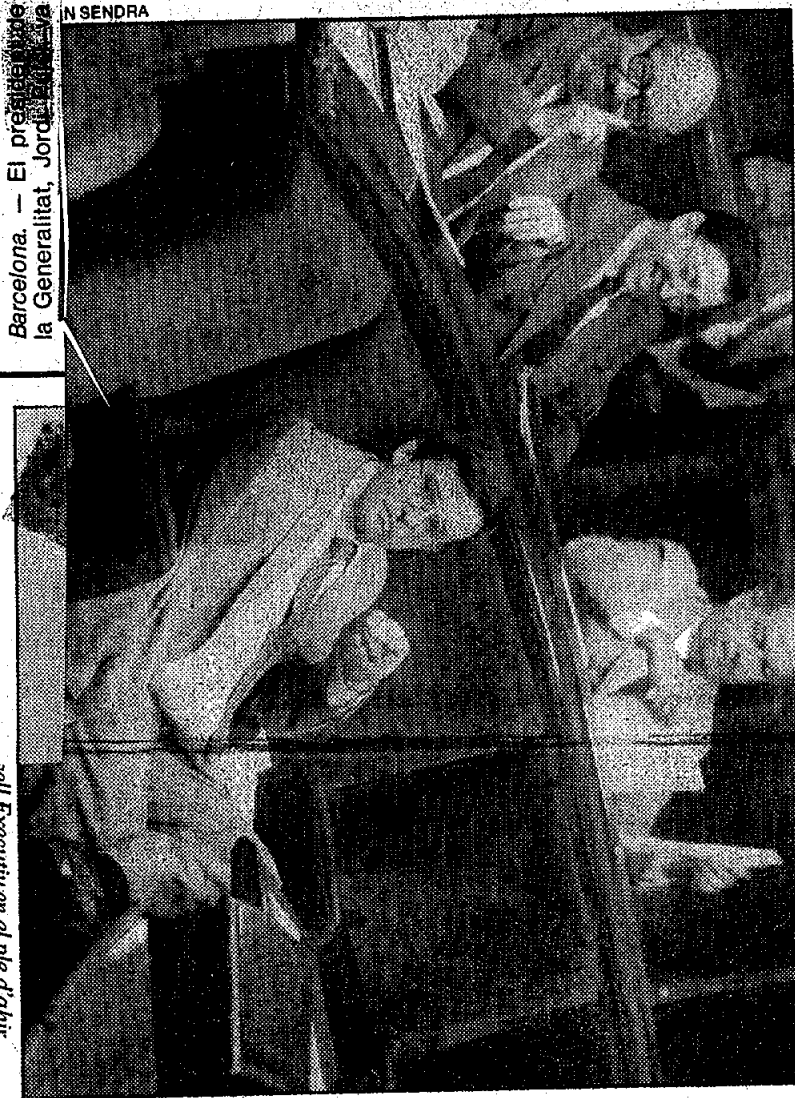
Ple extraordinari del Parlament de Catalunya

Creada la comissió que investigarà els recents incendis forestals

Es preveu per al cap de setmana el ple sobre la LOAPA

Barcelona. — El ple extraordinari del Parlament, celebrat ahir a la tarda, va aprovar la creació, a proposta del grup socialista, d'una comissió parlamentària d'investigació sobre els recents incendis forestals a Catalunya i l'actuació dels poders públics competents en la matèria. La proposta va ser aprovada, amb seixanta vots favorables, de PSC, PSUC, CC-JUCD, ERC i diputats no adscrits, i trenta-quatre abstencions, corresponents al grup de Ciu.

En acabar la sessió, el president del Parlament, Heribert Barrera, va anunciar a la Cambra que molt probablement seria convocada per al ple extraordinari que haurà de decidir sobre la presentació d'un recurs previ d'inconstitucionalitat al projecte de llei d'harmonització autonòmica (LOAPA), tant bon punt acabi la discussió al Senat, ple que

Barcelona. — El president de la Generalitat, Jordi Pujol, a l'esquerra, i el cap de Governació, Josep Lluís Nolla, a la dreta, durant el ple extraordinari.

Onze de Setembre

La «Crida» vol una Diada contra la LOAPA

Barcelona. — El secretariat d'entitats i forces sindicals que s'apleguen en la «Crida a la Solidaritat» ha aprovat un manifest amb el títol «per un Onze de Setembre unitari en defensa de la nació catalana: tots contra la LOAPA», que es farà públic a començament de setembre i que pretén fer de la Diada nacional d'enguany «un plebiscit popular contra la LOAPA».

El manifest contempla, com a punts genèrics, la defensa dels drets nacionals catalans i la petició del dret d'autodeterminació; el rebuig d'una situació econòmicament greu i la denúncia de l'augment de l'atur, així com el desig d'una situació de pau internacional.

El secretariat de la «Crida» ha acordat també la convocatòria d'una manifestació per la Diada nacional sota les consignes «Fora la LOAPA», «Som una nació» i «autodeterminació» i invita «totes les forces cíviques i culturals, polítiques i sindicals a fer l'esforç d'unitat per a la defensa de la nostra nació».

Generalitat

Concurs per a 106 places de bomber a Lleida, Girona i Tarragona

Recuperar Núria

La mancomunitat de la vall de Ribes, rebuda per Pujol

Primi de la Caixa».

Un 40 lingots d'or

El vell Executiu en el ple d'ahir.

descobrir els possibles autors dels incendis, considerant que podien formar part d'una acció de sabotatge al pla Estiu-82», anunciat per la Generalitat. Rafael Ribó interpellà sobre la coordinació dels serveis contra incendis.

Arias Salgado respon als bisbes bascos sobre la LOAPA

Madrid/Vitòria. — «La LOAPA aspira a ordenar harmònicament la marxa del procés autonòmic», manifesta el fins ahir ministre d'Administració Territorial, Rafael Arias Salgado, en un debat

«Enfront de les veus significatives —va continuar dient— que com un factor de pressió més s'han pronunciat recentment contra la LOAPA, s'ha de proclamar que la millor manera de respectar la justícia i construir la pau és assumir l'Estat de dret amb totes les seves conseqüències».

«Hi ha judicis de valor —recalca en un altre moment— que dubtosament respecten la justícia històrica i escassament contribueixen a construir la pau, perquè en un Estat la pau i la justícia no són susceptibles de divisió territorial i tot allò que esdevé al País Basc repercuteix sobre tot Espanya.»

Pel govern autònom basc «resulten especialment lamentables les crítiques malintencionades al document dels bisbes de la comunitat autònoma sobre la LOAPA», segons informà ahir en una conferència de premsa el vicepresident de l'executiu basc Mario Ferrández.

«Un cop més —va dir el vicepresident— es posa de manifest en determinades instàncies i òrgans d'opinió que sols es reclamen i aproven les denúncies si van dirigides en una determinada direcció.»

El govern no creu en un pacte amb els nacionalistes

Fora discussió entre Arias Salgado i Pere Portabella

Josep M. Sarrarti
Madrid. — El debat sobre la LOAPA, que ahir començà al ple del Senat, tingué en aquesta primera sessió el seu moment culminant en una forta discussió entre el fins ara ministre Arias Salgado i el senador Pere Portabella. Responent a les crítiques que els senadors Casademont (CIU) i Unzueta (PNB) feren a la LOAPA i a la seva filosofia, el ministre va afirmar que del text de la llei no es poden derivar aquestes objeccions i que l'interès general habilita els poders centrals per a actuar. Per a ell, la LOAPA no autoritza a deixar sense efecte per raons polítiques decisions de les comunitats autònomes, idea que insisteix en la interpretació restrictiva que els partits favorables a la LOAPA fan d'aquesta llei en el Senat.

Tanmateix, el seu to s'endurí notablement quan en resposta a la dura intervenció del senador Benet acusà els opositors a la LOAPA d'utilitzar-la per a fer un gran muntatge i penjar-hi tot. Segons ell, la culpa de l'agitació i de les tensions al voltant de la llei la tenen els seus detractors i opinà que malgrat els esforços fets no era possible una entesa total entre els dos blocs perquè els partits nacionalistes veuen les autonomies des de l'òptica de llurs interessos, mentre que

els partits estatals les interpreten globalment. Finalment digué que era al Congrés de diputats on els nacionalistes havien d'haver mostrat la flexibilitat que ara demanen.

Amb molta traça dialèctica el senador Pere Portabella desmuntà la tesi que els partits nacionalistes tinguin una visió estreta de l'Estat i sostingué el raonament que el pacte és possible i s'ha d'intentar. El problema de fons, segons ell, és que el procés autonòmic es troba actualment en una fase involutiva, de la qual la LOAPA és l'expressió. Pressionat per l'exceïlent dialèctica del senador Portabella, que recordà que representa el Parlament de Catalunya, el ministre Arias Salgado recitificà parcialment dient que el que es pretén amb el rebuig de la LOAPA és assolir un poder polític desiglat amb l'excusa de la singularitat cultural i històrica. Però

altra vegada Pere Portabella s'avançà dient que el problema és precisament l'adequació d'aquest poder polític a la singularitat territorial, cosa que portaria a les uniformitats i a les harmonitzacions sostingudes pel ministre en opinió dels nacionalistes.

D'altra banda, els portaveus de CIU, PNB i ERC i els senadors independents Benet, Portabella i Farré Profitsós, insistiren en la tesi que la LOAPA constitueix un atac a la Constitució i als Estatuts. «Es un sistema de control polític per a imposar decisions allà on no es té la majoria», digué M. Unzueta.

Aprovat l'Estatut aragonès

El Senat aprovà també l'Estatut d'autonomia d'Aragó sense modificacions en relació amb el text aprovat pel Congrés.

Mario Fernández, vice-president del govern basc

Catalunya i Euskadi haurien de coincidir contra la LOAPA

El vice-president del govern basc, Mario Fernández, que ha estat unes hores a Barcelona, ha tingut converses sobre el recurs a presentar contra la LOAPA amb el president Pujol, i creu que hauria d'haver-hi coincidència, malgrat que no veu clar això de presentar un recurs previ d'inconstitucionalitat

Antònia Mallo

Barcelona. — «El govern basc desitjaria una posició coincident amb la Generalitat al moment de recórrer contra la llei orgànica per a l'harmonització del procés autonòmic», va dir ahir Mario Fernández, vice-president i conseller de Treball del govern basc en una conferència de premsa.

El més jove dels consellers bascos va comunicar al president Jordi Pujol que el PNB no és partidari de presentar un recurs previ per manca de temps. «Si la LOAPA s'aprova el dia 26 de juliol, hi ha tres dies per a recórrer, cosa que vol dir que a partir d'ara ens en queden quinze per a preparar l'informe» —digué el vice-president de l'executiu autònom. No obstant això, va reconèixer que a Catalunya hi havia altres criteris sobre això per part de partits anti-loapistes.

Les discrepàncies del govern d'Euskadi sobre aquesta llei són de doble origen: polític i jurídic. Per Mario Fernández, a la pràctica la LOAPA no entrarà mai en vigor perquè «després de la seva aplicació hi haurà cinc mesos i en aquests moments això és un termini indefinit. Aquesta llei pot ser objecte de pactes de negociació del futur govern.»

La possible entrada d'un membre de la Minoria Catalana al govern de Madrid produirà al govern basc una major traquil·litat «perquè tenim igual voluntat d'augmentar les cotes d'autogovern. El consell de Treball nega l'oportunitat i

Mario Fernández

possibilitat d'entrada d'algun basc a l'executiu central. Va admetre la possibilitat d'un pacte parlamentari amb la UCD, tal com fa un temps va presentar el PNB a Calvo Sotelo. Qualificà l'actual govern central de negatiu per a les autonomies. «Des de l'arribada de l'actual president s'han interromput totes les transferències de serveis».

ETA és el major productor d'atur

Mario Fernández afirmà que en aquests moments ETA és el major productor d'atur a Euskadi. El conseller Fernández ha mantingut sempre una reconeguda posició dura sobre el terroris-

me. «No em consta que el govern basc hagi negociat mai amb l'ETA. La solució per a eradicar el terrorisme passa per l'aplicació a fons de l'Estatut i per la dotació de la policia autonòmica de tots els mitjans necessaris».

Els problemes d'Euskadi en aquests moments, segons Mario Fernández, són l'aprofundiment de l'Estatut i la situació econòmica. «El triomf del PSOE en unes futures eleccions no el fa creditor a priori d'un major nivell de confiança, donat que està defensant la LOAPA amb major convicció que la UCD».

El suport donat per la Minoria Catalana al govern de Calvo Sotelo és respectat pel govern basc, però no compartit. «Entre la Generalitat i nosaltres —va dir— pot haver-hi en aquestes qüestions els mateixos plantejaments, però no la mateixa estratègia. Nosaltres no podem donar de cap manera suport al govern central.»

El vice-president del govern autònom basc assegurà que des d'un punt de vista d'estabilitat no seria bo que es produís una desintegració total de la UCD. «Aquesta situació actual està paralitzant tots els traspasos. Els ministres estan més preocupats pels problemes interns del partit que pels de l'Estat». I de l'elecció de Landerino Lavilla digué que, tot i no saber el que pensava dels Estatuts d'autonomia, «va defensar la integritat de la Constitució, que inclou el títol vuitè».

Convocada pel govern basc a Bilbao

Participació important contra la LOAPA

Una participació nombrosa hi hagué ahir al vespre en la manifestació que contra la LOAPA va convocar el govern basc a Bilbao. Atesa la durada de la marxa, anit a última hora no es tenien les xifres dels organitzadors, mentre que el Govern Civil considerava que eren trenta-cinc mil els manifestants

Bilbao. — A l'hora prevista, dos quarts de nou del vespre, començava a Bilbao la manifestació convocada pel govern basc en suport de l'Estatut d'Autonomia i en contra de la LOAPA. Aquesta manifestació tenia al capdavant una pancarta amb el lema unitari «Estatut sí, però tot», igual que la que es portava el 25 d'octubre del 1981, aniversari en aquella ocasió de l'aprovació en referèndum de l'Estatut.

Obrien la manifestació representants del govern basc, amb el lehendakari Garaikoetxea, al capdavant. Seguia en un segon grup el grup de la manifestació, on hi havia membres de les institucions forals i locals i la tancaven els partits polítics; al davant d'ells hi havia el PNB, després Euskadiko Ezkerra, Izquierda para el Soci-

alismo i per últim el PC-PK. Els membres de les centrals sindicals LSTB i CCOO van donar opció als seus afiliats i simpatitzants perquè se situessin lliurement al llarg de la manifestació. Segons fonts oficials es calcula una participació d'unes 35.000 persones, però són moltes més. Entre els manifestants hi havia Xabier Arzallus, Retolaza, conseller d'interior del govern basc, els presidents de les diputacions forals de la comunitat autònoma, els alcaldes de Bilbao i de Sant Sebastià, parlamentaris, entre ells Marcos Vizcaya; també hi eren Bandrés i Mario Onaindia.

D'altra banda, el ple extraordinari del Parlament basc convocat per a debatre la llei d'harmonització del procés autònom, que va iniciar-se

Barcelona. — Els senadors Jaime Casademont, Jordi Escoda i Pere Pi Sunyer, de Convergència i Unió, han presentat un total de trenta-dues esmenes al projecte de llei LOAPA que ha començat a tramitar-se al Senat.

En una esmena proposen un veto a la totalitat del projecte de llei, sol·licitant al mateix temps la seva devolució al govern. La proposta de veto es fonamenta en tres qüestions que consideren fonamentals: la improcedència de la qualificació com a llei orgànica, la forma encoberta de la Constitució, i la no necessitat d'aquesta llei, que, a més, es diu, que és políticament desencertada.

En les esmenes a l'articulat es demana la supressió de diversos articles del projecte, com el primer, segon, quart, novè, desè, catorze, dinovè, i també el trenta-u i el trenta-

vuit; igualment es demana la supressió dels títols segon i sisè de la llei perquè es consideren improcedents. Un altre grup d'esmenes és per a clarificar els casos en què el dret de l'estat ha de prevaler per sobre les normes de les comunitats autònomes, acomodant aquest dret al propi precepte de la Constitució, és a dir, a l'article 149.

També els tres senadors presenten una disposició addicional en la qual es contempla que la llei no modifica, altera ni condiciona els estatuts d'autonomia ja aprovats quan la LOAPA entri en vigor.

En el mateix context han presentat esmenes els altres senadors catalans —els d'ERC i els propers al PSUC—, i cal indicar que els grups nacionalistes al Senat han estat exclosos en formar la ponència per començar a ordenar el debat de la LOAPA.

AVUI 15-7-82

La LOAPA al Senat

Els senadors de CiU fan esmena de «veto»

S'insisteix que la llei no és necessària